DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 49 / III Legislatura / Cinquè període — Dimecres, 21 de febrer de 1990

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 42
Sessió Plenària núm. 43

Primera reunió

SUMARI

Sessió plenària núm. 42

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i vuit minuts.

Atès el caràcter de secreta d'aquesta sessió, no se'n fa la transcripció.

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatiblitats (Punt primer de l'ordre del dia.)

El Ple acorda la compatibilitat dels Diputats I. Sr. Josep Maria Brunet i Mauri (S) i I. Sr. Isidre Gavín i Valls (p. 2222).

Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 1990 (Punt segon de l'ordre del dia.)

El Ple aprova el Projecte de Pressupost del Parlament per al 1990 (p. 2222).

Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al segon període del 1989 (article 46.2.3.r del Reglament) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

El Ple aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al segon període de l'any 1989 (p. 2225).

Nomenament de diputats interventors per al període pressupostari de 1990 (article 46.3 del Reglament) (Punt quart de l'ordre del dia.)

El Ple designa diputats interventors per al període pressupostari de 1990 els Diputats I. Sr. Francesc Codina i Castillo (CiU), I. Sr. Manuel F. Bauzà i Gómez (P) i I. Sr. Marçal Casanovas i Guerri (M) (p. 2228).

La sessió s'aixeca a tres quarts d'onze del matí i nou minuts.

(Dos fascicles) — **Fascicle primer**

Sessió plenària núm. 43

La sessió s'obre a les onze del matí i cinc minuts.

Necrologia de l'I. Sr. Josep Fàbrega i Pous (Punt primer de l'ordre del dia.)

Intervenció: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 2229).*

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 2231).*

Esmena del G. Socialista (núm. 1, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb l'esmena núm. 2 (p. 2233). Tot seguit n'anuncia la retirada.*

Esmena del G. Socialista (núm. 2, a la totalitat)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Saura (IC) (p. 2234).*

Esmena del G. p. Mixt (núm. 4, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 2236). Tot seguit n'anuncia la retirada.*

Torn en contra: *I. Sr. Martí i Ferré (CiU) (p. 2237).*

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Latorre (CDS) (p. 2238), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 2239) i I. Sr. Curto (P)) (p. 2239).*

Votació de l'esmena a la totalitat: *rebutjada per 5 vots a favor, 82 en contra i 9 abstencions (p. 2240).*

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 19, 20, 22, 24 i 25 (p. 2240).*

Torn en contra: *I. Sr. Martí i Ferré (CiU) (p. 2240). Alhora presenta dues esmenes transaccionals als articles 3 i 6.*

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a les dues esmenes transaccionals (p. 2240).

L'I. Sr. Manuel Nadal intervé per acceptar les dues esmenes transaccionals i retirar les esmenes núms. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 19, 20, 22, 24 i 25 (p. 2240).

L'I. Sr. Curto anuncia la retirada de les esmenes núms. 13, 15 i 26 (p. 2241).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 6, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 2

Esmena del G. Socialista (núm. 7, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 8, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 3

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 3 i 4

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 1

Esmena del G. Popular (núm. 13, de modificació)

Retirada abans.

Article 5

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. Popular (núm. 15, de modificació)

Retirada abans.

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 16, d'addició)

Retirada abans.

Article 6

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 18, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 8

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 9

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 10

Esmena del G. Socialista (núm. 22, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 2

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 23, de supressió)

Intervenen per una qüestió tècnica l'I. Sr. Saura (IC) (p. 2241), l'I. Sr. Curto (P) (p. 2241), l'I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 2241), l'I. Sr. Clotas (S) (p. 2241) i l'I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2241).

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i un minut i es reprèn a tres quarts de dues i cinc minuts.

L'I. Sr. Manuel Nadal (S) intervé per una qüestió tècnica (p. 2241).

Text del Dictamen

Votació dels articles 1 i 2: *aprovats per 93 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 2241).*

Votació de l'esmena transaccional a l'article 3: *aprovada per 95 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 2241).*

Text del Dictamen

Votació de la resta de l'article 3: *aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 2241).*

Text del Dictamen

Votació dels articles 4 i 5: *aprovats per 96 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 2241).*

Votació de l'esmena transaccional a l'article 6: *aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 2241).*

Text del Dictamen

Votació de la resta de l'article 6: ***aprovat per 95 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 2242).***

Text del Dictamen

Votació dels articles 7, 8, 9, 10 i 11: ***aprovats per 95 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 2242).***

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i catorze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i dos minuts.

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 27, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 28, 33, 35, 34 i 45. Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 2242).*

L'I. Sr. Martí i Ferré (CiU) presenta esmenes transaccionals als articles 12, 13 i 14 (p. 2242). L'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2242).

Torn en contra (esmenes transaccionals als arts. 13 i 14): *I. Sr. Saura (IC) (p. 2243).*

Intervé per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Martí i Ferré (CiU) (p. 2243).

La sessió se suspèn a tres quarts de cinc de la tarda i dotze minuts i es reprèn a les cinc de la tarda i deu minuts.

L'I. Sr. Martí i Ferré (CiU) intervé per retirar les esmenes transaccionals als articles 12 i 14 i per presentar l'esmena transaccional a l'article 13 (p. 2243).

Intervé l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 2243). L'I. Sr. Manuel Nadal (S) intervé per una qüestió d'ordre (p. 2243).

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 29, de supressió)

L'I. Sr. Saura (IC) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes 30, 31 i 32 (p. 2243).

Apartat 2

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 30, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 29).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 31 i 32, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 29).

Text del Dictamen

Votació (article 12): *aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 2243).*

Votació (esmena transaccional a l'article 13): *aprovada per 96 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 2243).*

Votació (resta de l'article 13): *aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions (p. 2244).*

Articles 14 i 15

Text del Dictamen

Votació: *aprovats per 98 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 2244).*

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 35, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Disposicions Addicionals

Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de supressió)

L'I. Sr. Manuel Nadal (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49 i 51. Tot seguit fa el torn a favor de l'esmena núm. 50 (p. 2244).

L'I. Sr. Martí i Ferré (CiU) intervé per presentar una esmena transaccional a l'Exposició de Motius (p. 2244). L'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2244).

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 37, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Tercera

Esmena del G. Socialista (núm. 38, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Quarta

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena del G. Socialista (núm. 39, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Addició de noves disposicions

Esmena del G. Socialista (núm. 40, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Esmena del G. Socialista (núm. 41, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Disposicions Finals

Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 42, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Tercera

Esmena del G. Socialista (núm. 44, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Addició de noves disposicions

Esmena del G. Socialista (núm. 45, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Annex I

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Annex II

Esmena del G. Socialista (núm. 47, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Annex III

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Addició de nous annexos

Esmena del G. Socialista (núm. 49, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Text del Dictamen

Votació (disposicions addicionals, disposicions finals i annexos): *aprovats per 98 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 2244).*

Exposició de motius

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 36).

Text del Dictamen

Votació (esmena transaccional): *aprovada per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 2244).*

Votació (resta del text): *aprovat per 94 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 2244).*

Títol de la Llei

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 36).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 99 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 2244).*

Explicació de vot: *I. Sr. Saura (IC) (p. 2245), I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 2245) i I. Sr. Martí i Ferré (CiU) (p. 2245).*

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: ***H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 2246).***

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. Popular (núm. 1, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Curto (P) (p. 2248).*

L'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques intervé per al·lusions (p. 2251). L'I. Sr. Curto (P) intervé per respondre-li (p. 2251). L'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques intervé de nou (p. 2251). L'I. Sr. Curto (P) intervé per respondre-li (p. 2251).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, a la totalitat)

Torn a favor: ***I. Sr. Gimeno (IC) (p. 2251).***

Esmena del G. Mixt (núm. 3, a la totalitat)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 2253).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2254).*

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Latorre (CDS) (p. 2256), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 2257) i I. Sr. Tomàs (S) (p. 2258.*

Votació de les esmenes a la totalitat: *rebutjades per 15 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció (p. 2260).*

Article 1

Apartat 1

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 4, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Latorre (CDS), juntament amb les esmenes núms. 6 i 8 (p. 2260).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya **(núm. 5, d'addició)**

Torn a favor: ***I. Sr. Saura (IC) (p. 2261).***

Apartat 2

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 6, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. Mixt (núm. 7, de supressió)

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 19, 31, 78, 81 i 104 (p. 2261).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 8, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 9, de modificació)

Debatuda després.

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 10, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Curto (P) (p. 2261).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2261).*

L'I. Sr. Latorre (CDS) intervé per retirar les esmenes núms. 4, 6 i 8 (p. 2262).

Torn a favor (esmena núm. 9): *I. Sr. Saura (IC) (p. 2262).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2262).*

Votació de les esmenes núms. 5 i 9: *rebutjades per 7 vots a favor, 79 en contra i 5 abstencions (p. 2262).*

Votació de l'esmena núm. 10: *rebutjada per 11 vots a favor, 81 en contra i 1 abstenció (p. 2262).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 82 vots a favor, 6 en contra i 7 abstencions (p. 2262).*

Article 2

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 11, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Saura (IC) (p. 2262).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 12, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Curto (P) (p. 2262).*

Lletra a)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 13, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Latorre (CDS), juntament amb les esmenes núms. 14, 15, 16, 17 i 18 (p. 2263).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Masó (CiU). Tot seguit presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 18 (p. 2263). L'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2263).*

L'I. Sr. Latorre (CDS) intervé per retirar les esmenes núms. 13, 14, 15, 16, 17 i 18 (p. 2263).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 14, d'addició)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 13).

Lletra b)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 15, de modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 13).

Addició de noves lletres

Esmenes de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núms. 16, 17 i 18, d'addició)

Debatudes i retirades abans (esmena núm. 13).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 19, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 7).

Votació de l'esmena núm. 11: *rebutjada per 6 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions (p. 2263).*

Votació de l'esmena núm. 12: *rebutjada per 2 vots a favor, 80 en contra i 8 abstencions (p. 2263).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 18: *aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 2263).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 2263).*

Article 3

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 20, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb les esmenes núms. 25, 38, 40, 52, 53, 67, 73, 75, 76, 94, 95, 98 i 101 (p. 2263).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2264).*

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 21, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Latorre (CDS), juntament amb les esmenes núms. 24, 28 i 29 (p. 2264).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2264).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 22, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Saura (IC), juntament amb les esmenes núms. 26, 27 i 30. Alhora, retira les esmenes núms. 23, 41, 46 i 48 (p. 2264).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU). Alhora, anuncia el decaïment de l'esmena núm. 22 (p. 2265).*

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 23, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 22).

Apartat 2

Lletra a)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 24, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Lletra d)

Esmena del G. Mixt (núm. 25, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Addició de noves lletres

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 26, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 22).

Apartat 3

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 27, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 22).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 28, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Apartat 4

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 29, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 30, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 22).

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha tres esmenes transaccionals presentades a les esmenes núms. 21, 24 i 28 (p. 2265). L'I. Sr. Latorre (CDS) intervé per retirar l'esmena núm. 29 (p. 2265). L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura als textos de les esmenes transaccionals (p. 2265).

Votació de les esmenes núms. 20 i 25: *rebutjades per 6 vots a favor, 80 en contra i 4 abstencions (p. 2265).*

Votació de les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 21 i 24: *aprovades per 81 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 2266).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 28: *aprovada per 81 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 2266).*

Votació de les esmenes núms. 26, 27 i 30: *rebutjades per 12 vots a favor, 82 en contra i 1 abstenció (p. 2266).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 2266).*

Article 4

Esmena del G. Mixt (núm. 31, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 7).

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 32, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Saura (IC), juntament amb les esmenes núms. 34 i 37 (p. 2266).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2266).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 33, d'addició)

L'I. Sr. Curto (P) n'anuncia el decaïment (p. 2266).

Apartat 2

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 34, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 32).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 35, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Latorre (CDS), juntament amb l'esmena núm. 36. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 35 (p. 2266).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU). Tot seguit presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 36 (p. 2267). L'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2267).*

Addició de nous apartats

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 36, d'addició)

L'I. Sr. Latorre (CDS) n'anuncia la retirada (p. 2267).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 37, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 32).

Votació de les esmenes núms. 32, 34 i 37: *rebutjades per 7 vots a favor, 64 en contra i 5 abstencions (p. 2267).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 36: *aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 2267).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 2267).*

Article 5

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha unes esmenes tècniques a aquest article (p. 2267).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 38, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 39, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Latorre (CDS), juntament amb les esmenes núms. 44, 45, 47, 49 i 50 (p. 2267).*

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 40, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Lletra a)

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 41, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 22).

Lletra b)

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 42, de modificació)

Decaiguda.

Lletra d)

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 43, de modificació)

Torn a favor: ***I. Sr. Saura (IC). Alhora anuncia la retirada de l'esmena núm. 46 (p. 2267).***

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social **(núm. 44, de modificació)**

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Lletra f)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 45, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 46, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 43).

Addició de noves lletres

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 47, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 48, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 22).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 49, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Apartat 3

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 50, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 51, de modificació)

Decaiguda.

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Masó (CiU). Tot seguit presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 49 (p. 2267). L'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2267).*

L'I. Sr. Latorre (CDS) intervé per retirar l'esmena núm. 49 (p. 2267).

Votació de l'esmena núm. 38: *rebutjada per 10 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions (p. 2268).*

Votació de l'esmena núm. 39: *aprovada per 77 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 2268).*

Votació de l'esmena núm. 40: *rebutjada per 6 vots a favor, 70 en contra i 8 abstencions (p. 2268).*

Votació de l'esmena núm. 43: *rebutjada per 8 vots a favor, 70 en contra i 6 abstencions (p. 2268).*

Votació de les esmenes núms. 44 i 45: *rebutjades per 6 vots a favor, 68 en contra i 10 abstencions (p. 2268).*

L'I. Sr. Latorre (CDS) intervé per retirar l'esmena núm. 47 ***(p. 2268).***

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 49: *aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions* ***(p.*** *2268).*

L'I. Sr. Latorre (CDS) intervé per retirar l'esmena núm. 50 (p. 2268).

Votació de l'esmena núm. 51: *rebutjada per 11 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions (p. 2268).*

Text del Dictamen

Votació: ***aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 2268).***

Article 6

El M. H. Sr. President comunica que hi ha unes esmenes tècniques a aquest article (p. 2268).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 52, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Esmena del G. Mixt (núm. 53, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Votació de les esmenes núms. 52 i 53: *rebutjades per 8 vots a favor, 68 en contra i 6 abstencions (p. 2268).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 2268).*

Article 7

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 54, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Saura (IC), juntament amb l'esmena núm. 56 (p. 2268).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2268).*

Apartat 2

Esmena del G. p. Popular (núm. 55, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Curto (P) (p. 2269).*

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2269).*

Addició de nous apartats

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 56, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Votació de les esmenes núms. 54 i 56: *rebutjades per 8 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions (p. 2269).*

Votació de l'esmena núm. 55: *rebutjada per 12 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions (p. 2269).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 69 vots a favor, 4 en contra i 8 abstencions (p. 2269).*

Article 8

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 57, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Saura (IC) (p. 2269).*

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 58, d'addició)

L'I. Sr. Sánchez Ramos (M) n'anuncia la retirada (p. 2269).

Torn en contra: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2269).*

Votació de l'esmena núm. 57: *rebutjada per 8 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions (p. 2269).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 2269).*

Article 9

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 59, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez Ramos (M), juntament amb l'esmena núm. 61 (p. 2270).*

Apartat 4

Lletra a)

Esmena del G. p. Popular (núm. 60, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Curto (P) (p. 2270).*

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Masó (CiU) (p. 2270).*

Votació de l'esmena núm. 59: *rebutjada per 8 vots a favor, 66 en contra i 6 abstencions (p. 2270).*

Votació de l'esmena núm. 60: *rebutjada per 7 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions (p. 2270).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 2270).*

Article 10

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 61, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 59).

Votació: *rebutjada per 3 vots a favor, 71 en contra i 11 abstencions (p. 2270).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 2270).*

La sessió se suspèn a les nou de la nit i un minut.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 42

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i vuit minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer i de l'I. Sr. Secretari Primer, Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i l'Oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (article 7 del Reglament).

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 1990.

3. Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al segon període del 1989 (article 46.2.3.r del Reglament).

4. Nomenament de Diputats Interventors per al període pressupostari de 1990 (article 46.3 del Reglament).

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats

El Ple del Parlament, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, i d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, adopta la resolució següent:

«D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pels I. Srs. diputats d'acord amb l'article 4.2 del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Srs. Josep Maria Brunet i Mauri i Isidre Gavín i Valls.»

Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 1990

El Ple del Parlament, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió de Govern Interior sobre el Projecte de Pressupost del Parlament i del Síndic de Greuges per al 1990, que ha presentat la Comissió de Govern Interior, pren els acords següents:

«1. D'acord amb l'article 46.2.2.n del Reglament, s'aprova el Projecte de Pressupost del Parlament de Catalunya (servei 01 de la secció 01) per al 1990 per un total de 2.055.002.232 pessetes amb el detall que figura en el document annex número 1.

»2. S'aprova el Projecte de Pressupost del Síndic de Greuges per al 1990 (servei 02 de la secció 01) per un total de 149.390.046 pessetes amb el detall que figura en el document annex número 2.

»3. S'acorda d'incorporar al text articulat de la Llei de Pressupost de la Generalitat, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1990 les Disposicions Addicionals següents:

»Primera: La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdit de la secció 01 del pressupost del 1989 als mateixos capítols pressupostaris del pressupost del 1990.

»Segona: Les dotacions pressupostàries de la secció 01 s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament, a mesura que aquest ho demanarà.

»Tercera: La Comissió de Govern Interior pot acordar transferències de crèdit entre conceptes de la secció 01 sense limitacions, la qual cosa ha de fer avinent al Departament d'Economia i Finances.»

ANNEX I

PARLAMENT DE CATALUNYA - Exercici 1990

	CAPÍTOL I - Remuneracions del personal		
	Article 10 - Alts càrrecs		594.000.000
100	Retribucions bàsiques i altres remuneracions		
	100.01. Assigacions Diputats	594.000.000	
	Article 11 - Personal eventual		22.884.518
110	Personal eventual		
	110.01. Retribucions bàsiques	20.381.593	
	110.02. Altres remuneracions	2.502.925	
	Article 12 - Funcionaris		335.445.714
120	Retribucions personals		
	120.01. Retribucions bàsiques	282.889.455	
121	Retribucions complementàries		
	121.01. Retribucions complementàries	50.556.259	
	121.02. Altres remuneracions	2.000.000	
	Article 13 - Personal laboral		4.000.000
131	Personal laboral temporal		
	131.01. Retribucions salarials	3.000.000	
	131.02. Altres remuneracions	1.000.000	
	Article 14 - Personal contractat, administratiu i altre		4.500.000
140	Personal contractat administratiu		
	140.01. Retribucions bàsiques	2.000.000	
	140.02. Retribucions complementàries	1.000.000	
141	Altre personal		
	141.01. Retribucions bàsiques	1.000.000	
	141.02. Altres remuneracions	500.000	
	Article 15 - Incentius al rendiment i activitats extraordinàries		3.001.000
150	Incentius al rendiment		

	150.01. Productivitat	1.000	
151	Activitats extraordinàries		
	151.01. Gratificacions per serveis extraordinaris	3.000.000	
160	Quotes socials		
	160.01. Quotes Seguretat Social del Personal	71.000.000	
	160.01. MUFACE	2.600.000	
	160.03. MUNPAL	8.500.000	
	160.04. Altres règims de previsió social	2.000.000	
	160.05. Quotes Seguretat Social dels Diputats	78.120.000	
	160.06. Classes passives Diputats	500.000	
	160.07. Assegurances del Personal i de Diputats	12.000.000	
164	Prestacions socials		
	164.01. Ajut familiar	250.000	
	TOTAL CAPÍTOL I		1.138.801.232
	CAPÍTOL II - Despeses de béns corrents i de serveis		
	Article 20 - Lloguers		5.000.000
200	200.01. Lloguer de béns mobles	1.000.000	
	200.02. Lloguer de fotocopiadores	4.000.000	
	Article 21 - Conservació i reparació		24.600.000
210	210.01. Reparacions i conservació de l'edifici	6.500.000	
	210.02. Conservació i manteniment sistema informàtic	7.500.000	
	210.03. Conservació aire condicionat	2.500.000	
	210.04. Conservació parc mòbil	3.000.000	
	210.05. Conservació sistema alimentació elèctrica ininterrompuda	1.000.000	
	210.06. Reparació i conservació centraleta electrònica	600.000	
	210.07. Conservació altra maquinària i equip	3.500.000	
	Article 22 - Material, subministraments i altres		202.250.000
220	Material d'oficina		
	220.01. Material ordinari i no inventariable	7.500.000	
	220.02. Premsa, revistes, llibres i altres publicacions	5.350.000	
	220.03. Material informàtic no inventariable	2.500.000	
221	Subministraments de béns i serveis		
	221.01. Aigua, gas, electricitat, calefacció i condicionament d'aire	18.000.000	
	221.02. Carburants	2.500.000	
	221.03. Vestuari	2.100.000	
	221.06. Altres subministraments	4.000.000	
222	222.01. Comunicacions	10.000.000	
223	223.01. Transports	500.000	
224	224.01. Primes d'assegurances de parc mòbil	1.000.000	
	224.02. Primes d'assegurances de l'edifici, mobiliari i maquinària	5.000.000	
226	Despeses diverses		
	226.01. Atencions protocol·làries i representatives	18.000.000	
	226.07. Formació i promoció	1.300.000	
	226.08. Altres despeses diverses	12.000.000	
	226.09. Relacions institucionals exteriors	10.000.000	
227	Treballs realitzats per altres empreses		
	227.01. Neteja i sanejament	32.000.000	
	227.02. Estudis i treballs tècnics	3.000.000	
229	229.01. Publicacions obligatòries (BOPC i DSPC)	35.000.000	
	229.02. Publicacions voluntàries	**5.000.000**	
	229.03. Serveis agències de notícies	2.500.000	
	229.04. Servei de Bar-Restaurant	4.500.000	
	229.05. Hospital Clínic	1.000.000	
	229.06. Accés i adquisició bases de dades externes	1.500.000	
	229.07. Conveni CIGSA	17.000.000	
	229.08. Prestació altres serveis informàtics	1.000.000	
	Article 23 - Indemnitzacions per raó de servei		169.000.000
230	230.01. Dietes, locomoció i trasllats	10.000.000	
	230.02. Conveni RENFE	500.000	
231	231.01. Altres indemnitzacions	500.000	
	231.02. Indemnització Diputats per l'exercici de la seva funció	158.000.000	
	Article 24 - Dotacions per a nous serveis		250.000
240	240.01. Serveis de nova creació	250.000	
	TOTAL CAPÍTOL II		401.100.000
	CAPÍTOL IV - Transferències corrents		
	Article 48 - A famílies i institucions sense finalitat de lucre		395.000.000
481	481.01. Assignacions als grups parlamentaris	395.000.000	
	TOTAL CAPÍTOL IV		395.000.000
	CAPÍTOL VI - Inversions reals		
	Article 61 - Inversions en edificis i altres construccions		50.000.000
611	611.01. Obres d'acondicionament de l'edifici	50.000.000	
	Article 62 - Inversions en maquinària, installacions i utillatge		14.601.000
621	621.01. Programa microfilmació arxius	1.600.000	
	621.02. Programa d'àudio-visuals	1.000	
622	622.01. Sistema de seguretat	3.000.000	
623	623.01. Altra maquinària	10.000.000	
	Article 63 - Inversions en material de transport		3.000.000
631	631.01. Adquisició de vehicles	3.000.000	
	Article 64 - Inversions en mobiliari i estris		15.000.000
641	641.01. Adquisició de mobiliari	15.000.000	

	Article 65 - Inversions en equip de procés de dades		31.000.000
651	651.01. Pla informàtic	23.000.000	
	651.02. Sistema d'alimentació elèctrica ininterrompuda	8.000.000	
	Article 67 - Inversions en altre immobilitzat material		6.500.000
671	671.01. Adquisició de llibres	6.500.000	
	TOTAL CAPÍTOL VI		120.101.000
	CAPÍTOL I	1.138.801.232	
	CAPÍTOL II	401.100.000	
	CAPÍTOL IV	395.000.000	
	CAPÍTOL VI	120.101.000	
	TOTAL	2.055.002.232	

ANNEX II

SÍNDIC DE GREUGES - Exercici 1990

	CAPÍTOL I - Remuneracions del personal		
	Article 10 - Alts càrrecs		33.076.554
100	100.11. Retribucions bàsiques	16.374.394	
	100.12. Retribucions complementàries	16.702.160	
	Article 11 - Personal eventual		68.604.992
110	110.11. Retribucions bàsiques	58.411.160	
	110.12. Altres remuneracions	10.193.832	
	Article 14 - Personal contractat administratiu i altre		
140	Personal contractat		1.000
	140.11. Retribucions bàsiques	500	
	140.12. Retribucions complementàries	500	
141	Altre personal		1.000
	141.11. Retribucions bàsiques	500	
	141.12. Retribucions complementàries	5009	
	Article 15 - Incentius al rendiment i activitats extraordinàries		2.000
150	Incentius al rendiment		
	150.11. Productivitat	1.000	
151	Activitats extraordinàries		
	151.11. Gratificacions serveis extraordinaris	1.000	
	Article 16 - Assegurances i prestacions socials		20.201.000
160	Quotes Socials		
	160.11. Seguretat Social	17.060.000	
	160.13. MUNPAL	2.709.000	
	160.12. Altres règims i previsió social	400.000	
161	Ajut familiar		
	161.11. Ajut familiar	32.000	
	TOTAL CAPÍTOL I		121.886.546
	CAPÍTOL II - Compra de béns corrents i de serveis		
	Article 20 - Lloguers		3.902.000
200	200.11. Lloguer de béns mobles	50.000	
201	200.12. Lloguer de béns immobles	3.852.000	
	Article 21 - Conservació i reparació		5.600.000
210	210.11. Despeses de manteniment de l'immobilitzat material	5.600.000	
	Article 22 - Material, subministrament i altres		14.501.000
220	220.11. Material ordinari no inventariable	1.750.000	
221	221.11. Subministrament de béns i serveis	3.200.000	
222	222.11. Comunicacions	1.500.000	
223	223.11. Transports	1.000	
224	224.11. Primes i assegurances	275.000	
226	226.11. Atencions protocol·làries i representatives	800.000	
227	227.11. Neteja	3.500.000	
228	227.12. Estudis i treballs tècnics	600.000	
229	229.11. Despeses diverses	2.875.000	
	Article 23 - Indemnitzacions per raó del servei		500.500
230	230.11. Dietes, locomoció i trasllats	500.000	
231	231.11. Altres indemnitzacions	500	
	Article 24 - Dotacions per a nous serveis		200.000
240	240.11. Serveis de nova creació	200.000	
	TOTAL CAPÍTOL II		24.703.500
	CAPÍTOL VI - Inversions reals		
	Article 61 - Inversions en edificis i altres construccions	400.000	400.000
	Article 62 - Inversions en maquinària, installacions i utillatge	1.000.000	1.000.000
	Article 64 - Inversions en mobiliari i estris	1.000.000	1.000.000
	Article 65 - Inversions en equip de procés de dades	400.000	400.000

TOTAL CAPÍTOL VI	2.800.000
CAPÍTOL I	121.886.546
CAPÍTOL II	24.703.500
CAPÍTOL VI	2.800.000
TOTAL	149.390.046

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al segon període de sessions de l'any 1989

El Ple del Parlament, després d'estudiar la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al segon període de sessions de l'any 1989, que ha presentat la Comissió de Govern Interior, pren l'acord següent:

«D'acord amb l'article 46.2. tercer del Reglament, s'aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al segon període de sessions de l'any 1989, amb el detall que figura a l'annex.»

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT DEL 1989. SEGON PERÍODE

Partida	*Títol*	*Pressupost*	*Autoritzat*	*Disposat*	*Ordenat*	*Pagat*	*Disponible*	*% Disp.*
10001.000	Assignacions als diputats	487.000.000	486.934.881	486.934.881	486.934.881	486.934.881	65.119	0,01
12001.000	Retribucions bàsiques	225.225.000	212.554.893	212.554.893	212.554.893	212.554.893	12.670.107	5,62
12002.000	Retribucions complem.	53.000.000	43.651.369	43.651.369	43.651.369	43.651.369	9.348.631	17,63
13001.000	Retribucions bàsiques	3.000.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000		
13002.000	Altres remuneracions	1.000.000	396.896	396.896	396.896	396.896	603.104	60,31
13101.000	Retribucions bàsiques	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000		
13102.000	Altres remuneracions	500.000	31.805	31.805	31.805	31.805	468.195	93,63
14001.000	Retribucions bàsiques	1.000.000	825.301	825.301	825.301	825.301	174.699	17,46
14002.000	Retribucions complem.	300.000	57.364	57.364	57.364	57.364	242.636	80,87
14201.000	Retribucions bàsiques	18.500.000	18.500.000	18.500.000	18.500.000	18.500.000		
14202.000	Altres remuneracions	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000		
14301.000	Retribucions bàsiques	1.000.000	833.957	833.957	833.957	833.957	166.043	16,60
14302.000	Altres remuneracions	500.000					500.000	100,00
15001.000	Productivitat	1.000					1.000	100,00
15101.000	Gratificacions per s.	3.000.000	301.135	301.135	301.135	301.135	2.698.865	89,96
16001.000	Quotes Seg. Social	49.000.000	49.000.000	49.000.000	49.000.000	49.000.000		
16002.000	Quotes MUFACE	1.500.000	1.059.199	1.059.199	665.455	665.455	440.801	29,38
16003.000	Quotes MUNPAL	12.000.000	12.000.000	12.000.000	12.000.000	12.000.000		
16004.000	Altres règims de prev.	3.200.000	2.200.471	2.200.471	2.025.751	1.997.933	999.529	31,23
16005.000	Quotes Seg. Social	69.500.000	69.500.000	69.500.000	69.500.000	69.500.000		
16101.000	Ajut familiar	250.000	140.250	140.250	140.250	-140.250	109.750	43,90
16102.000	Classes passives Dip.	1.250.000	1.250.000	1.250.000	1.075.856	1.075.856		
1. REMUNERACIONS DE PERSONAL		932.226.000	903.737.521	903.737.521	902.994.913	902.967.095	28.488.479	3,05
20001.000	Lloguer de fotocop.	4.000.000	3.895.163	3.895.163	3.895.163	3.895.163	104.837	2,62
20002.000	Lloguer d'altres béns	1.000.000	782.103	782.103	782.103	782.103	217.897	21,78
21001.000	Reparacions i conserv.	6.900.000	6.826.960	6.826.960	6.802.880	5.681.153	73.040	1,05
21002.000	Conserv. i mantenim.	6.500.000	5.575.922	5.575.922	4.737.266	4.335.123	924.078	14,21
21003.000	Conserv. aire cond.	2.500.000	2.211.571	2.211.571	2.211.571	2.211.571	288.429	11,53
21004.000	Conserv. parc mòbil	2.200.000	2.189.475	2.168.475	2.188.475	2.186.475	11.525	0,52
21005.000	Conserv. equip al.	1.000.000	589.050	589.050	589.050	589.050	410.950	41,09
21006.000	Reparació i conserv.	550.000	496.227	496.227	496.227	496.227	53.773	9,77
21007.000	Conservació altre mat.	3.000.000	1.558.851	1.558.851	1.256.233	949.263	1.441.149	48,03
22001.000	Material ordinari d'oficina	7.300.000	7.297.321	7.297.321	7.058.436	7.058.436	2.679	0,03
22002.000	Mobiliari i equip d'oficina	800.000	121.332	121.332	121.332	121.332	678.668	84,83
22101.000	Subministrament d'ai.	16.000.000	14.612.091	14.612.091	12.041.998	10.960.898	1.387.909	8,67
22102.000	Carburants	2.000.000	1.720.960	1.720.960	1.592.823	1.592.823	279.040	13,95
22103.000	Vestuari	1.800.000	1.773.192	1.773.192	1.458.012	1.339.516	26.808	1,48

Partida	*Títol*	*Pressupost*	*Autoritzat*	*Disposat*	*Ordenat*	*Pagat*	*Disponible*	*% Disp.*
22104.000	Material informàtic	2.500.000	1.929.297	1.929.297	1.882.817	1.882.817	570.703	22,82
22105.000	Altres subministraments	3.850.000	3.846.332	3.846.332	3.846.332	3.846.332	3.668	0,09
22201.000	Comunicacions	8.500.000	8.500.000	8.500.000	8.421.015	8.321.015		
22301.000	Transports	500.000	476.354	476.354	476.354	396.389	23.646	4,72
22401.000	Assegurances	825.000	723.283	723.283	723.283	723.283	101.717	12,32
22601.000	Protocol	19.552.000	18.650.552	18.500.552	13.814.552	11.506.186	901.448	14,61
22602.000	Despeses relacions	10.000.000	63.750	63.750	30.000	30.000	9.936.250	99,36
22701.000	Neteja	31.000.000	29.484.443	29.484.443	29.484.443	29.484.443	1.515.557	4,88
22801.000	Estudis i treballs	3.000.000	3.000.000	3.000.000	123.200	123.200		
22901.000	Biblioteca subscr.	5.000.000	1.246.922	1.246.922	1.246.922	1.049.261	3.753.078	75,06
22902.000	Publicacions oblig.	30.000.000	29.403.178	29.403.178	29.403.178	29.403.178	596.822	1,98
22903.000	Publicacions voluntàries	5.000.000	4.990.123	4.990.123	4.990.123	4.990.123	9.877	0,19
22904.000	Serveis agències de N.	2.000.000	1.926.494	1.926.494	1.756.948	1.756.948	73.506	3,67
22905.000	Formació personal	1.300.000	1.158.800	1.158.800	808.520	692.203	141.200	10,86
22906.000	Servei bar-restaurant	4.300.000	4.300.000	4.300.000	4.300.000	4.300.000		
22907.000	Prestació servei inf.	13.598.697	13.136.904	13.136.904	13.136.904	10.049.404	461.793	3,39
22908.000	Altres prestacions	37.609.459	31.586.431	31.586.431	8.641.818	8.332.116	6.023.028	16,01
22909.000	Conveni Hospital Clínic	850.000	797.517	797.517	398.758	398.758	52.483	6,17
23001.000	Dietes, locom. i trasllats	7.500.000	4.486.730	4.486.730	4.486.730	4.408.730	3.013.270	40,17
23002.000	Conveni amb RENFE	400.000	400.000	400.000	263.023	172.799		
23101.000	Indemnitzacions	300.000	218.176	218.176	218.176	212.126	81.824	27,27
23102.000	Indemnitzacions diputats	188.000.000	184.367.271	184.367.271	184.367.271	184.367.271	3.632.729	1,93
24001.000	Serveis de nova creació	250.000					250.000	100,00
2. COMPRA DE BÉNS CORRENTS I SERVEIS		431.385.156	394.341.775	394.191.775	358.051.936	348.847.725	37.043.381	8,58
48101.000	Assignacions grups parl.	359.215.000	357.532.847	357.532.847	357.532.847	357.532.847	1.682.153	0,46
4. TRANSFERÈNCIES CORRENTS		359.215.000	357.532.847	357.532.847	357.532.847	357.532.847	1.682.153	0,46
61101.000	Obres de condicionament	30.783.578	25.704.320	25.704.320	15.325.718	11.573.740	5.079.258	16,49
62101.000	Microfilmació arxius	2.089.086	508.837	508.837	508.837	508.837	1.580.249	75,64
62201.000	Àudiovisuals d'arxiu	501.000					501.000	100,00
62301.000	Adquisició vehicles	8.133.925	6.836.635	6.836..635	6.745.915	6.745.915	1.297.290	15,94
62401.000	Altra maquinària	8.023.678	7.973.754	7.973.754	4.566.643	4.146.755	49.924	0,62
64101.000	Adquisició mobiliari	9.708.295	2.760.108	2.760.108	2.667.389	2.667.389	6.948.187	71,56
65101.000	Pla informàtic	17.472.603	17.259.679	17.259.679			212.924	1,21
65102.000	Adquisició fotocomp.	7.000.000	6.655.324	6.655.324	1.236.274	1.236.274	344.676	4,92
67101.000	Adquisició llibres	7.236.623	5.773.503	5.773.503	5.773.503	5.599.799	1.463.120	20,21
6. INVERSIONS REALS		90.948.788	73.472.160	73.472.160	36.824.279	32.478.709	17.476.629	19,21
TOTALS Exercici 1989		1.813.774.944	1.729.084.303	1.728.934.303	1.655.403.975	1.641.826.376	84.690.641	4,66

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL SÍNDIC DE GREUGES DEL 1989. SEGON PERÍODE

Partida	*Títol*	*Pressupost*	*Autoritzat*	*Disposat*	*Ordenat*	*Pagat*	*Disponible*	*% Disp.*
10011.000	Retribucions bàsiques	13.581.144	11.080.788	11.080.788	11.080.788	11.080.788	2.500.356	18,41
10012.000	Retribucions complem.	11.532.477	9.937.364	9.937.364	9.937.364	9.937.364	1.595.113	13,83
13111.000	Retribucions bàsiques	1.000					1.000	100,00
13112.000	Retribucions complem.	1.000					1.000	100,00
14011.000	Retribucions bàsiques	1.000					1.000	100,00
14012.000	Retribucions complem.	1.000					1.000	100,00
14211.000	Retribucions bàsiques	50.636.540	50.524.776	50.524.776	50.524.776	50.524.776	111.764	0,22
14212.000	Altres remuneracions	10.003.824	9.153.449	9.153.449	9.153.449	9.153.499	850.375	8,50
14311.000	Retribucions bàsiques	1.000					1.000	100,00
15011.000	Productivitat	1.000					1.000	100,00
15111.000	Gratificacions per s.	1.000					1.000	100,00
16011.000	Quotes Seg. Social	15.013.145	14.139.260	14.139.260	14.139.260	14.139.260	873.885	5,82
16012.000	MUNPAL	2.080.000	1.640.322	1.640.322	1.640.322	1.640.322	439.678	21,13
16014.000	Altres règims de prev.	1.000					1.000	100,00
16111.000	Ajut familiar	30.000	27.305	27.305	27.305	27.305	2.695	8,98
1. REMUNERACIONS DE PERSONAL		102.885.130	96.503.264	96.503.264	96.503.264	96.503.264	6.381.866	6,20
20011.000	Lloguer de béns mobles	30.000					30.000	100,00
20012.000	Lloguer de béns immobles	3.600.000	3.600.000	3.600.000	3.600.000	3.600.000		
21011.000	Despeses manteniment	3.900.000	3.900.000	3.900.000	3.708.330	3.435.050		
22011.000	Material d'oficina	1.700.000	1.693.831	1.693.831	1.693.831	1.487.527	6.169	0,36
22111.000	Subministraments	3.200.000	3.185.622	3.185.622	3.185.622	2.540.383	14.378	0,44
22211.000	Comunicacions	1.200.000	826.730	826.730	826.730	578.682	373.270	31,10
22311.000	Transports	60.000					60.000	100,00
22411.000	Primes d'assegurances	250.000	249.643	249.643	249.643	249.643	357	0,14
22611.000	Atencions protocol·làries	800.000	351.804	351.804	351.804	331.941	448.196	56,02
22711.000	Neteja	3.047.216	3.011.028	3.011.028	2.982.699	2.731.780	36.188	1,18
22811.000	Estudis i treballs tècnics	1.729.856	769.336	769.336	769.336	769.336	960.520	55,52
22911.000	Despeses diverses	2.675.000	2.671.557	2.671.557	2.671.557	2.391.644	3.443	0,
23011.000	Dietes, locom. i trasllats	600.000	289.185	289.185	289.185	285.137	310.815	51,80
23111.000	Altres indemnitzacions	1.000					1.000	100,00
24011.000	Serveis nova creació	75.000	73.920	73.920	73.920	73.920	1.080	1,44
2. COMPRA DE BÉNS CORRENTS		22.868.072	20.622.656	20.622.656	20.402.657	18.475.043	2.245.416	9,81
61011.000	Inversions en edificis	200.000					200.000	100,00
62011.000	Inversions maquinària	4.150.000	3.656.636	3.656.636	3.413.215	3.413.215	493.364	11,88
64011.000	Inversions en mobiliari	6.780.852	5.931.740	5.931.740	3.272.460	322.599	849.112	12,52
65011.000	Inversions en equip.	1.200.000	1.014.160	1.014.160			185.840	15,48
6. INVERSIONS REALS		12.330.852	10.602.536	10.602.536	6.685.675	3.735.814	1.728.316	14,01
TOTALS Exercici 1989		138.084.054	127.728.456	127.728.456	123.591.596	118.714.121	10.355.598	7,49

Nomenament de Diputats Interventors per al període pressupostari de 1990

El Ple del Parlament, després d'estudiar la proposta de la Comissió de Govern Interior, i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, pren l'acord següent:

«Es designen diputats interventors per al període pressupostari de 1990 els I. Srs. Francesc Codina i Castillo, del G. p. de Convergència i Unió; Manuel-F. Bauzà i Gómez, del G. p. Popular i Marçal Casanovas i Guerri, del G. Mixt.»

(La sessió s'aixeca a tres quarts d'onze del matí i nou minuts.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 43

La sessió s'obre a les onze del matí i cinc minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, el lletrat Sr. Sol i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Necrologia de l'I. Sr. Josep Fàbrega i Pous.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

4. Presa en consideració de la Proposició de Llei de Regulació de l'Ús de les Tècniques de Fecundació Artificial.

5. Proposta de constitució d'una Comissió d'Investigació sobre la temàtica dels casinos a Catalunya.

6. Interpellació al Consell Executiu en relació amb la Resolució 98/III del Parlament, sobre el Dret d'Autodeterminació de la Nació Catalana.

7. Interpellació al Consell Executiu sobre la projecció exterior, la personalitat diferencial i la imatge de Catalunya en el marc olímpic.

8. Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'eliminació i el tractament dels residus industrials.

9. Interpellació al Consell Executiu sobre la política radiofònica del Govern de la Generalitat de Catalunya.

10. Interpellació al Consell Executiu sobre les funcions i les competències de les cambres agràries.

11. Interpellació al Consell Executiu sobre la política d'educació d'adults.

12. Interpellació al Consell Executiu sobre el medi natural.

13. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de centres docents.

14. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de tractament dels residus industrials.

15. Interpellació al Consell Executiu sobre la política universitària.

16. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de promoció i creació de sòl residencial.

17. Interpellació al Consell Executiu sobre la política del joc.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General pel que fa a la Població de més de Seixanta-cinc anys.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Potabilitat de les Aigües (Reg. 10666).

20. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Serveis Socials en l'Àmbit de la Tercera Edat.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Dispersió dels Presos d'ETA endegada pel Ministeri de Justícia.

22. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Atenció Sòcio-sanitària de la Població de Catalunya.

23. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

(Pausa.)

Abans d'entrar en l'ordre del dia, aquesta Presidència i la Mesa es complauen a dirigir una salutació molt cordial al nou Diputat del Grup parlamentari de Convergència i Unió, l'Il·lustre senyor Isidre Gavín i Valls, que substitueix, per renúncia, l'Il·lustre Diputat senyor Jaume Manuel Oronich i Miravet.

D'acord amb l'article 54 del Reglament, es comunica al Ple que la Diputació Permanent, en sessió tinguda el dia 24 de gener d'enguany, va debatre la petició dels grups parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya, Popular, Mixt i Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya per tal de considerar i, si s'esqueia, acordar la convocatòria del Ple del Parlament. D'acord amb l'article 53.1.4t. del Reglament del Parlament, la dita proposta va ser rebutjada per 3 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en aquest Ple, i també el nom dels qui les han de formular. Aquesta llista ha estat distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa els prega que m'eximeixin de la lectura. Al mateix temps, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'anuncia que les esmentades preguntes se substanciaran demà, dia 22, a dos quarts de cinc de la tarda.

El primer punt de l'ordre del dia és: necrologia de l'Il·lustre senyor Josep Fàbrega i Pous. Abans de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat que ha de pronunciar el discurs commemoratiu, em plau comunicar a la Cambra que es troben presents a la llotja de convidats una representació de l'Ajuntament de Palamós, presidida pel seu Alcalde —ja que el senyor Josep Fàbrega i Pous va ser alcalde de Palamós—, i també hi són presents tres néts del mateix senyor. Els saludem molt cordialment.

Ara té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Josep Lluís Carod-Rovira, per fer el seu parlament commemoratiu.

Necrologia de l'I. Sr. Josep Fàbrega i Pous

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors diputats, les característiques de brevetat i també d'una certa singularitat de l'anterior període de sessions no van permetre que, oportunament, aquesta Cambra honorés respectuosament la figura de Josep Fàbrega i Pou, un dels dos diputats del període republicà del nostre Parlament afusellats pel règim franquista juntament amb el President Companys. Ara, amb motiu del cinquantenari d'aquell fet dolorós, l'activitat parlamentària de la nova Catalunya autònoma s'inicia, en aquest període, amb un record cap a la seva persona.

Josep Fàbrega va néixer a Palamós, al Baix Empordà, a la una i trenta minuts del dia 4 de gener de 1868 —com consta en els registres oficials— i va ser batejat a l'església local aquell mateix mes, amb el nom de Josep Joaquim Rafael. L'any de la

seva naixença era restablert a l'Estat espanyol el sufragi universal i el dret d'associació obrera, amb el destronament d'Isabel II; els republicans dels Països Catalans i d'Aragó signaven el Pacte de Tortosa; Pi i Margall publicava *Las Nacionalidades*; Valentí Almirall projectava la Constitució de l'Estat català; a Brusselles tenia lloc la primera intervenció catalana en el moviment obrer internacional, el Tercer Congrés de l'Associació Internacional de Treballadors, i a la vila de Gràcia naixia Pompeu Fabra i Poch. Tot un seguit d'esdeveniments, doncs, que podrien sintetitzar, en certa manera, els fonaments bàsics del pensament polític de Josep Fàbrega: la democràcia, la catalanitat, la república i els interessos del poble treballador.

Els seus pares, Joan Fàbrega, natural d'Olot, i Concepció Pou, nascuda a Sant Feliu de Guíxols, van fer-li cursar els estudis primaris en un col·legi religiós, al final dels quals s'interessà per la feina de telegrafista. Aconseguit el títol d'aquesta especialitat, va poder exercir-ne la professió a la Jonquera. Tenia aleshores vint-i-dos anys i compaginava la seva activitat laboral amb la d'ajudant del mestre a l'escola local.

L'inici del nou segle va significar per a Fàbrega la possibilitat de retornar al seu Palamós natal, on trobà ocupació estable a la indústria del suro, primer a les empreses de la casa Montaner, conegudes popularment com a Can Mundet i del Convent, i ja més endavant com a comptable gerent a la fàbrica de taps de Remigi Tauler.

L'Empordà, terra generosa en republicans federals, va comptar aviat amb ell com un dels banderers més destacat d'aquella causa, al costat de noms avui ja del tot històrics, com Josep Irla i Bosch, Puig Pujades, Salvador Alberch o Miquel Santaló. Amarat ben d'hora de totes les inquietuds i passions polítiques que compartia amb entusiasme amb els seus correligionaris, aquests li demanaren d'aparèixer a la palestra electoral amb motiu de les eleccions municipals. Afavorit per l'èxit en aquells comicis, el primer dia de gener de 1902 es constituïa el nou ajuntament palamosí i Fàbrega n'era l'alcalde. Començava en aquell moment l'etapa política i personal que més va caracteritzar-lo i aquella que li donava la identificació primera davant dels seus convilatans: la de batlle. Durant anys i anys, legislatura rere legislatura, el poble de Palamós li renovava l'estima i la confiança, tot escollint-lo com a primera autoritat del municipi.

Fou precisament durant el seu mandat que va tenir lloc un episodi les circumstàncies del qual van obtenir un ampli ressò a tot l'Empordà i a bona part del país: el nou port de Palamós era acabat i la magnitud de l'obra, que obria noves perspectives per al cabotatge en aquell indret de la costa catalana, foren prou motiu perquè el rei d'Espanya, acompanyat per Antoni Maura, President del Consell de Ministres, decidís d'anar a inaugurar-lo oficialment. Fàbrega, alcalde de la població i republicà fins al moll de l'os, es negà a retre cap mena d'honors a Alfons XIII i a complimentar-lo sota qualsevol concepte. Aquell gest, de clara desatenció cap al Cap d'Estat, comportà que les forces vives més afectes a la monarquia en reclamessin la destitució del càrrec. Fàbrega, amb una actitud de rebel·lia i de fermesa arrelada en el més profund dels seus convenciments, expressà amb contundència: «Que em vinguin a treure.» Vist amb ulls d'ara, la força d'aquell gest deu aparèixer, sens dubte, encara com a més rotunda, atesa la notable acceptació que la institució monàrquica sembla tenir en l'actualitat entre la pràctica totalitat de forces polítiques i els seus dirigents.

En una altra ocasió —just havia esclatat la guerra europea—, una vaga en la indústria tapera va ensenyorir-se de Palamós. Després d'un míting multitudinari, una veritable gernació va manifestar-se pels carrers de la població amb pancartes i crits allusius a la situació precària dels treballadors del sector. Els propietaris de les indústries, alguns dels quals eren estrangers, avisaren esfereïts la guàrdia civil; el cap d'aquesta, al marge de la primera autoritat municipal, es disposà amb les seves forces a dissoldre la manifestació amb les carrabines preparades a punt de fer foc. En aquell moment delicadíssim, enmig de la gentada s'obrí pas, a ritme decidit, l'alcalde Josep Fàbrega, armat amb la vara de batlle, que confegia valor democràtic i autoritat moral al seu càrrec: «Jo sóc l'alcalde i aquí mano jo!», va cridar per damunt del silenci, tot obligant amb aquella frase a retirar-se el tinent i la força pública que aquest comandava. Aquella frase va esdevenir famosa arreu de la contrada i enfortí més encara el seu carisma de bon alcalde estimat pels conciutadans.

La seva activitat política es canalitzà a través del Centre Republicà Federal, una entitat que disposava d'un magnífic edifici, amb biblioteca pròpia, una societat coral dita Lo Progrés, una sala d'actes per encabir-hi cinc-centes persones, una sala de ball i un magnífic jardí per a les hores de lleure dels associats. Ell va ser un dels puntals més ferms d'aquell centre, per on passaren il·lustre conferenciants, com ara Vallès i Ribot, Eusebi Corominas, Marcellí Domingo, Francesc Layret i Pere Coromines, entre molts d'altres.

Amb l'adveniment de la dictadura de Primo de Rivera, Fàbrega va ser apartat de l'alcaldia, on l'havia situat el vot popular, i va ser objecte de represàlia per l'autoritat del nou règim. Minvades les possibilitats d'intervenció política, la seva inquietud civil no es detingué, sinó que es traslladà, fonamentalment, cap al terreny del cooperativisme. Assidu de tertúlies i converses apassionades sobre tota mena de temes en casinos i cafès, on adquirí popularitat i es guanyà confiança, va ser durant molts anys secretari i tresorer de la Societat Cooperativa Popular L'Equitativa, constituïda per més de dos mil socis de famílies treballadores. Més endavant, i en ocasions diverses, va presidir, també, el centre econòmic conegut com La Forja.

Amb motiu de les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931, les urnes van donar-li novament la victòria, i va recuperar així l'alcaldia. Dos dies més tard, proclamà la República catalana des del balcó de l'Ajuntament de Palamós, seguint d'aquesta manera el gest de Macià a la capital catalana. Assolit ja un prestigi més que merescut entre els seus correligionaris, no ha de ser gens estrany, en conseqüència, que fos cridat a figurar a les llistes d'Esquerra Republicana de Catalunya per a les eleccions constitutives del Parlament autònom de la Catalunya republicana.

A la circumscripció de Girona, Fàbrega compartí candidatura amb personatges tan destacats com el futur President de la Generalitat, Josep Irla, el que havia de ser President del Parlament, Joan Casanovas, l'aleshores Conseller d'Assistència Social, Antoni Xirau Palau, i també Antoni Dot Arxer i Laureà Dalmau, entre altres, fins a un total d'onze, en una llista que havia de resultar guanyadora per majoria. En aquelles eleccions del 20 de novembre de 1932, Fàbrega va obtenir un total de 30.695 sufragis dels 62.083 vots emesos; pràcticament, un de cada dos electors va fer-li, doncs, confiança.

Al Parlament, va formar part de la Diputació Permanent de la Cambra, i fou també membre de la Comissió Permanent de Treball, i també de la Comissió de Pressupostos. Part integrant d'una majoria parlamentària més que folgada, i abocat com continuava estant a la seva tasca municipal, pot afirmar-se que la seva activitat com a diputat no va ultrapassar els límits convencionals del treball regular i la dedicació necessària, sense adquirir, doncs, cap popularitat sobrevinguda per la nova condició. Va ser, per tant, un parlamentari tan discret com eficient.

Més avesat a la gestió que a la teoria, a l'administració de la quotidianitat que a l'elaboració de doctrina, va signar algunes collaboracions periodístiques, generalment de temes palamosins, en periòdics de les seves comarques, com ara *L'Autonomista*, de Girona, *El Programa*, de Sant Feliu de Guíxols, o *Marinada*, de Palamós.

Després de l'aixecament militar de les tropes rebels a la legalitat democràtica i republicana, va refugirar-se durant tot el període de la guerra a Palafrugell, on va romandre al marge dels fets luctuosos que es produïen. Això no obstant, no va desdir-se de la seva condició de diputat, ni de les obligacions pròpies d'aquest càrrec, i, així, el trobem entre els assistents a la darrera i dramàtica sessió del Parlament de Catalunya, tinguda l'1 d'octubre de 1938, en la qual Josep Irla va ser-ne nomenat President i Antoni Rovira i Virgili hi fou escollit Vice-president.

El 26 de gener de 1939, un cop Barcelona era militarment ocupada per l'exèrcit rebel, Fàbrega va decidir de tornar a Palamós, convençut que no seria objecte de represàlia, ja que no podia ser acusat de cap mena de delicte. Rebutjà, així, la possibilitat de marxar cap a l'exili que li era oferta. Ben aviat va ser detingut i empresonat a Girona, amb Dídac Garrell i Conrad Banyeres, els quals van ser afusellats. Ell va ser condemnat a mort més endavant, en un judici on no fou citat i al qual no assistí. Poc abans, havia estat internat a l'Hospital Provincial de Girona, a causa d'una malaltia pròpia de l'edat, malaltia que va requerir una intervenció quirúrgica, a conseqüència de la qual va quedar en un estat físic francament deplorable. Per aquest motiu, segons un rumor escampat profusament, en el moment d'executar-se la sentència de mort van haver d'asseure'l en una cadira, perquè ell mateix no era capaç de sostenir-se ja sobre les seves pròpies cames. Com el resistent antifeixista que protagonitzava la pellícula *Roma, città aperta,* va morir, doncs, afusellat en una cadira, en aquest cas contra les tàpies del cementiri de Girona, amb trenta-tres persones més. Les seves despulles hi reposen, ara, en un sector reservat, i comparteix la terra i el silenci al costat d'altres afusellats per Catalunya, la república i la llibertat.

Agustí Cabruja ha parlat d'ell en aquests termes: «Bon jan, baixet i un xic rodanxó, vestit de menestral, amb la seva cadena i el rellotge, sempre igual de senzill i franc, els obrers el veien més com un company de treball que no pas com un cap. El poble el volia, el respectava i l'estimava.» Fàbrega va tenir tres filles: Adelina, Joana i Carme. El seu bon record entre els vilatans de Palamós s'ha perpetuat en un carrer que duu el seu nom, gràcies a una decisió de l'Ajuntament, una representació del qual, amb alguns familiars, ens acompanya avui, com ja ha estat dit, en aquesta sessió necrològica.

Vençut el país, dissoltes les institucions democràtiques, perseguida la llengua nacional, i represaliats els demòcrates de tot signe, des d'una França ocupada pels nazis, el President Josep Irla s'adreçava —amb una dignitat i una valentia que no han tingut encara l'homenatge merescut— a tots els diputats del Parlament, amb motiu de l'aniversari de les eleccions, el 20 de novembre de 1940. És amb les paraules finals de la seva carta que acabem també el nostre recordatori de la figura humana i política de Josep Fàbrega i Pou, mort als setanta-un anys pels enemics de la llibertat. Heus ací el paràgraf darrer de l'escrit presidencial: «Units tots, continuarem mereixent la confiança d'aquells catalans que ens atorgaren la representació en aquella data que avui recordem, i pensant solament en Catalunya serem dignes dels nostres benvolguts i dissortats Lluís Companys i Josep Fàbrega, víctimes de la cruel reacció pel delicte d'haver consagrat la seva vida als ideals de llibertat, al poble i a la pàtria catalana.»

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira.

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona i de les esmenes reservades per defensar en el Ple. S'adverteix que hi ha hagut uns errors tipogràfics en el Dictamen sobre aquest Projecte de Llei, les rectificacions dels quals han estat distribuïdes a les ilustres senyores diputades i als ilustres senyors diputats, per la qual cosa aquesta Presidència prega que sigui eximida de fer-ne la lectura.

Algun membre del Consell Executiu pot presentar la iniciativa de llei? *(Pausa.)* Té la paraula l'Honorable Conseller senyor Molins.

Projecte de Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Joaquim Molins): Molt Honorable senyor President, ilustres senyores i senyors diputats, arriben avui davant aquest Ple, per al seu dictamen, dues lleis que fan referència a temes d'aigua: una és aquesta, la Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona, i una segona, la Llei d'Infrastructures Hidràuliques, que serà vista a continuació. Ambdues, amb el seu debat i el seu dictamen, introduiran importantíssims canvis en l'administració hidràulica a Catalunya.

Aquesta primera, Llei d'Ordenació... o Projecte de Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona pretén —com el seu nom indica— ordenar la distribució d'aquest recurs, sempre escàs, de l'aigua en aquesta àrea. La ciutat de Barcelona i les comarques del seu entorn s'abasten fonamentalment d'aigua procedent de tres fonts: les plantes de tractament d'aigua del Llobregat —una a Sant Joan Despí, propietat de la Societat General d'Aigües de Barcelona; una altra situada a Abrera, propietat ja, en aquests moments, del Govern de la Generalitat, i una tercera situada en el Ter, de recursos del Ter, situada a Cardedeu, propietat del municipi de Barcelona i quaranta municipis més. A més d'aquests recursos, procedents del Llobregat i del Ter, existeixen recursos locals a quasi totes les comarques, que actualment són insuficients per a l'abastament públic, però que, en canvi, permeten una utilització complementària per a usos industrials i de regadius.

La xarxa del Ter distribueix 8 metres cúbics per segon —actualment, només 6 metres cúbics per segon, a causa dels efectes de la sequera—, dels quals 6,5 metres cúbics per segon corresponen, per concessió, a Barcelona, i l'1,5 metres cúbics restants per segon a l'anomenada «zona d'influència», una zona legalment indefinida que, en la pràctica —i com deia abans—, aplega quaranta municipis, catorze dels quals del Maresme, dinou del Vallès Oriental, set del Vallès Occidental, quatre dels quals d'àmbit metropolità.

L'aportació del Ter no és ampliable i, per tant, molts municipis del seu àmbit no tenen aigua ni possibilitat d'ampliació de cabals. És evident que existeixen dèficits: la mateixa Diputació de Barcelona, o els Ajuntaments de Mataró, Granollers i d'altres, han posat de manifest els dèficits reiteradament. Això, pel que fa al Ter.

La xarxa que surt de Sant Joan Despí distribueix 5,5 metres cúbics per segon, a l'àmbit metropolità, i la d'Abrera, 1 metre cúbic per segon, aproximadament, a Sabadell, Terrassa, Martorell, Sant Quirze i Rubí, essencialment. Existeix, a més, una concessió d'1,35 metres cúbics per segon a l'àmbit metropolità, i una reserva de 250 litres per segon —és a dir, 1/4 de metre cúbic per segon— al Garraf-Penedès.

Els cabals que subministra el Llobregat són ampliables, en primer lloc, per la construcció ja iniciada de l'embassament de la Llosa del Cavall, per una millor regulació dels cabals de dia i nit, que aprofita Sant Joan Despí, o per la reutilització de cabals per a regadiu i aprofitament d'aigües dedicades actualment al reg.

L'àmbit que denominem en aquesta Llei «àrea de Barcelona» el formen les comarques dominades per les xarxes d'abastament procedents del Ter i del Llobregat; és a dir, el Maresme Sud des de Caldetes, el Vallès Oriental, el Vallès Occidental, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf i el Penedès.

Algunes d'aquestes comarques, com el Maresme, el Vallès Oriental, el Garraf i el Penedès, tenen dèficits importants d'abastament i, el que és més greu, impossibilitat d'ampliació de cabals o d'incorporació de municipis a la xarxa d'abastament. Això passa en tota la xarxa del Ter. La xarxa alimentada pel Llobregat disposa, encara, de recursos aprofitables, com deia fa un moment.

Conclusió: només la interrelació flexible de recursos procedents del Ter i del Llobregat permetrà sumar dèficits d'uns i excedents d'altres, i obtenir com a resultat un abastament equilibrat a tota l'àrea. L'explotació racional i flexible de tots els recursos disponibles a l'àrea permetrà evitar que, a curt termini, es produeixin dèficits locals insuperables.

La Llei d'Aigües preveu aquest tipus de regulació, quan en el seu article 59.3 fixa que es garanteixin els cabals concessionaris, però no necessàriament la seva procedència, amb la finalitat de racionalitzar l'aprofitament d'aquest recurs escàs. Això permetrà intercanviar cabals en funció de les disponibilitats en cada moment, i estirar o utilitzar al màxim els vint metres cúbics per segon —vuit procedents del Ter, dotze procedents del Llobregat— que, una vegada construït l'embassament de la Llosa del Cavall i recuperats cabals de regadiu, es podran disposar en el conjunt d'aquesta gran àrea.

La distribució equitativa i d'una manera flexible i equilibrada d'aquests cabals, únics de què disposa l'àrea i que s'ha de fer d'acord amb l'ordenació del territori i sobre la base del creixement real i les demandes que a cada moment es produeixin, i tot respectant la situació concessional d'origen, correspon, competencialment i en exclusiva, a l'Administració hidràulica de Catalunya. És a dir, no és una competència d'administració local, sinó del Govern de la Generalitat.

És per això que la Llei preveu una xarxa bàsica a la qual s'assigna aquesta funció de distribuir els recursos hidràulics sobre la base d'unes demandes i d'un creixement establert d'acord amb l'ordenació del territori.

Aquesta xarxa bàsica estarà formada per aquelles installacions públiques necessàries per formar els conductes d'alimentació a totes les xarxes comarcals o mancomunades que, d'acord amb la Llei, formen les xarxes secundàries, les quals, al seu torn, alimentaran un tercer nivell, que és el format per les xarxes d'abastament domiciliari de competència exclusiva municipal. A la xarxa bàsica s'adscriuen els béns públics que la formen —és a dir, plantes de tractament de Cardedeu i d'Abrera i conduccions que en surten—, a fi d'alimentar les xarxes secundàries, i també es coordinaran amb les installacions privades —Sant Joan Despí— que hi puguin influir.

La xarxa bàsica estarà sota la direcció d'un ens d'abastament d'aigua, que, per qüestions d'operativitat, serà una empresa pública. Les xarxes secundàries i municipals seran competència exclusiva de l'Administració local en les seves diferents formes. Em consta, senyor President, que diferents grups de la Cambra tenen previst procedir a la tramitació d'esmenes transaccionals que estic segur que milloraran el text. En elles es pretén accentuar encara més el ple respecte a l'autonomia local que ja el Projecte de Llei contempla, i la seva presència en el òrgans d'administaració de l'Ens, previst per administrar aquesta xarxa bàsica de competència exclusiva del Govern de la Generalitat. I així, si prosperaven aquestes esmenes, s'incrementaria la participació local en aquest Ens, en el Consell d'Administració d'aquest ens, i s'exigirien majories reforçades per a la presa de determinats acords, com ara les tarifes, com ara els pressupostos, com ara la planificació d'obres, que tanta influència tenen en la vida de l'Administració local i dels nostres municipis.

També, si es procedeix a la tramitació d'aquestes esmenes, s'accentuarà la possibilitat o la competència local en matèria de les xarxes secundàries, tant per part de l'ens metropolità previst en les lleis d'ordenació territorial de Catalunya com de les comarques, com de la possibilitat de la creació de mancomunitats a l'efecte.

Estic segur, senyor President, senyores i senyors diputats, que aquest esperit de diàleg i d'acord en temes que afecten un recurs escàs, com és l'aigua, ens han de permetre —i en qualsevol cas ens hi obliguen— administrar aquest recurs amb aquesta mateixa voluntat de diàleg i d'acord, en benefici de tots els nostres conciutadans, objectiu, per altra banda, aquest, que ha de ser el nord de tota acció de govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Hi ha algun diputat encarregat per la Comissió de presentar el Dictamen?

Doncs, podem començar el debat del Projecte de Llei. Hi ha reservades quatre esmenes a la totalitat, una amb text alternatiu i tres de retorn. La primera és de retorn i és presentada pel Grup parlamentari Socialista.

Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor President, senyores i senyors diputats. Si em permet, defensaré conjuntament l'esmena 1, de retorn del Projecte de Llei al Govern, i l'esmena número 2, esmena a la totalitat amb text alternatiu.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, per al Grup Socialista, el tema de l'aigua és un tema cabdal del desenvolupament territorial de Catalunya. És un tema que influeix de manera important en la planificació del territori.

Nosaltres hauríem volgut emmarcar el debat sobre les lleis de l'aigua que avui discutim dins d'un marc global, que fos el marc de la política territorial del Govern de la Generalitat. I en aquest sentit, el Grup Socialista ja ha anunciat, i avui repeteix, que demanarà un debat per tal de discutir, dialogar amb el Govern de la Generalitat quin és l'abast de la seva política territorial en tots els seus aspectes. Nosaltres voldríem que el procés de diàleg que avui s'ha iniciat, que el Consell Executiu i el Conseller de Política Territorial avui ens anuncia al voltant de les lleis d'aigua, que són unes lleis sectorials, hagués estat un diàleg al voltant de tota la política territorial.

I, en aquest sentit, voldria insistir en un procés que hem tingut durant aquests darrers mesos. Gairebé fa un any, els alcaldes de l'àrea metropolitana de Barcelona, els alcaldes de l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics van adreçar una carta al Consell Executiu en què demanaven l'obertura d'un procés de diàleg al voltant de la Llei que avui discutim: la Llei d'Abastament d'Aigua de l'Àrea de Barcelona. En aquell moment se'ls va contestar la carta, però el diàleg no va existir. Els alcaldes van veure com les seves propostes de formular una entitat de tipus consorcial entre la Generalitat i l'Administració local per gestionar l'aigua en aquesta àrea territorial no tiraven endavant, i van veure com el Consell Executiu presentava un bloc de tres propostes: una, el Pla Hidrològic de les Conques Interiors de Catalunya; l'altra, la Llei d'Abastament de l'Àrea de Barcelona, i finalment, la Llei d'Infrastructures Hidràuliques, sense entrar en aquest procés de negociació.

El Grup Socialista, gairebé fa dos mesos, en aquest mateix Parlament, en una conferència de premsa va dir que aquesta política de presentació de lleis hidràuliques, de presentació del Pla Hidrològic sense un diàleg entre les diverses forces polítiques i socials catalanes, sense un diàleg amb el territori de Catalunya, era una política que no podia tirar endavant. I reclamàvem que, davant d'aquestes tres iniciatives, s'obrís un procés de diàleg, un procés de consens. I dèiem: «Nosaltres voldríem un pacte de l'aigua» al voltant de deu punts que anomenàvem el «Decàleg de l'aigua».

En aquell moment el diàleg no es va produir; s'ha produït aquests darrers dies, i avui el Conseller ens anuncia que encara, en aquest Parlament, podem continuar aquest procés de diàleg. El Grup Socialista veu amb satisfacció que el Consell Executiu torna a una política de diàleg que és imprescindible per tirar endavant una política important com és la política de l'aigua. I vol, el Grup Socialista, que aquest diàleg es produeixi en el si del Parlament, i demanem avui, a la resta dels grups de la Cambra, que permetin en aquesta Llei que estem discutint, la introducció d'esmenes transaccionals que milloraran de manera substancial el contingut de la Llei; que permetin que sigui el Parlament el protagonista d'aquests canvis. Per tant, demanem a la resta dels grups que permetin aquest diàleg parlamentari. I aquest diàleg parlamentari que es produeix en aquesta Llei, que s'ha de produir i s'ha produït en la Llei d'Infrastructures, també se'ns anuncia que es pot produir en aquest Parlament en un procés de negociació i de discussió del Pla Hidrològic de les conques interiors de Catalunya.

Per tant, creiem nosaltres que estem fent un important servei al país, que és el de dignificar el Parlament, el de fer que les polítiques importants de Catalunya siguin debatudes en el Parlament de Catalunya. Aquest és el nord que ha inspirat el Grup Socialista per tal d'acceptar el procés de diàleg que el Conseller ara ens anuncia, i poder millorar el contingut d'aquestes lleis.

I voldria entrar ja en la proposta d'esmenes a la totalitat que nosaltres plantegem. El Grup Socialista volia, amb les seves esmenes a la totalitat, que hi hagués una afirmació de les competències dels municipis; que quedés molt clar que els municipis són competents en l'abastament d'aigua a les poblacions; que quedés molt clar que l'abastament domiciliari, o «en baixa» —que nosaltres diem—, s'executa a nivell municipal; volíem que es permetés que les entitats locals, de forma consorciada, poguessin gestionar xarxes de tipus supramunicipal; volíem que la Generalitat pogués assumir les seves competències en matèria hidràulica —que en té—, que li són donades per la Llei d'Administració Hidràulica de Catalunya i pel text refós entre la Llei d'Administració Hidràulica i la Llei de Sanejament. I entenem que aquestes competències poden ser concurrents en determinats moments amb els municipis, i que cal trobar un punt d'encontre entre municipis i Administració de la Generalitat.

Nosaltres proposàvem oportunament la creació d'un organisme de coordinació que anomenàvem «la Junta d'Explotació del Sistema». Avui ens sembla que aquest punt d'encontre, aquest punt de concurrència pot ser l'Ens d'Abastament d'Aigües que se'ns proposa en el Projecte de Llei del Consell Executiu. Nosaltres volem que pugui ser, aquest Ens, el punt de concurrència entre les dues administracions, però volem que s'enforteixi la presència municipal en aquest Ens, tal com ens ha anunciat el Consell Executiu; volem que els acords siguin presos amb majories qualificades, tal com ens ha anunciat avui el Consell Executiu; volem que quedi molt clar que hi ha una xarxa d'abastament —una xarxa secundària que serà exercida per entitats supramunicipals—, però que hi ha, alhora, una xarxa bàsica que serà administrada per l'Ens que avui creem. És a dir, una xarxa que seria com una artèria principal de la qual surten unes artèries petites que van cap a territoris supramunicipals, i finalment, la xarxa domiciliària, executada pels ajuntaments. És a dir: xarxa local dels ajuntaments, xarxa supramunicipal, gestionada per comarques o ens supramunicipals de tipus mancomunat, que això es preveu en la Llei i serà reforçat amb les esmenes transaccionals que se'ns proposen —que quedi molt clar que, en el cas que es creïn mancomunitats de municipis, seran aquestes mancomunitats que exerciran la competència en el territori supramunicipal—, i finalment, la xarxa principal, competència de l'Ens que avui creem.

Amb aquesta fórmula ens sembla que podem arribar a un consens amb el Consell Executiu; sembla que les propostes d'esmenes transaccionals van en aquest sentit, i per tant, el Grup Socialista, vista la disposició de diàleg del Govern, retira les dues esmenes en l'espectativa, amb l'esperança que final-

ment l'aprovació d'aquesta Llei permeti garantir l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona —sabem que la Llei no garanteix l'abastament d'aigua a Barcelona, però pot ajudar a crear una bona xarxa per garantir l'abastament d'aigua a Barcelona—, i no garantim solament l'aigua, sinó que garantim una aigua de qualitat. Jo crec que són dos objectius fonamentals i que van de manera indestriable, que no es poden separar: aigua i qualitat.

Per tant, el Grup Socialista, esperant les esmenes transaccionals, retira les dues esmenes a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. No hi ha torn en contra perquè han estan retirades.

Passem a la tercera, també de retorn, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, dir que avui estem davant de la discussió de dos projectes de llei que afecten el tema d'aigües; que hi ha un altre tema, el Pla Hidrològic, que no ha passat per aquest Parlament, i que aquestes tres iniciatives, com ja s'ha dit abans, plantegen un dels principals temes a Catalunya: el tema de l'aigua.

Hem repetit reiteradament, aquests dies, en les comissions, la necessitat que globalment el tema d'aigües fos objecte de diàleg i de debat. Nosaltres hem de dir que s'ha produït un determinat diàleg que no és, per nosaltres, el diàleg que desitgem. El diàleg que desitgem és un diàleg en el si de les comissions, en el Parlament, que no s'ha produït, entre els grups parlamentaris, entre la totalitat dels grups parlamentaris; s'ha produït a última hora, més que un diàleg, una presentació d'acords entre alguns grups polítics, i en el tema de l'aigua pensem —i nosaltres diem— que els punts fonamentals que vàrem manifestar, per la nostra part, com a punts possibles d'acord entre totes les forces parlamentàries, no es contemplen en les dues lleis que avui es presenten, i en aquest sentit nosaltres, a les dues lleis, hi presentarem i defensarem esmenes de retorn. Quins són aquests punts? Primer, retirada del Pla Hidrològic de Catalunya. El Consell Executiu ha enviat a Madrid un pla hidrològic que contempla determinades qüestions —entre elles, el transvasament de l'Ebre—, i nosaltres hem dit que, això, primer —primer— cal discutir-ho en el Parlament. I aquest és un punt, per nosaltres, innegociable; innegociable la necessitat de negociar, no altra cosa innegociable.

Segon punt: en el tema de l'abastament d'aigua —el tema que avui ens ocupa— estem totalment convençuts que aquest Projecte de Llei, fins i tot amb les transaccionals que el senyor Conseller avui ens ha presentat, és anticonstitucional. Jo, posteriorment, intentaré demostrar-ho, i avanço ja que nosaltres, a través de la Federació Municipal de Catalunya i d'altres instruments, intentarem portar aquesta Llei al Tribunal Constitucional.

Tercer tema: Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya. És una Llei que preveu un cànon, que no lliga el programa del cànon amb el Pla Hidrològic i amb un tipus de proposta que, per a nosaltres, no és progressiva en el conjunt de Catalunya.

Vull insistir també que el tema de l'aigua avui no és un tema separat d'altres temes territorials importants a Catalunya. Possiblement des de la recuperació de l'autonomia a Catalunya, ens trobem, ens trobem davant de conflictes territorials importants per una simple raó: aquest Govern i la majoria d'aquest Govern, que ha governat durant nou anys, ha estat governant en un període de crisi i en un període de crisi, en un període de no creixement no hi ha actuacions sobre el territori; i en aquests moments hi ha una altra situació, una situació de creixement econòmic que implicarà, necessàriament, agressions al territori si no existeix des de l'Administració —cosa que avui no existeix— un intent d'incidir en el Pla Territorial. I en aquest sentit el nostre Grup ha estat el primer grup que ha plantejat que avui el problema és d'aigües, és de residus, és del parc Busch, és de la manca de política d'habitatges i que tot això cal discutir-ho, donar-hi la importància que té avui a Catalunya, perquè el que avui estem plantejant és què volem fer del territori de Catalunya.

Però entrant ja en concret en l'objecte d'aquest Projecte de Llei, un projecte de llei que, com diu l'article primer, pretén «l'ordenació de l'abastament regional d'aigua, la regulació de les competències de la Generalitat i la coordinació» —fonamentalment la coordinació— «de les actuacions de les diferents administracions públiques en la Regió I» —i, textualment, en aquesta Llei es fa esment per primer cop de la Regió I, les cinc comarques que componen la Regió I—, he de dir que sempre darrere d'una esmena a la totalitat hi ha concepcions polítiques de fons confrontades i, evidentment, aquí vull deixar clar que al Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, la concepció de fons que ens porta a plantejar una esmena a la totalitat és que aquesta Llei vulnera, des de la nostra perspectiva, l'autonomia i les competències municipals. I per això plantegem l'esmena a la totalitat.

I fins i tot dir que, sovint, les esmenes a la totalitat, quan es diu que hi ha concepcions polítiques diferents, simplement es basen en arguments polítics, però nosaltres diem que, en aquest cas, la legislació actual municipal dóna ple suport al que el nostre Grup manifesta. Fonamentalment les senyores i els senyors diputats que han pogut llegir la Llei, aquesta és una llei que, del que tracta, el cor de la qüestió, és la coordinació entre l'Administració autonòmica i l'Administració local. Val a dir que les competències autonòmiques en relació amb el tema d'aigua estan molt ben detallades en el Decret 1/1988. I tesi central de la nostra intervenció: la coordinació entre l'Administració autonòmica i l'Administració local és regulada en la Llei de Bases de Règim Local i en la Llei Municipal de manera clarissima amb pocs articles. Podria fer referència a la Llei de Bases, faig simplement referència a la Llei Municipal —en funció del poc temps de què disposo— i, exactament, és regulada en tres articles: el 131, el 132 i el 133.

I l'article 131 de la Llei Municipal de Catalunya, que aquest Parlament aprovà, diu: «La coordinació entre l'Administració autonòmica i l'Administració local es pot fer mitjançant la creació d'òrgans de collaboració o l'aprovació de plans sectorials.» L'article 131 de la Llei Municipal, igualment com la Llei de Bases, estableix dos tipus possibles de fórmules de coordinació: òrgans de collaboració o, si no, lleis sectorials. L'article 132 determina quins són els principis fonamentals d'aquests òrgans de collaboració. Jo en diré dos, els més importants. Primera condició: òrgans paritaris —òrgans paritaris. Segona condició, textualment: «Aquests òrgans han de ser consultius o deliberants, no poden ser executius». Aquesta és la primera via de la coordinació.

Segona via. La formulació pel Consell Executiu de la Gene-

ralitat de lleis sectorials, i, atenció!, la Llei Municipal diu: «Això es farà», textualment, «si les tècniques de cooperació voluntària no permeten assegurar la coherència en l'actuació de les diferents administracions públiques». És a dir: en el cas que la primera via s'hagi provat que no funciona, cal fer aquesta segona via; i quines condicions posa en aquesta segona via de coordinació? les més importants. Primera: òrgans paritaris; segona, control parlamentari; tercera, els instruments de coordinació no poden afectar l'autonomia dels ens locals. Quan hom va llegir als diaris la presentació de l'organisme de coordinació, la pregunta era dir: quins dels dos instruments previstos clarament en la legislació municipal ha escollit aquest Govern? I no n'ha escollit cap dels dos. La proposta que se'ns porta avui no escull ni la via d'òrgans de collaboració ni una llei sectorial en els termes que jo he descrit. Què se'ns proposa? Se'ns proposa un ens públic de la Generalitat amb estatut d'empresa pública, com a fórmula de coordinació. Però és més: els sis grans principis que qualsevol de les dues vies —diu la Llei—..., que ha de contemplar qualsevol fórmula de coordinació es vulneren. Per exemple: la proposta fins i tot, la proposta que avui ens porta el senyor Conseller no són òrgans paritaris. Avui se'ns porta aquí una llei de no-òrgans paritaris, i la Llei diu clarament que «els organismes de coordinació han de ser paritaris.»

Segon tema. No hi ha cap proposta de control parlamentari —això ho diu la Llei Municipal.

Tercer tema: no és un òrgan deliberant, el consultiu, és un òrgan executiu. I avui el senyor Conseller ens diu: miri, sap què, per determinats acords, les dues terceres parts dels membres del Consell d'Administració —ell no ho ha dit aquí, però està escrit a les transaccionals—, si passa un mes i no hi ha acord, per majoria simple s'aprova. Però és que la Llei no diu ni dos terços ni majoria simple, diu «deliberants i consultius».

Un altre element. Aquesta Llei s'apropia de les competències d'una part de competència concurrent que en el tema de l'abastament d'aigua tenen els ajuntaments, i arriba a qualificar, textualment, com a servei públic regional de competència de la Generalitat, competències que els ajuntaments tenen atribuïdes en el règim d'abastament, en l'article 25.2 de la Llei de Bases o en l'article 63.2 de la Llei Municipal.

Quart tema. Aquesta Llei deixa la porta oberta perquè determinades installacions, avui de propietat municipal, passin a propietat de la Generalitat; installacions que han estat finançades amb recursos econòmics. Ara bé, a continuació hi ha un respectuós..., un gran respecte per les installacions privades que continuen estan com estaven i, fins i tot —cosa que no es fa amb els ajuntaments—, es diu de qui és la titularitat privada d'aquestes installacions.

I últim element —últim element. Senyors de la majoria i del Govern, plantejant qüestions de coordinació, la Llei diu que primer «s'han de plantejar amb coordinació voluntària», i això no s'ha fet; no s'ha proposat cap fórmula de coordinació voluntària. Crec que podem establir que el Projecte de Llei actual donaria lloc, en el cas que s'aprovés, a una Llei anticonstitucional. Per a nosaltres és una Llei que, amb el pretext d'una coordinació que es fa en contra de les mateixes lleis, el que fa és absorbir competències municipals.

He de dir que aquesta Llei té, per a nosaltres, un aspecte positiu —i no voldria ser irònic—; un aspecte que ha passat desapercebut i que de la nostra perspectiva té una gran importància política. Aquesta Llei és un reconeixement —no sé si implícit o d'amagatotis—, un reconeixement que les LOT, pel que fa referència al tema metropolità, no funcionen. Perquè, què ens diu avui aquesta Llei? Ens diu que les discussions de fa tres anys en aquest Parlament on alguns grups... Nosaltres dèiem que el tema de l'aigua no es podria tractar en l'àmbit anterior de la Corporació, que el tema de l'aigua calia tractar-lo a la Regió I i que per a aquest tema calia fer un organisme de collaboració entre autonomia i ajuntaments... Què ens porten avui aquí? Ens creen un nou organisme, per fer què? Per fer una part del que fa ja l'Entitat Metropolitana d'Aigües i per fer una cosa que ha de fer la Generalitat. Avui, si s'aprova aquest Projecte, tindrem una Administració més. Què té de positiu, aquest Projecte? El reconeixement que l'àmbit no pot ser el que es va aprovar amb la LOT, l'antiga Entitat Metropolitana no és l'àmbit de gestió de l'aigua i, en tota l'Exposició de Motius, això es diu ben clarament, i es diu en quines comarques és.

I què més té de positiu? Que en el tema de l'aigua, com en el tema de transports, en relació amb el tema metropolità, o busquem organismes de collaboració amb les dues entitats que posin les seves competències i les concertin, o això no funcionarà —i això està passant amb l'aigua, però suposo que algun dia podrem parlar del transport.

Senyores i senyors diputats, els temes metropolitans importants cal afrontar-los d'una manera o d'una altra, implíticament o no, amb els següents principis: reconeixement d'una sola Administració, àmbit de Regió I, coordinació voluntària i respecte a les competències autonòmiques. Algú es podria preguntar com és possible —i això, fins i tot, abans de sentir o abans de sentir la resta de grups parlamentaris—, com és possible que aquest Govern i la majoria ens portin, per a l'aprovació, un projecte de llei que vulnera, segons nosaltres, i no en un aspecte insignificant, sinó que vulnera de dalt a baix els grans principis de coordinació entre l'Administració local i l'Administració autonòmica.

Jo crec que la resposta és clara: aquest Govern ha fet de la no-collaboració i de l'enfrontament amb els ajuntaments una política constant de la seva acció de govern. És més: aquest Govern ha fet, des de les nostres posicions, un element definidor de la seva actuació política, l'intent repetit d'erosionar l'autonomia i les competències municipals. I que ningú no argumenti aquí —que ningú no argumenti aquí— arguments relatius a l'eficàcia de la gestió. És que això cal fer-ho per a l'eficàcia de la gestió. I, en funció d'aquesta eficàcia, justificar l'absorció dels poders locals, perquè en aquesta qüestió la millor eficàcia, el bé suprem a defensar és polític, és el poder local, és preservar el poder local.

Voldria cloure aquesta intervenció dient que el nostre Grup ha estat, abans el Grup del PSUC i ara el Grup d'Iniciativa, un grup que, conseqüentment, ha defensat l'increment de competències econòmiques i polítiques de la Generalitat de Catalunya. El nostre Grup ha estat sempre capdavanter en la reivindicació d'un seguit de qüestions per fer de Catalunya i de la Generalitat un país i un govern més forts i més autosuficients. Però quan Convergència repetidament legisla o governa laminant l'autonomia de competències dels ajuntaments, Convergència està dificultant la construcció d'una Catalunya més forta. És, permetin-me dir-los, una visió de Catalunya unidimensional, esbiaixada i parcial i, fins i tot, a mig termini, peri-

llosa. És una visió perillosa de Catalunya. Si aquest Projecte de Llei s'aprova, demà la Generalitat tindrà més competències. Per a nosaltres Catalunya serà més feble i crec que tots havíem convingut que del que es tractava és que Catalunya fos més forta.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. El torn en contra el farà a totes les esmenes de retorn. La quarta està presentada pel Grup Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo voldria començar la nostra opinió plantejant una idea que, repetidament, s'explica al Parlament de Catalunya. És aquesta idea de la constitucionalitat o no-constitucionalitat de les lleis. I ho vull fer perquè d'aquesta manera puc aprofitar per donar la nostra opinió. Sabeu que el Partit dels Comunistes de Catalunya —i jo tinc la impressió que puc parlar en nom de tot el Grup Mixt— tenim una concepció de l'Estatut i de la Constitució matisadament diferent de molta gent que hi ha aquí al Parlament. Nosaltres pensem que s'han de canviar tant la Constitució com l'Estatut. Per tant, la utilització d'aquesta possibilitat del recurs d'anticonstitucionalitat, per a nosaltres, està en funció no de la Constitució o de l'Estatut, sinó de si els continguts de les lleis milloren o no milloren la realitat que en un moment determinat vivim. I jo reconec que aquesta és una posició substancialment diferent de la que altres grups parlamentaris poden plantejar i, per tant, jo no entraré en idees d'anticonstitucionalitat d'aquesta Llei —que seguralment n'hi pot haver—, però, per a nosaltres, aquest no és el problema, perquè pensem que una llei que millora, pot ser anticonstitucional, però nosaltres no la posarem en qüestió.

Un altre tema. Nosaltres havíem fet una esmena a la totalitat, la volíem defensar i, a més, volíem votar en contra de tota la Llei, fonamentalment per tres idees generals. La primera perquè no aborda, des del nostre punt de vista, el problema gros que a Catalunya tenim, que és el model de creixement. L'aigua és una de les eines —essencial, fonamental— per intervenir en el model de creixement que tenim. Aquest model de creixement és la gran Barcelona i *los cuatro cortijillos*, i, en això, nosaltres, no hi estem d'acord. Nosaltres estem d'acord amb una Catalunya reequilibrada i millor. Certament, les propostes de modificació, primer, de la Llei i les propostes de modificació que el senyor Conseller planteja no resolen definitivament aquesta opinió que nosaltres tenim, però sembla —i jo en principi crec en les posicions que es defensen aquí— que hi ha la voluntat de discutir el Pla Hidrològic, i, si es fa, tindrem possibilitat nosaltres —suposo— i altres grups d'explicar que, a partir del Pla Hidrològic, podem intervenir en la modificació d'aquest model de creixement que nosaltres no compartim, i que possiblement altres grups comparteixen o comparteixen d'una manera matisada.

Un altre tema també molt important: el diàleg. El diàleg és fonamental quan es discuteixen temes tan importants com el tema de l'aigua, precisament perque és un bé escàs, perquè és un tema que necessitem totes i cadascuna de les persones i perquè, a més, delimita i caracteritza la possibilitat del model industrial que cada poble decideix. Jo he de reconèixer que amb aquest diàleg, de la manera que es farà, no hi estic d'acord, i ho dic amb molta claredat i amb molta normalitat, perquè jo crec que constatar realitats per intentar modificar-les és el que hem que fer en aquest Parlament. Perquè aquest diàleg s'ha fet d'una manera unilateral, el Govern ha dit: tenim el flam de Pla de Residus, tenim la possibilitat d'altres flams, i ha dit: ... *(rialles perquè l'I. Sr. Diputat profereix una interjecció colloquial)* un altre *tinglado*! *(Rialles)*. No pot ser. *(Rialles.)* Parlem amb els socialites, que són... la majoria, ens posem d'acord i s'ha acabat.» A mi, em sembla bé això, és legítim, però aquest no és el model, eh, n'estic convençut: no és el model. El model és el debat de tots, després arribarem o no arribarem a acords, però, és clar, la meva intervenció, que estava escrita —ho veieu—, ara l'estic improvisant. Per què? Me n'he assabentat avui, d'això, me n'he assabentat avui, i això no pot ser. Aquest no és el mètode, i no estic fent una crítica només al Govern, estic fent una crítica als socialistes. Per què? Perquè si volem discutir el Pla Hidrològic, i el volem discutir, no podrà ser d'aquesta manera, s'haurà de fer entre tots, amb tranquil·litat, bons aliments i partint una mica de la idea de la força que cadascun té, que jo en això no m'equivoco. Sé la força que tinc aquí i a fora, per tant, *no pediré el oro, el moro y el camello*, sinó que tindré cura del que de veritat és possible o no és possible.

Ja entrant a les propostes concretes, nosaltres pensem que, tal com queda la Llei, no seria la nostra Llei —i ho diem amb molta claredat—, vull dir la Llei, la proposta, fins i tot amb les modificacions que explicava el senyor Conseller, no és la nostra Llei. Ara, crec que situa tres temes fonamentals. Quins són aquests temes?: les característiques de l'organisme, meitat i meitat. I, és cert, hi haurà un vot de desempat, però hi ha meitat i meitat. Aquest crec que és un mecanisme molt important perquè això farà necessari i imprescindible el diàleg. Un altre tema és que, en funció d'això, les competències municipals i els ens municipals estaran ben representats, i després hi ha un tema i és que la segona volta, per a la votació aquesta de majoria simple, en comptes de dos terços, que és la primera, es pot utilitzar, però jo crec que si un govern utilitza quatre vegades això en un organisme d'aquest tipus, ja el pot dissoldre, i avanço el que seguralment seria una constatació real. Per tant, jo crec que si aquest mecanisme dels dos terços funciona tres vegades i a la quarta es vol utilitzar de nou, la votació simple per resoldre els problemes, per molta llei del Parlament, per moltes coses que diguem, aquest serà un organisme liquidat, i, per tant, jo crec que el sentit comú prevaldrà perquè, de veritat, s'utilitzi el mecanisme que, en primera instància, fa de veritat que el consens funcioni.

Un altre tema important és el tema de la coordinació supramunicipal i la distribució domiciliària. Nosaltres creiem que aquesta Llei ho deixa ben plantejat, i dic ben plantejat, no seguralment com nosaltres ho hauríem fet —nosaltres en tenim una concepció diferent—, però creiem que, en el marc del debat que s'ha fet de les possibilitats reals, hi queda bé. Amb tot això, jo suposo que els diputats es poden preguntar, bé no ha fet fonamentalment un vot en contra de la Llei. He explicitat alguna de les nostres precupacions, algunes de les nostres opinions sobre el tema. I, per acabar, diem que nosaltres retirarem la nostra esmena a la totalitat, i que ho fem amb una voluntat, amb la voluntat que aquestes idees polítiques que s'han expressat en el Parlament siguin de veritat, s'expressin, es concretin, i perquè, a més, nosaltres estem utilitzant un sistema, que creiem que és bo per al Parlament, i és que, encara que el Grup Mixt és un grup mixt, és plural, intentem treballar conjuntament, i que, per tant, aquestes opinions que jo he donat, al marge de les «floritu-

res» que jo hi pugui donar, és opinió collectiva de tot el Grup Mixt. Per tot això, senyor President, senyores i senyors diputats, retirem la nostra esmena a la totalitat, pensant que aquestes opinions que jo he pogut donar des de aquí puguin servir per al futur debat que hem de fer i, per últim, informar que ens abstindrem en aquesta Llei, i, d'aquesta manera, ja no haurem de parlar més; ens abstindrem, fonamentalment, pel mètode que s'ha utilitzat per aconseguir el consens. Creiem que aquest és un element que és important de constatar en aquest Paralment.

Moltes gràcies, i res més.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Celestino Sánchez. Entenc que, a més de retirar l'esmena a la totalitat, també retira aquella interjecció colloquial que ha pronunciat perquè en el *Diari de Sessions* no hi figuri. Hi està d'acord el senyor Diputat, eh? *(Rialles.)* Moltes gràcies.

Per al torn en contra de l'única esmena a la totalitat que està viva, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí.

El Sr. MARTÍ I FERRÉ: Senyor President, senyores i senyors diputats, el Parlament sempre és l'òrgan sobirà del tot el poble de Catalunya i és l'òrgan legislatiu; però en moments que es tracten problemes que afecten la totalitat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, com és el tema de l'aigua, jo crec que hem de deixar de banda una mica tot el que fa referència a partidismes, pensar molt més en el futur i trobar el lloc d'entesa, que és allí on les ideologies es poden trobar quan es parla, per exemple, de l'aigua o de l'ordenació territorial. És des d'aquest punt de vista que la intervenció, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, pretén fer avui en el torn en contra a l'esmena única que ja queda a la totalitat, presentada per Iniciativa per Catalunya.

Crec que aquest punt de trobada ha estat possible, com anunciava ahir el Conseller, però sobretot en aquesta Llei. S'ha parlat ja del pacte de l'aigua, pacte de l'aigua obert, s'ha parlat també que era necessari que es fes en el si del Parlament. Pel que fa referència a la Llei d'Abastament d'Aigua de l'Àrea de Barcelona, hem de dir que aquest debat es va produir ja en Comssió. Jo he de felicitar, en primer lloc, els grups que han retirat les seves esmenes a la totalitat, d'una manera especial el Grup Socialista, també el senyor Celestino Sánchez, però també aquells altres grups que, en el si de la Comissió, els vam admetre les esmenes a la totalitat i no les han presentades, com han estat el Grup Popular o també l'Agrupació parlamentària del CDS, de qui s'ha admès gairebé la totalitat de les esmenes en el si de la Comissió.

Crec que aquesta és la manera de treballar que ens demanava el Grup d'Iniciativa per Catalunya, transparència dintre, en el si del Parlament. En el mateix Grup d'Iniciativa, en les set esmenes que pràcticament queden recollides en el text del Projecte de Llei que estem debatent en aquest moment, ja en Comissió els vam oferir una transaccional, i no la van acceptar perquè van dir que el que volien era, realment, fer el debat a la totalitat, que era el que interessava el seu Grup. I jo ho respecto perfectament, perquè tota ideologia ha de buscar el ressò que calgui, en el moment que calgui; totalment d'acord. Però jo crec que mitjançant aquesta Llei s'ha imposat la racionalitat per tal de trobar l'administració dels escassos recursos que existeixen a l'Àrea de Barcelona. És buscar l'optimització entre la quantitat i la qualitat; és buscar-la a través del que deia el Conseller, de la interrelació dels cabals que vénen del Ter i que vénen del Llobregat per tal de buscar-ne el màxim aprofitament per a tota l'àrea. I així ho recull perfectament un article de la Llei, del Projecte de Llei encara, que és l'article setè. Al mateix temps, hi ha un repecte curós cap a les competències que tenen, per un costat, la Generalitat i, per l'altre, les administracions locals: l'article tres i l'article sisè cal que els recordi molt bé el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Jo he sentit un discurs poc nacionalista en aquesta Cambra, quan es diu que les competències «en alta» d'aigua, que ens vénen estatutàriament, que corresponen a la Generalitat, se'ns en discuteix ara la titularitat. I no entenc per què es fa aquest discurs aquí, en el Parlament. Comprenc que es defensin totes les competències que calguin dels ens locals, i així es fa a través dels articles esmentats, el que succeeix és que es fan en aquelles competències que són concurrents, i anem més enllà del que va la Llei de Bases que vostè ha anomenat, senyor Saura, de l'Estat i també la nostra, perquè vostè s'ha oblidat d'una cosa que nosaltres sí que fem a través d'aquesta Llei. Els ens locals són els ajuntaments, i hi ha un gran respecte pels ajuntaments, un gran repecte per tots els municipis que es puguin mancomunar per tal de trobar una millor solució als seus abastaments d'aigua, però vostè s'oblida d'una cosa que vostès van votar, que són ens locals també, que són les comarques, i nosaltres ho recollim en el text de la Llei, i també els donem la possibilitat que tinguin competències en aquest moment. I, a més a més, jo crec que en les esmenes transaccionals que s'aniran presentant al llarg del debat, jo crec que tots els grups parlamentaris podran congratular-se de veure que estan reforçades, d'una manera clara, decidida, les competències municipals, en l'òrgan paritari que ens demanava, dintre de l'Ens d'Abastament d'Aigua, certament sempre perquè no es produeixen i perquè no són solament competències únicament i exclusivament municipals, les de la xarxa secundària, sinó que també ho són de la Generalitat, en alguns aspectes, i de supramunicipals caldrà que hi hagi un element que desfaci la paritat, però això no vol dir que en cap moment poguéssim allegar anticonstitucionalitat. I anem més enllà dels nostres propis estatuts, quan des del Govern de la Generalitat, que té la majoria absoluta en el Parlament, s'arriba a l'acord amb els altres grups de l'oposició, per tal que en aquests estatuts hi hagi majories qualificades de dos terços, en temes tan importants com són el debat de Pressupostos, el debat de tarifes, la planificació d'obres, les condicions de connexió, etcètera.

Per tant, l'esforç que es comença a fer en aquesta Llei és un esforç important, que continuarà amb la segona llei a debat en el si d'aquest Parlament, en aquesta sessió, però més enllà, encara —com va anunciar en la presentació de la Llei el mateix Conseller—, quan parla que el Pla Hidrològic de les conques internes entra en estudi en el si del Parlament per tal que hi puguin donar la seva opinió tots els grups de la Cambra.

Senyores i senyors diputats, el nostre Grup s'hi oposarà, i, més que oposar-s'hi, demanaria que retirés, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, aquesta esmena a la totalitat, perquè aquesta Llei té un abast molt concret, té una àrea molt concreta, té unes comarques molt concretes: de l'Anoia, del Garraf, del Vallès Oriental, del Vallès Occidental, de la conurbació de Barcelona, del Maresme; jo diria que, fins i tot, potser del Penedès, en part, d'acord amb l'article tercer, perquè obre una porta. Hem de dir que dóna una tranquil·litat de futur a aquestes comarques en ma-

tèria d'aigua. I, més enllà, la dóna també als mateixos municipis, i jo diria, fins i tot, a aquelles empreses subministradores que donen un bon servei, i no a les que donin un mal servei, a les que donin un bon servei. Però també ens hi oposarem des d'una profunda reflexió, des del Grup majoritari, des de la responsabilitat que ens pertoca com a grup que dóna suport al Govern, de donar suport no solament a aquestes comarques, sinó a totes aquelles altres comarques de Catalunya que també necessiten una ordenació territorial profunda i que siguin reconeguts tots els seus drets, i que encetant aquest debat des d'aquí, i m'estic referint a les que queden fora de l'àmbit de la segona Llei, terres de Ponent i, d'una manera molt especial, les terres de l'Ebre, a les quals des d'aquí hem de donar la solució, i no des d'altres llocs, perquè ens correspon, com a responsables que som del poble català, com a representants d'aquest, donar-los aquesta solució des del si del Parlament.

Per tot això, senyor President, el nostre Grup s'oposarà a l'esmena a la totalitat que presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Martí. Ara, d'acord amb l'article 67.2 del Reglament, els altres grups parlamentaris poden fixar la seva posició per un temps que precisaré a les agrupacions parlamentàries, que serà de set minuts i mig. Per l'Agrupació del CDS té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, ara fa més o menys un mes vèiem, alarmats, unes notícies als diaris, segons les quals Barcelona i la seva comarca metropolitana disposaven de reserves d'aigua només per a un trimestre. Els embassaments de Sau i Susqueda, reguladors dels cabals del riu Ter, omplien cadascun, aproximadament, el vint per cent de la seva capacitat, i el pantà de la Baells contenia, aproximadament, la tercera part.

Avui la situació no ha canviat fonamentalment; el sistema Sau-Susqueda té el 16% disponible de la seva capacitat total, i l'embassament de la Baells, el 29%. Aquestes dades, afegides a la contaminació que pateix el pantà de Sau, de la qual s'ha parlat reiteradament en aquesta Cambra, i que pot provocar, fins i tot, que l'aigua que s'hi troba embassada deixi de ser apta per al consum, no allunyen, precisament, el fantasma de les restriccions d'aigua. Contemplada aquesta situació, aquest sembla un bon moment per debatre sobre l'ordenació de l'abastament d'aigua de Barcelona i la seva comarca metropolitana, i això per dues raons: la primera, per la mancança d'aigua ja esmentada; la segona, per la manca d'ordenació.

El Projecte de Llei...

El Sr. PRESIDENT: Prego, senyors diputats, que embassin la seva atenció i silenci. *(Remor de veus i rialles.)* Continuï.

El Sr. LATORRE: El Projecte de Llei que se'ns presenta no ha resolt —ni ho pretén— la primera de les qüestions. Després discutirem l'altra Llei, la d'Infrastructures Hidràuliques, en què en podrem parlar.

Pel que fa a la segona de les qüestions, quina és l'actual situació, en termes generals? Quina és la situació de l'ordenació de l'abastament de Barcelona i la comarca metropolitana? D'una banda, la Junta d'Aigües regula els cabals de subministrament d'aigües superficials, mitjançant els pantans ja esmentats de Sau, Susqueda i el Pasteral, pel que fa a la comarca del Ter, i de la Baells i Sant Ponç, de la conca del Llobregat. Igualment, la Junta d'Aigües s'ocupa de l'explotació de les plantes potabilitzadores de Cardedeu i Abrera, i de les conduccions bàsiques que se'n deriven; l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus explota algunes de les grans conduccions del seu àmbit. Els respectius ajuntaments tenen sota la seva responsabilitat altres elements importants del subministrament d'aigua. La Societat General d'Aigües de Barcelona explota la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí, i s'ocupa, directament o a través de societats participades, de la distribució d'aigua de bona part de l'àrea afectada. Altres societats i entitats assumeixen altres responsabilitats sobre el particular.

En definitiva, senyores diputades, senyors diputats, es produeix una concurrència competencial. Deixin-me dir-ho: una concurrència irracional de competències que té com a primera conseqüència que els responsables de la manca d'ordenació són diversos; és a dir, són tots, o sigui, ningú. Què pretén, el Projecte de Llei? Ordenar les competències diverses, almenys en un primer nivell, i ho fa mitjançant la creació d'un nou ens, l'Ens d'Abastament d'Aigua, que serà l'encarregat de la gestió conjunta i coordinada de les concessions per a l'abastament d'aigua a les poblacions d'allò que els centristes ens agrada anomenar «comarca metropolitana de Barcelona». És aquesta la millor de les solucions possibles? No ho sabem. És una solució; n'hi ha d'altres. Un consorci, com proposava algun grup d'aquesta Cambra, també, naturalment, ho seria. La mateixa Junta d'Aigües —encara que a mi no és la solució que més m'agradaria— també podria assumir les responsabilitats que correspondran al nou ens.

I, finalment, senyors del Govern, vostès han decidit traduir al català el model del Canal d'Isabel II madrileny. Aquesta centenària institució va ésser creada l'any 1851, sota l'impuls del llavors President del Govern, Juan Bravo Murillo, amb el suport de la Reina, i funciona com a empresa pública dependent de la Comunitat de Madrid, a la qual va ésser adscrita el setembre del 1984. Avui, el Canal d'Isabel II abasta Madrid capital i un elevat nombre de municipis que l'envolten, més o menys, quatre milions i mig d'habitants, que representen el 94% de la població de la Comunitat Autònoma de Madrid.

En el decurs de la tramitació d'aquest Projecte de Llei s'ha encetat una polèmica sobre la possible invasió competencial que la creació del nou ens representarà. Permetin-me que els digui que aquest, sota el nostre punt de vista, no és el debat. El debat fontamental no és *qui* repartirà l'aigua, sinó si hi haurà aigua per repartir. En definitiva, el debat pendent avui a Catalunya és el debat sobre els plans hidrològics. El ciutadà de Catalunya, el ciutadà del carrer, no està gens ni mica preocupat pel fet que qui reparteixi l'aigua sigui un consorci, un ens, l'ajuntament, la Generalitat, o qui sigui; les preocupacions del ciutadà del carrer de Catalunya fan referència a si tindrà aigua amb quantitat i amb qualitat. Són les mateixes preocupacions, exactament, del ciutadà de Madrid —al qual, precisament, el Canal d'Isabel II dóna una bona solució—, dels ciutadans de Màlaga o les dels ciutadans de Saragossa. El debat, en conseqüència, no és *qui* repartirà, *sinó què* es repartirà. Després en parlarem.

Abans els parlava de la traducció catalana del Canal d'Isabel II; ara hi insistiré. Esta bé, això de copiar, això de traduir, però està bé si es fa bé. A hores d'ara, el Canal d'Isabel II té, sota les

seves responsabilitats, tretze embassaments, amb una capacitat total de 900 hectòmetres cúbics; quatre preses de derivació, nou estacions d'elevació amb una potència installada de 30.000 quilovats; catorze estacions de tractament d'aigües potables; setze grans dipòsits reguladors de subministrament, amb una capacitat total de gairebé 3 milions de metres cúbics; 4.800 quilòmetres de canonades corresponents a la xarxa de distribució d'aigües potables, i 28 estacions depuradores d'aigües residuals. I tot això, senyores diputades, senyors diputats, amb una plantilla de personal facultatiu de 135 titulats.

Vostès, copiant, copiant, de mica en mica, en quatre anys han constituït la Junta d'Aigües, la Junta de Sanejament, ara el nou Ens d'Abastament d'Aigua, demà l'ens de gestió de regadius, demà passat... vagin vostès a saber.

Aquest no era un bon projecte de llei, en la seva redacció inicial. Nosaltres no el vàrem esmenar a la totalitat, ni hi vàrem declarar cap tipus de guerra; així ens hem estalviat de signar a corre-cuita el pacte de l'aigua. No feia falta. Simplement, ens hem limitat a presentar i defensar un total de dinou esmenes; pràcticament la totalitat de les quals han estat acceptades i incorporades al Projecte. Crec, senyor President, que en queda una, la número 22, que, vist l'esperit de diàleg que avui presideix aquesta Cambra, els centristes donem ja per retirada. Creiem, modestament, que hem contribuït a millorar-ho, per la qual cosa manifestem la nostra satisfacció i el nostre suport a aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyor President, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el Diputat Il·lustre senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors diputats, en algunes intervencions anteriors ja s'ha assenyalat com aigua i territori eren elements indissociables, i alguns dels temes més bàsics, algunes de les qüestions clau en la Catalunya d'avui; tant així perquè, justament, l'escassedat d'aigua havia dut, duia encara situacions crítiques, situacions angoixants a certes zones del nostre país.

La primera constatació, que també ha estat feta abans, amb anterioritat, és la necessitat de tenir un coneixement precís de quin model de territori volem, de quin és el model territorial de país cap on nosaltres avancem, i això, al nostre entendre, no hauria de ser tan sols el resultat d'una decisió de govern, sinó també —i sobretot— la conseqüència d'una negociació general amb les forces polítiques, les institucions municipals i locals, però amb totes les forces polítiques i totes les institucions en els llocs on correspon.

El procés de creixement que viu l'àrea que avui és objecte de debat per a l'abastament d'aigua, l'àrea de Barcelona, exigia i exigeix l'ordenament legal de l'abastament. Per això es fa indispensable de fer també una previsió d'aigua perquè, en una situació de sequera continuada, cal pensar en el futur, en la gestió de l'aigua des dels seus orígens, però també cal pensar en les possibilitats de reequilibrar el país a partir d'altres pols geogràfics de desenvolupament, que no es concretin sempre, que no es redueixin sempre, que no se situïn sempre a l'àrea justament de Barcelona.

En el text que avui és objecte de debat observem com els lligams entre la Generalitat i els ajuntaments per a la col·laboració en l'establiment de plans sectorials haurien de tenir en compte la paritat representativa de les dues administracions públiques i el respecte minuciós i detallat a l'autonomia municipal. I, òbviament, l'organ al qual s'adjudiqui la coordinació interadministrativa hauria de disposar, també, del control parlamentari que li escauria.

L'àmbit territorial no sembla, en el text de la Llei, tan precís ni tan clar com ha estat aquí esmentat amb anterioritat, i el que ens sembla cert és que la creació d'alguns òrgans sectorials, aquests òrgans sectorials no haurien d'estar en contradicció, ni tan sols s'haurien de reduir a això, sinó que el que posen en evidència és la manca d'una política general, la manca d'uns plans hidràulics concrets per assegurar l'abastament i el proveïment d'aigua.

Aquest mateix Ens d'Abastament d'Aigua, només per a l'àrea de Barcelona, hauria de comportar el pensament d'una institució d'unes característiques més àmplies que comprengués la totalitat del territori. L'abastament domiciliari d'aigua potable se situa en l'òrbita de competència municipal però hi ha municipis que tenen dificultats fins i tot per a això. Calen, doncs, mancomunitats de serveis d'àmbit supramunicipal, cosa que, d'alguna manera, pot interpretar-se que l'ordenament bàsic no sempre està ben fet en aquest terreny en no haver previst, oportunament, aquesta circumstància. Algunes mancomunitats podrien comportar, doncs, una anomalia com a punt de partida i ser també l'exponent d'un debat urgent sobre —com apuntàvem abans— el model territorial que volem.

És de manera primordial per la manera com el debat sobre aquest model no s'ha produït que la nostra Agrupació parlamentària no podrà votar-hi a favor. Sense el diàleg amb tothom i la participació de tothom, malgrat els esforços del nou «bloc hidràulic constitucional», no n'haurem tret avui l'aigua clara.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup parlamentari Popular té la paraula, i per fixar posició, l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President, molt breument. És innegable que en esta concurrència de mitjans de comunicació, de gent al carrer i, sobretot, de l'«estat major» de la Direcció General de Política Hidràulica, és innegable que es nota l'olor simbòlica a dinamita i a pólvora —en tot cas, ja ho veurem a la pròxima llei aquells qui tenim preparats los canons.

Per anunciar, senyor President, l'abstenció de lo Grup Popular a l'única esmena a la totalitat, per considerar que, independentment del text alternatiu que ha presentat lo Grup Socialista i ha retirat —que sempre s'ha de valorar pel que comporta de treball i de preocupació—, no és menys important tot allò que, des de diferents opinions polítiques, s'ha significat que justifiquen la petició de retorn del Projecte de Llei d'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona.

És evident que l'acceptació del vuitanta per cent de les esmenes nostres també ens ha fet considerar la conveniència, la decisió de retirar la nostra esmena a la totalitat, però, en tot cas i per a evitar altres o falses interpretacions, en tot cas, vull manifestar —sobretot al senyor Saura, com a únic diputat que en representació del seu Grup manté viva esta esmena— que si en la nostra decisió de retirar l'esmena a la totalitat hi hagués hagut la més mínima insinuació, el que podem denominar *trueque o permuta*, similar esta insinuació a la que li vam proposar a la

Comissió de Política Territorial, tingui la seguretat que nosaltres hauríem mantingut la nostra esmena, encara que només hagués servit com a denúncia i com a crítica a una manera de fer política que est Diputat no comparteix. Per ventura no s'ha produït esta invitació al desafinament; lo procediment ha estat normal i, en conseqüència, la decisió de retirar l'esmena a la totalitat no és altra que la decisió del Grup parlamentari.

Amb estos criteris i amb estos antecedents reitero la nostra decisió —valgui la redundància— de votar abstenció a l'esmena a la totalitat del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Acabat el debat de totalitat se sotmet a votació tornar o no el Projecte al Consell Executiu.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Les esmenes de tornar el Projecte de Llei al Consell Executiu han estat rebutjades per 5 vots a favor, 82 en contra i 9 abstencions.

Es passa ara al debat de la part dispositiva. Hi ha reservades diverses esmenes a l'articulat. La primera esmena és a l'article 1, presentada pel Grup Socialista, és una esmena de modificació. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat Il·lustre senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor President, si em permet, defensaré conjuntament les esmenes números 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 19, 20, 22, 24 i 25.

Bé, aquest conjunt d'esmenes eren destinades a delimitar i clarificar l'àmbit de competències de les diverses administracions, perquè quedés clar que l'abastament d'aigua és una competència de caràcter local, i que l'Administració de la Generalitat també té unes determinades competències i que, per tant, era necessari establir un organisme de coordinació.

Vist l'acord —jo diria— de tots els grups parlamentaris, fins i tot d'aquells que s'han expressat en contra del text, que és necessària la coordinació i que és necessària la concurrència de competències, que hi ha competències concurrents, per tant, que s'han de coordinar, ens sembla que hi ha unes propostes d'esmenes transaccionals, que van en aquest sentit, de delimitar competències i de delimitar quines són les competències de l'òrgan de coordinació en el qual hi ha la concurrència de l'Administració local i de l'Administració de la Generalitat.

El Grup Socialista voldria insistir en un punt fonamental i que em sembla que a l'esmena transaccional queda clar, però que voldríem que quedés molt clar en el text, diguem, del debat parlamentari. I és que acceptem que hi ha una xarxa de competència de la Generalitat, diguem aquest cordó umbilical; que hi ha una xarxa secundària que surt d'aquí i que va cap, diguem, al territori supramunicipal; que aquesta xarxa és, en aquest cas, de competència comarcal, però que en el cas que hi hagi mancomunitats de municipis constituïdes o que es vulguin constituir, en l'àmbit del seu territori, aquestes mancomunitats de municipis assumiran la competència de gestió, assumiran, diguem, no la competència o no, assumiran la gestió de la xarxa secundària. Voldríem que quedés molt clar aquest punt.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí.

El Sr. MARTÍ I FERRÉ: Il·lustre senyor President, senyores i senyors diputats, senzillament, per seguir ja l'argumentació que ha fet el senyor Nadal de deixar ben clares quines són les competències de la Generalitat, que són totes aquelles de la xarxa en alta, i que nosaltres..., i totes les competències secundàries..., existeixen competències concurrents i donant també suport també, doncs, a les seves paraules que la competència és de la comarca perquè pot exercir la gestió i l'explotació dels municipis, a través de mancomunitats o entitats, nosaltres presentaríem tot el reguitzell —i perdoni, senyor President que no els enumeri— que ha dit el senyor Nadal, dues esmenes transaccionals, per tal de veure si poguessin ser retirades totes aquestes esmenes, d'acord amb aquestes dues transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Secretari procedirà a la lectura d'aquestes propostes d'esmenes transaccionals.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Proposta d'esmena transaccional a l'article 3, apartats tres i quatre. Es proposa donar als apartats tres i quatre de l'article tercer, la següent redacció modificada:

»Tres. Les competències a què es refereix l'apartat dos correspondran en l'àmbit territorial definit en l'article 3.1.c) de la Llei 7/1987, de 4 d'abril, a l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus, en els termes que disposa l'article 17, apartats a) i b) de la mateixa Llei, i en la resta del territori afectat a les comarques dins de l'àmbit respectiu de cadascuna.

»Quatre. Per a exercir la gestió i l'explotació de les instal·lacions compreses en una xarxa secundària es poden constituir mancomunitats que abastin municipis pertanyents a més d'una comarca. També es poden constituir mancomunitats que afectin municipis d'una sola comarca que es considerin integrats en una part independent de les respectives xarxes secundàries. Es poden formar consorcis de municipis amb comarques diferents si comparteixen la mateixa xarxa secundària amb la comarca consorciada. El mateix serà d'aplicació sempre que concorrin les circumstàncies indicades a les entitats ja existents.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. El senyor Nadal admet aquestes esmenes... Ah, en falta una altra.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Una altra proposta d'esmena transaccional a l'article 6 on es proposa modificar la lletra a) d'aquest article, quedaria redactada de la manera següent:

«Podrà determinar per a cada cas el punt de la xarxa bàsica d'abastament des del qual s'atorgarà qualsevol nova concessió o ampliació de les existents per a abastament d'un o diversos municipis des d'aquella xarxa, sense que puguin atorgar-se directament concessions per a altres usos.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Nadal té la paraula.

El Sr. MANEL NADAL: Sí, el Grup Socialista acceptaria les dues esmenes transaccionals i, per tant, retiraria a favor del text transaccionat el conjunt d'esmenes que abans havia esmentat.

El Sr. PRESIDENT: Totes.

El Sr. MANEL NADAL: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Sí, sí, fins a la 25. *(Pausa.)* En aquest bloc d'articles que comprenen aquestes esmenes que s'acaben de transaccionar, el Grup Popular, a l'article 5, té l'esmena número 15. La vol defensar ara? És que

així..., per a poder procedir a les votacions conjuntes.

El Sr. CURTO: Senyor President, ja ho volia anunciar en el torn anterior d'esmena a la totalitat, però no m'ha semblat oportú. Com est text ha estat transaccionat, modificat, me sembla que les nostres esmenes incorporades ara encara embolicarien més la troca. I, per consegüent, les tres que queden les retirem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té la 23. La vol defensar? El senyor Saura té la paraula.

El Sr. SAURA: (*De l'escó estant*) No, el que volia defensar i explicar és el següent: s'ha parlat de voluntat de diàleg i que s'havia fet diàleg. Jo he de dir que a les deu i cinc del matí se'ns han lliurat, als grups parlamentaris, set pàgines que fan referència a la modificació del 33% dels articles, inclosa l'Exposició de Motius. Jo no tinc gaire experiència parlamentària, no sé si això és un hàbit normal que es fa i que això no és una transacció. Fa quinze dies que va acabar la Comissió de Política Territorial; no es va acceptar res de tot això i a les deu del matí es proposa un altre text transaccional, que no són transaccions sinó que són negociacions, i que ens deixa indefensos davant d'això. Quan ens ho podem mirar això? Per tant, jo, com a mínim, demanaria un cert temps perquè els grups poguéssim reflexionar sobre aquest text de set pàgines que modifica aquesta Llei, per a poder-lo estudiar. I demano un cert temps perquè puguem reflexionar sobre aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Els altres senyors portaveus es volen pronunciar sobre aquesta petició que formula el senyor Saura? Senyor Curto?

El Sr. CURTO: (*De l'escó estant*) Senyor President, nosaltres no hem volgut anar tan lluny, però la meva manifestació anterior de retirar les tres esmenes perquè encara embolicaríem més tot això, volíem significar, efectivament, que nos han donat estos folis i que, evidentment, no tenim temps d'estudiar-los.

El Sr. PRESIDENT: Algun altre portaveu es vol pronunciar?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: (*De l'escó estant*) Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Jo, en el debat que he fet ja he explicitat que el coneixement nostre d'aquestes esmenes que feien modificar la nostra posició, l'he conegut aquest matí. Per tant, estem en la mateixa situació que els altres grups.

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Senyor President, per part del nostre Grup no hi hauria cap inconvenient a donar un termini de temps prudent, per part del President del Parlament, perquè tots els grups poguessin estudiar les formulacions transaccionals que s'han presentat. Un suggeriment podria ser..., em sembla que hi ha una sollicitud per part del Grup d'Iniciativa per Catalunya o, en tot cas, a criteri del President. El nostre Grup no tindria cap inconvenient a ajornar aquest temps perquè es poguessin estudiar aquestes propostes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vol il·luminar la Presidència sobre la durada d'aquest termini? Gràcies.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, per part nostra, una hora sembla que seria un temps suficient, ens semblaria, per a estudiar, analitzar això, i que gairebé podria coincidir amb el final d'aquesta sessió, perdó... d'aquesta reunió d'aquest matí.

El Sr. PRESIDENT: Bé. El que potser seria interessant, interessant, potser, després d'aquesta hora, és ja fer les votacions, i així avancem... Hi estan d'acord?

De manera que se suspèn fins a tres quarts de dues.

(La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i un minut i es reprèn a tres quarts de dues i cinc minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Atès que els grups parlamentaris han pogut imposar-se i estudiar suficientment les transaccionals presentades en el Ple, la Presidència pregunta a l'Il·lustre Diputat senyor Nadal quines són les esmenes que retira per poder donar lloc a la tramitació, si escau, de les transaccionals presentades.

El Sr. MANUEL NADAL: Jo retiraria, respecte... Bé, les esmenes 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24 i 25, per transaccionar les esmenes transaccionals que hi ha presentades a l'article 3 i a l'article 6, si s'accepten a tràmit les transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha algun grup que s'oposi a la tramitació d'aquestes esmenes transaccionals? *(Pausa.)* Per consegüent, s'admeten a tràmit i, llavors, per poder sotmetre a votació aquest bloc d'articles, que arriba fins a l'11, llavors, quedarien dues esmenes, una del Grup Popular i una altra..., dues del Grup Popular, la 15 i la 26. *(Remor de veus.)* Bé, com que ha qüestionat una mica la retirada..., per això jo ho torno a preguntar. *(Pausa.)* D'acord. Queden retirades.

Llavors, sotmetem a votació l'esmena transacional a l'article 3, que és als apartats 3 i 4. *(Pausa.)* Bé, doncs, votem l'article 1 i 2.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi votin a favor, que es posin drets.

Els qui hi votin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Els articles 1 i 2 han quedat aprovats per 93 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació l'esmena transaccional a l'article 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 95 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Votem a continuació la resta de l'article 3, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Votem a continuació l'article número 4, que no té esmena. Es poden votar conjuntament el 4, el 5 i el 6? *(Pausa.)* No? *(Remor de veus.)* El 4 i el 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 96 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votem a continuació l'esmena transaccional a l'article 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

En aquests moments la Presidència no té el text de l'esmena. Queda resta d'article, o no? O l'esmena és total, és nova redacció? *(Pausa.)* Doncs, es vota la resta de l'article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 6 ha quedat aprovat per 95 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Passem a la votació de l'article 7. Es pot votar el vuitè, també? *(Pausa.)* El novè? *(Pausa.)* Desè? *(Pausa.)* L'onzè? *(Pausa.)* Doncs, votem tots aquests articles conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 95 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Fins a dos quarts de cinc, se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i catorze minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i dos minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer, l'I. Sr. Secretari Primer i la I. Sra. Secretària Tercera. La Mesa és assistida pel lletrat Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Entrem en el debat de l'article 12 del Projecte de Llei d'Ordenació de l'Abastament d'Aigua a l'Àrea de Barcelona; en aquest article hi ha l'esmena número 27, del Grup Socialista. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor President, el Grup Socialista defensarà conjuntament les esmenes 27, 28, 33, 35 i 45.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MANUEL NADAL: Aquestes esmenes als articles 12, 13 i 14 plantegen la naturalesa de l'ens de gestió de l'aigua en l'àrea de Barcelona. Un ens que volem amb personalitat jurídica pròpia, que sigui aquest ens de trobada entre l'Administració local i la Generalitat i, per tant, que hi hagi un equilibri entre representants de l'Administració local i de l'Administració de la Generalitat. Alhora volem que els acords d'aquests ens siguin presos fruit d'un consens entre l'Administració local i l'Administració de la Generalitat i, per tant, que no sigui un simple mecanisme de majoria i minoria que s'imposi, sinó que calgui buscar majoria qualificada —en aquest cas podria ser majoria de dos terços. Bé, aquest és, en principi, el conjunt d'esmenes que es plantejaven en aquests articles; em sembla que hi ha esmenes transaccionals que van en aquest sentit que estic esmentant i, per tant, si s'admeten a tràmit, el Grup Socialista retiraria les seves esmenes a favor de l'esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Perdó senyor Nadal, la 34 també l'ha defensada vostè?

El Sr. MANUEL NADAL: Sí...

El Sr. PRESIDENT: O sigui, són totes fins al final de l'articulat, eh?, abans de les Disposicions Addicionals.

Torn en contra: té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí.

Sr. MARTÍ I FERRÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyores diputats, continuant amb l'argument que ha dit el senyor Nadal, realment nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, presentem unes esmenes transaccionals a l'article 12, a l'article 13 i a l'article 14, amb els aspectes que comunicàvem. Jo crec que donaran satisfacció no solament al Grup Socialista, sinó a tots els grups de la Cambra, perquè el que s'exigia aquest matí en el debat a la totalitat, que és necessari respectar les competències municipals, de tenir uns ens que siguin paritaris, que en els acords que es prenguin es tinguin en compte el respecte i les competències dels municipis i comarques del ens locals, jo crec que d'aquesta manera queda plenament satisfeta, i que, per tant, jo espero que siguin admeses per tots els grups parlamentaris de la Cambra.

Ara li ho presento, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martí. El senyor Secretari procedirà a la lectura d'aquestes tres esmenes transaccionals.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'article 12. Es proposa donar a l'article 12 la següent redacció modificada: «1. L'Ens d'Abastament d'Aigua és regit per un consell d'administració que n'exerceix l'autoritat superior. Els seus membres representen l'Administració de la Generalitat i les corporacions locals destinatàries de l'abastament, i són designats d'acord amb el que es preveu en l'article 13 i en els apartats següents.

»2. Integren la representació de la Generalitat: a) tres representants proposats pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques; b) un representant de cadascun dels departaments de Governació, Sanitat i Seguretat Social, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Indústria i Energia, i Comerç, Consum i Turisme proposat pel Conseller respectiu; c) el director de la Junta d'Aigües; d) el director de la Junta de Sanejament.

»3. La representació dels ens locals serà formada per: a) cinc vocals designats per l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i Tractament de Residus; b) un representant per cadascuna de les entitats públiques que tinguin al seu càrrec la gestió de les xarxes secundàries c), d), e) i f) definides en l'annex tercer.

»4. Els membres de lliure designació seran nomenats i separats pel Consell Executiu de la Generalitat, d'acord amb el que preveu l'article 17.1 de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.»

Esmena transaccional a l'article 13: «Article 13. 1. El President de l'Ens, que serà nomenat pel Consell Executiu de la Generalitat a proposta del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, forma part, així mateix, del Consell d'Administració. El President té la representació legal de l'Ens i exerceix les funcions directives i executives superiors.

»2. El Consell d'Administració designarà entre els seus membres, i a proposta de les entitats locals, un vice-president que exercirà les funcions que li assigni l'estatut de l'ens.

»3. El director gerent de l'ens serà nomenat pel Consell d'Administració, a proposta del President, i es proposa designar, així mateix, un Conseller delegat.»

Esmena transaccional a l'article 14: «1. El Consell Executiu aprovarà els estatuts de l'Ens d'Abastament d'Aigua.

»2. Els estatuts determinaran les facultats que corresponen a

cadascun dels òrgans de l'ens i el règim d'acords del Consell d'Administració, que preveurà la necessitat d'una majoria qualificada de dos terços en matèria de pressupostos, tarifes, planificació d'inversions i condicions de connexió de nous abastaments de la xarxa bàsica. Els acords que requereixin la majoria qualificada de dos terços es podran adoptar transcorregut un mes des de la primera votació per majoria simple.

»3. Supletòriament, i pel que fa al funcionament del Consell d'Administració, regiran les normes de la Llei d'Organització, Procediment i Règim Jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya referents als òrgans collegiats.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Hi ha algun grup que s'oposi a la tramitació d'aquestes esmenes? *(L'I. Sr. Saura demana per parlar.)* Senyor Saura?

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Nosaltres acceptem a tràmit l'esmena a l'article 12, però creiem que les esmenes transaccionals als articles 13 i 14..., l'article 13, pel que fa referència a l'apartat primer, no l'acceptem a tràmit, i explico per què. Nosaltres hem defensat aquest matí que en els organismes de coordinació entre l'Administració local i l'Administració autonòmica un principi fonamental de coordinació era la paritat. L'article 12, amb la transaccional que es presenta, és paritari, però l'article 13 desvirtua aquesta paritat. Per tant, no admetríem a tràmit l'article 13. Si fóssim davant d'un tipus de transaccional que contemplés la paritat, no tindríem cap inconvenient a admetre-ho a tràmit, i en l'article 14, en l'últim paràgraf de l'apartat segon, on diu que: «els acords que requereixen la majoria qualificada de dos terços es podran adoptar transcorregut un mes des de la primera votació per majoria simple», pensem també que es vulnera el que aquest matí intentava explicar en relació amb el fet que aquests organismes no poden ser executius, i que si acceptem, fins i tot, que siguin executius, el que no podríem determinar és que en un mes la majoria simple s'imposés en temes tan importants com la planificació i l'ordenació de l'aigua. Per tant, resumeixo: no acceptaríem a tràmit l'apartat primer de l'article 13 i l'últim paràgraf de l'apartat segon de l'article 14, oberts a qualsevol transaccional que pogués complir aquests principis que diem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. El senyor Martí té la paraula.

El Sr. MARTÍ I FERRÉ: Sí, senyor President, parlamentàriament, el Grup d'Iniciativa de Catalunya ho ha utilitzat, certament, i pot fer el que ha fet. És un precedent inaudit en aquest Parlament que quan un grup no té cap esmena a l'article, com és aquest, faci el que acaba de fer el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Aquesta és una transaccional entre el Grup Socialista, que tenia esmenes a aquest article, i el Grup de Convergència i Unió. Té el dret de boicotejar aquest acord, amb una transaccional davant el Ple, i nosaltres el respectem, perquè creiem en l'estat de dret, creiem en la democràcia. Ara bé, nosaltres, senyor President, li demanaríem cinc minuts de suspensió per tal de veure com el nostre Grup pot solucionar aquest tema, per veure si podem fer-ho per via reglamentària o a través d'alguna altra actuació per tal que aquest acord, que creiem que les competències que són, a més a més, únicament i exclusivament de la Generalitat i que les cedim als ens locals per donar-los un major protagonisme, això pugui ser de cara a una millor administració de l'aigua en el si de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Durant cinc minuts se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts de cinc de la tarda i dotze minuts i es reprèn a les cinc de la tarda i deu minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

(Remor de veus.)

Silenci! L'Il·lustre senyor Diputat que ha demanat la suspensió té la paraula.

El Sr. MARTÍ I FERRÉ: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, escoltades les paraules del portaveu d'Iniciativa per Catalunya, el Grup de Convergència i Unió retiraríem l'esmena transaccional a l'article 12, presentaríem l'esmena transaccional a l'article 13, punt 2 i punt 3, tal com demanàvem. I retiraríem l'esmena transaccional a l'article 14, tot fent una manifestació formal davant d'aquesta Cambra, en nom del Grup de Convergència i Unió, majoritari, que a través del Reglament demanarem i demanem al Consell Executiu que l'assumeixi plenament per tal de fer honor als nostres pactes amb el Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Martí.

(L'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller senyor Molins té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor President, pel que fa a la intervenció del Diputat senyor Martí, vull prendre el compromís davant de la Cambra que, pel que fa referència a les majories qualificades que es preveien introduir o exigir en els estatuts de l'Ens per a la presa de determinades decisions que feien referència als pressupostos, a la planificació d'obres i a les tarifes, prenc el compromís que aquest Ens, en els seus estatuts, recollirà aquesta exigència de majories qualificades en aquests temes i en aquestes decisions.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, en nom del Grup Socialista, considerem retirades totes les esmenes que abans he esmentat a favor de l'esmena transaccional a aquest apartat de l'article 13, i agraïm el compromís del Consell Executiu per tirar endavant una proposta d'acords majoritaris que no és res més que una proposta formulada pel President de l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics, el senyor Carles Ferrer, militant d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal... *(Rialles.)* El Grup d'Iniciativa manté les esmenes 29, 30, 31 i 32?

El Sr. SAURA: No, senyor President, nosaltres les retirem, aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades. Votem l'article número 12, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votem a continuació l'esmena transaccional a l'article 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per 96 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

A continuació votem la resta de l'article 13, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta de l'article 13 ha quedat aprovada per 93 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 14. Es pot votar conjuntament amb el 15? *(Pausa.)* Segons el Dictamen de la Comissió, 14 i 15.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles 14 i 15 han quedat aprovats per 98 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem a les disposicions addicionals. A la Disposició Addicional Primera hi ha l'esmena número 36, del Grup Socialista; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor President, per anunciar que el Grup Socialista retira totes les esmenes que queden, excepte la 50, a l'Exposició de Motius.

El Sr. PRESIDENT: La 51?

El Sr. MANUEL NADAL: No, la 50, em penso que és, a l'Exposició de Motius.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. MANUEL NADAL: Vejam: totes les esmenes, excepte la 50, que és a l'Exposició de Motius.

El Sr. PRESIDENT:Defensi la de l'Exposició de Motius.

El Sr. MANUEL NADAL: El Grup Socialista voldria, doncs, que en l'Exposició de Motius hi hagués unes modificacions que aclarissin el que ha estat l'esperit de diàleg i de pacte que hi ha hagut finalment en aquesta Llei, que és el tema de les competències de l'Administració local, el tema de la concurrència entre competències de l'Administració local i l'Administració de la Generalitat, per tal de coordinar aquestes competències concurrents, i, d'alguna manera, doncs, amb això podríem quedar satisfets al voltant del contingut d'aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal.

El senyor Martí té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. MARTÍ I FERRÉ: Gràcies, senyor President.

Realment, a l'inici del debat d'aquest Projecte de Llei, la Presidència ja ha dit que en l'Exposició de Motius hi mancava..., hi havia un error tècnic, hi havia un paràgraf que s'havia omès en la publicació, dintre del *Butlletí Oficial del Parlament.* És en aquest sentit que jo crec que nosaltres hem de presentar una esmena transaccional, que reforça, fins i tot, malgrat que ja quedava clar en l'Exposició de Motius presentada pel Projecte del Govern, les competències municipals, doncs, no ens queda, és a dir, per part nostra, no ens cau cap anell en dir que les competències municipals siguin reconegudes dintre del seu àmbit, de la mateixa manera que hem de reconèixer les competències de la Generalitat en alta, i també les concurrents, de vegades, també de la Generalitat, de les comarques, dels ens supramunicipals. Per tant, nosaltres presentarem una esmena transaccional a l'Exposició de Motius en el sentit que ha expressat el senyor Nadal i que ha expressat també el Grup de Convergència i Unió, i el Govern, a l'hora de presentar el Projecte al Parlament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El senyor Secretari es dignarà donar lectura a aquesta transacció.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Es proposa substituir l'actual paràgraf setè per dos paràgrafs, amb la redacció següent: «La competència dels municipis sobre l'abastament a les seves poblacions és, però, inequívoca i, per tant, cap ordenació que es pretengui del sistema considerat no pot ignorar-la. A més del servei d'abastament domiciliari d'aigua potable que, com a mínim, i de prestació obligatòria, es conté en la legislació de règim local, resta obert en la Llei un àmbit d'actuació molt notable per tal que les entitats locals puguin exercir, a través de la construcció i explotació d'infrastructures d'abastament municipals o supramunicipals i la prestació dels serveis corresponents, la competència que genèricament els és reconeguda en matèria de subministrament d'aigua. Finalment, també es disposa expressament la participació de les entitats locals en l'adopció d'aquelles decisions referides al sistema d'abastament que afecten la competència de la Generalitat. En l'ordenació que s'efectua, el sistema d'abastament consta, doncs, d'una xarxa bàsica vinculada estretament al poder "concessional" i a l'adopció d'aquelles decisions sobre distribució dels recursos, que afecten el desenvolupament del territori i la planificació econòmica, xarxa que explotarà la Generalitat emprant fórmules de gestió públiques o privades, amb la participació de les corporacions locals afectades; diverses xarxes secundàries d'àmbit supramunicipal, i les xarxes domiciliàries municipals. En aquestes dues darreres categories són les corporacions locals, per si mateixes o de manera associada, les competents per a la gestió del servei.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari.

Hi ha algun Grup que s'oposi a la tramitació d'aquesta transaccional a l'Exposició de Motius? *(Pausa.)* Molt bé, doncs, s'admet a tràmit, i procedim ara a la votació de les disposicions addicionals, disposicions finals i annexos. Es poden votar conjuntament?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes disposicions i annexos han quedat aprovades per 98 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votem ara l'esmena transaccional a l'Exposició de Motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem la resta de l'Exposició de Motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'Exposició de Motius ha quedat aprovada per 94 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Votem ara el títol de la Llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El títol de la Llei ha quedat aprovat per 99 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Ara els grups poden participar per fer explicació de vot.

L'Agrupació parlamentària del CDS vol fer explicació de vot? *(Pausa.)* Moltes gràcies. L'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya? *(Pausa.)* Tampoc fa ús d'aquest dret, i se li agraeix. El Grup parlamentari Mixt? *(Pausa.)* Moltes gràcies. El Grup parlamentari Popular? *(Pausa.)* Tampoc hi ha explicació de vot per part d'aquest Grup. El Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya? *(Pausa.)* Té la paraula, per cinc minuts, per explicar el vot, l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Voldria dir una qüestió prèvia: que no és veritat, i demanaria que s'aportessin les proves, i que, si no, es retirés, que hi ha cap carta signada pel Carles Ferrer en relació amb aquest tema. És més: jo, en tot aquest debat, no he utilitzat cartes que sí que tinc signades amb registre —per exemple, una de deu alcaldes, signada per en Pasqual Maragall en primer lloc, en Manuel Mas, Toni Farrés, Manuel Royes, Jaume Casanoves, Josep Pujades, Miquel Joan, Jordi Serra, Joan Aguado i Carles Ferrer —deu alcaldes—, adreçada al Conseller Molins, on li diuen, entre altres coses: «Una vegada analitzada la proposta de la seva Conselleria, els que signem constatem, amb forta preocupació, la interpretació expansiva que es fa, en el text de l'avantprojecte, de les competències autonòmiques, en detriment de les competències atribuïdes legalment a les entitats locals»; continua dient la necessitat i la demanda d'un consorci. I tinc aquí, amb data de sortida..., registre 14972, del 20 de juliol, la contesta del Conseller Molins, contesta que diu que no s'accepta el consorci, textualment.

Finalment, cal recordar que, durant els mesos d'elaboració del text de la disposició, i fins i tot d'abans de la recepció, podem parlar, no estem d'acord amb la constitució del consorci. Podria llegir moltes més coses. En tot cas, el que vull dir, el que vull dir és que aquí, avui, si hi ha hagut un canvi de posició, ha estat en relació amb posicions, des del nostre punt de vista, de defensa de les competències municipals.

El que és greu —i així ho he dit aquest matí en l'explicació de vot en relació amb l'esmena a la totalitat— és que aquesta Llei, des del nostre parer, des del parer de l'Entitat Metropolitana d'Aigües, des d'informes de l'Ajuntament de Barcelona i de la Federació de Municipis, des de totes aquestes entitats, s'ha dit i s'ha escrit —i jo tinc els documents— que aquest Projecte de Llei vulnera competències i vulnera autonomia. I nosaltres, avui, hem dit la necessitat que en relació amb l'absorció de competències s'havia de fer un pas enrere, i que no es podia acceptar com a precedent en aquest Parlament que els òrgans de coordinació vulnerin allò que la mateixa Llei de Bases i la mateixa Llei Municipal fa poc va aprovar en aquest mateix Parlament.

Aquesta era una llei innecessària: no estem d'acord amb la filosofia. Per explicar-ho molt clarament, és com si un es vol casar amb un altre i l'altre no vol, i diu «anem a discutir les condicions del pis, si estaríem d'acord en la tele, en els mobles», i aquí, avui, el que nosaltres estem dient és que no es pot obligar per llei a una coordinació, i imposar condicions no previstes en la Llei. Aquest és el debat de fons: la coordinació entre l'Administració local i l'Administració autonòmica ha de ser —i ho diu la Llei—, en primera instància, voluntària, i amb control parlamentari, i paritària. I, tot això, no ho contempla, aquesta Llei, tot això, no ho contempla, i per això el nostre vot és d'abstenció. Però és més: amb les lleis d'ordenació territorial, els serveis de l'Entitat Metropolitana han empitjorat: això és clar. I avui aprovem una Llei que és una nova administració més i una nova complexitat més al galimaties d'administracions que tenim. Avui no només tindrem el que teníem, sinó que tenim una administració més.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Saura.

El Grup parlamentari Socialista vol explicar el vot? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat Il·lustre senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, el Grup Socialista ha votat afirmativament el Projecte de Llei —ara ja Llei, esperant ser publicada— perquè les seves posicions han estat assumides, després d'un procés de diàleg i de transacció en aquesta Cambra, per la majoria de Convergència i Unió. És cert que no s'han recollit totes les nostres posicions; és cert que aquest no és el nostre Projecte de Llei, però s'ha arribat a un punt mitjà, a un punt mitjà que, d'altra manera, altres grups d'aquesta Cambra —jo diria que tots els grups d'aquesta Cambra— hi estan d'acord. Potser no estan d'acord en la formulació, però aquí, avui, s'ha dit, en les primeres intervencions, que hi havia una concurrència de competències entre l'Administració de la Generalitat i l'Administració local; si hi ha concurrència, doncs, s'ha de trobar una fórmula i un organisme on es trobin aquestes administracions, i s'ha establert, i s'ha dit que s'estava a favor de la necessitat d'un òrgan de coordinació: nosaltres també.

Preconitzàvem, en una carta als alcaldes, prèvia al Projecte de Llei enviat al Parlament —aquesta carta als alcaldes és prèvia als tràmits parlamentaris, i la resposta del Conseller és prèvia als tràmits parlamentaris—, es demanava la fórmula de consorci. I val a dir que l'única esmena amb text alternatiu a aquest Projecte era del Grup Socialista, i demanàvem el consorci: vam ser els únics que vam recollir aquesta fórmula del consorci. Però se'ns ha dit —i hi hem estat d'acord— que el mateix que nosaltres preconitzàvem es podia aconseguir a través d'aquest ens, i hi hem estat d'acord i, finalment, hem votat a favor d'aquest Projecte de Llei.

I jo voldria dir que, a més, aquest Projecte de Llei, d'acord que també entra, d'alguna manera, en relació amb les lleis territorials, però no afecta exclusivament l'àmbit de la Regió I: no oblidem que hi ha l'àrea del Garraf i del Penedès, que també ha de veure solucionat els seus problemes d'abastament d'aigua a través d'aquesta Llei. Per tant, no és un tema que se solucioni amb Regió I, sinó que abasta un àmbit superior a la Regió I: no n'hi ha prou amb la llei de la Regió I per solucionar aquest tema.

I, finalment, senyor Saura, jo li diria que el seu símil, que dos es volen aparellar..., i no sé què ha dit de les cases, jo diria que el que passa aquí és que hi ha una núvia abandonada que se sent ferida *(rialles)*.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Nadal.

Per a explicació de vot té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, l'Il·lustre Diputat senyor Martí. *(Remor de veus.)* Expliqui el vot, eh?, no s'aparelli *(fortes rialles)*.

El Sr. MARTÍ I FERRÉ: Em seria difícil, ara. *(Remor de veus.)*

Senyor President, senyores i senyors diputats, quan, en nom del Grup de Convergència i Unió, dèiem no al retorn d'aquest Projecte de Llei hem dit que ho dèiem no des d'una posició partidista: jo deia que era una llei en la qual es podien confluir

ideologies per tal de fer un futur per al nostre país en matèria d'aigües. Jo lamento que aquest no hagi estat el debat unitari en aquest sentit, i ho lamento perquè, a més, hi ha hagut una sola veu discordant.

El que sí que és cert és que, des de la perspectiva nacionalista —no partidista: nacionalista—, nosaltres hem intentat, a partir de la Llei del 85, aprovada per les Corts de l'Estat, les Corts Generals, intentar aportar una racionalitat en el si de l'abastament d'aigües a l'àrea de Barcelona. Deixant clares quines són les competències de la Generalitat, en alta, quines són les competències en xarxes secundàries, que són a vegades concurrents, i que la Generalitat fins i tot dóna més facultats en la gestió i l'explotació als municipis del que la mateixa Llei li exigeix, perquè creiem que aquest és el camí bo per tirar endavant en matèria d'aigües, no solament en aquesta àrea, sinó a tot Catalunya, i, d'aquesta manera, hem intentat transaccionar la Llei, quan, potser, pel volum dels vots no ens era necessari. I, no obstant això, crec que aquest és un camí encetat i que ens agradaria continuar, sempre que hi hagués la noblesa de reconèixer que aquest és un camí realment de futur, fora de partidismes i dintre d'ideologies.

El Grup de Convergència i Unió vol seguir en aquest sentit, i ens agradaria trobar-nos-hi no solament amb la gran majoria de la Cambra, sinó amb la totalitat dels grups de la Cambra, en aquest camí.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martí.

Passem al punt tercer de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya i de les esmenes reservades per defensar en el Ple. La Comissió de Política Territorial ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Aquesta Presidència ha d'advertir que hi ha hagut uns errors tipogràfics en el Dictamen sobre aquest Projecte de Llei, però les rectificacions ja han estat distribuïdes a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats i és per això que es prega que se m'eximeixi de fer-ne la lectura. *(Pausa.)* Gràcies.

Algun membre del Consell Executiu vol presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Té la paraula l'Honorable Conseller senyor Molins.

Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats, un dels dèficits més preocupants a Catalunya és, sens dubte, el que correspon a les obres hidràuliques. Aquests dèficits hi són tant pel que fa a regular i aportar recursos allà on hi ha problemes —per exemple, d'abastament d'aigua a la Costa Brava o al Garraf, de regulació a la conca de la Tordera— com per aprofitar els recursos existents per treure'n tot el seu valor dintre de les mateixes regions que en disposen —diguem, com a exemple, la necessitat de posar en reg les terres del Segarra-Garrigues, del canal Algerri-Balaguer, a Ponent, o de Xerta-Sénia, Aldea-Camarles o revestir canals a les terres de l'Ebre.

Un altre dèficit d'infrastructura és el que fa referència a la problemàtica d'inundacions, que es repeteixen, de manera periòdica, en tota la costa mediterrània, sense que se n'escapin les comarques de l'interior de Catalunya, que també en reben sovint les conseqüències: només cal recordar enguany els estralls del riu Ondara, que ha repetit per dues vegades en un curt termini de dies unes inundacions que no es recordaven haver-se vist mai.

La problemàtica d'abastament i d'evacuació de pluvials, sense comptar els grans endegaments de rius, que podríem considerar obres d'interès general, es valora a les conques internes de Catalunya en 150.000 milions de pessetes, considerant només les obres més urgents, que s'haurien de resoldre en un període no superior a quinze anys: això significa una inversió anyal de 10.000 milions de pessetes per aquest concepte, sense incloure la inversió en el programa de regadius ni el de sanejament.

Els traspassos d'obres hidràuliques a la Generalitat es varen fer, pel que fa a les obres, d'acord estrictament amb la lletra de la Constitució, que diu: «Són competència de l'Estat les obres d'interès general i les que afecten més d'una comunitat autònoma», i d'acord també amb l'Estatut d'Autonomia. Per tant, el decret de traspassos assenyala que són competència exclusiva de la Generalitat les obres hidràuliques en tot el territori de Catalunya que no siguin d'interès general ni afectin una altra comunitat autònoma.

Els fons transferits corresponien, aproximadament, i per defecte, al volum d'inversió que es feia a Catalunya els anys anteriors a 1986, moment en què es produeixen els traspassos entre les confederacions del Pirineu Oriental i la de l'Ebre, i que era —aquest volum d'inversions— d'uns 3.000 milions de pessetes. En realitat, la xifra exacta de la valoració del traspàs fou 1.316 milions de pessetes per al capítol d'abastament i 1.681 milions de pessetes per a regadius, que es va reduir, a partir dels primers anys, a uns 1.200 milions de pessetes. És evident que cap d'aquestes xifres podrà solucionar mai els problemes d'infrastructures, que requeririen una inversió de 15.000 milions de pessetes/any, si als problemes d'abastament i pluvials s'afegien els de promoció i la millora de regadius, fins i tot descartant del grup les inversions de sanejament, que a Catalunya ja tenien el seu propi sistema de finançament i execució, aprovat per aquest Parlament.

El fet més greu de la manca d'inversió és que el dèficit s'acumula, i, a la llarga, es posa en evidència de manera escandalosa. Això va passar amb els dèficits d'abastament a les comarques de Tarragona, que va provocar les endèmiques restriccions de Reus o la salinització permanent dels abastaments a Tarragona, Salou, etcètera. Això passa també amb l'actual salinització dels abastaments del Garraf, o la manca de qualitat de l'aigua a la Costa Brava Centre, o l'endèmica manca d'aigua de poblacions de la Segarra i l'Urgell, o la problemàtica massa coneguda de les inundacions.

És per això també que el Parlament de Catalunya va presentar diferents mocions, que desembocaren en una resolució coincident amb la voluntat expressada per mi mateix en nom del Consell Executiu, per demanar una llei de finançament de les infrastructures hidràuliques a Catalunya.

El Projecte de Llei que avui es presenta davant d'aquest Ple preveu un cànon d'infrastructures hidràuliques que es configura com un tribut de la Generalitat, que resta afectat al finançament

d'obres hidràuliques, d'abastament i d'evacuació de pluvials. Aquest cànon, després d'un fructífer diàleg parlamentari, es preveu en dos blocs, que es tracta, quan es tracta de consums domèstics, un per sota de consums de sis metres cúbics abonat i mes i un segon bloc per a consums superiors; preveu també el percentatge amb què la Generalitat ajudarà en l'execució de les obres d'abastament i evacuació de pluvials; preveu, finalment, un recàrrec local de manera que l'Administració local pugui rescabalar-se, també a través de l'acompliment d'aquesta Llei, de la seva part d'inversió en obres d'aquest tipus. Així és com les obres relacionades amb l'abastament d'aigües i amb tot el seu cicle, des de la regulació en embassaments —excepte aquells considerats d'interès general—, la circulació per les lleres, la protecció d'inundacions, la captació, emmagatzematge i conducció, la depuració i retorn al medi receptor, són incloses en el mateix preu de l'aigua, sense que la seva execució, manteniment o actualització representi cap cost a càrrec dels pressupostos de la Generalitat ni dels municipis.

Tal com es pot comprovar en la memòria presentada, és una tendència dels països desenvolupats i, particularment, dels països de la Comunitat Econòmica Europea, que no apliquen ajuts dels pressupostos generals a l'abastament d'aigua i a tots els conceptes que l'envolten i que només en els països menys desenvolupats l'aigua té preus subvencionats.

Un altre aspecte important de la Llei és la promoció i execució de regadius. Per una part, el dèficit existent en aquest tipus d'infrastructures és, a més d'important, històric: unes 7.000 hectàrees de nous regadius estan esperant, des de fa anys, unes inversions que estaven molt lluny de les xifres disponibles per part de les administracions —els noms de Xerta-Sénia, Aldea-Camarles, Segarra-Garrigues, Algerri-Balaguer o Baix Ter són clàssics en la nomenclatura hidràulica.

La Llei de 1911 prometia unes ajudes que, lluny com estaven de la realitat, pràcticament mai es donaven a Catalunya per a nous regadius i, per altra part, requerien una participació dels regants que difícilment es podia aconseguir en una zona regable de bell nou. La nova Llei estableix unes subvencions a fons perdut certament superiors a les de la Llei de 1911, si bé les quantitats que resten a compte dels regants s'hauran d'aconseguir en les condicions creditícies del mercat. Però estableix també la constitució d'una empresa pública que s'encarregarà de dur a terme les actuacions necessàries per a la posada en reg i el finançament prèviament que s'arribi a regar, de tal manera que el regant només estigui compromès a la tarifa anyal resultant de la utilització de l'aigua.

Finalment, cal parlar de l'àmbit d'aplicació d'acord amb l'esmena aprovada en el si de la Comissió. És evident que el Pla d'obres hidràuliques, que no s'ha de lligar necessàriament al planejament hidrològic, perquè hi ha moltes obres que són evidents i urgents, independentment del que resulti d'aquest planejament, està molt més definit a les conques internes de Catalunya que a les de l'Ebre i del Xúquer; és per això que, a manca d'una major definició en aquestes darreres, no s'aplicaran les disposicions que corresponen al títol primer, que tracta d'obres hidràuliques d'infrastructura general i d'abastament, i del seu finançament mitjançant el cànon establert, dins de les demarcacions de ponent i de les terres de l'Ebre, fins a l'aprovació, per part del Consell Executiu, d'un pla en la forma que defineix la Disposició Addicional, és a dir, en el marc del pla hidrològic de l'Ebre.

Tampoc s'inclou en el pla d'obres de les conques internes cap obra que tingui cap mena de relació amb els plans hidrològics d'altres conques, que en aquests moments estan per definir.

Senyor President, senyores i senyors diputats, en el marc de discussió d'aquest Projecte de Llei s'ha produït també un debat públic al voltant del Pla hidrològic de les conques internes de Catalunya, debat que no vull defugir en aquest moment, malgrat que la seva relació amb aquest Projecte és, si més no —i com ja he referit—, limitada. És la legislació de l'Estat qui determina què és un Pla hidrològic, quins són els aspectes que ha de contemplar, quins són els òrgans que el redacten i quins els que l'aproven; d'acord amb aquesta legislació, són els organismes de conca qui redacten el document tècnic del pla. A l'Administració hidràulica de Catalunya li correspon la redacció d'aquest document, pel que fa a les conques internes de Catalunya, i la seva tramesa a l'Administració de l'Estat abans —diu la Llei— del 31 de desembre de 1989. I això és el que hem fet, d'acord amb els terminis que marca la Llei per evitar la possible subrogació, contemplada en la mateixa Llei, per part de l'Administració central i complir les reiterades peticions a aquest efecte per part d'aquest mateix Parlament. Es tracta, doncs, d'un document tècnic, i d'aquí la seva tramitació, amb possibilitat de presentació de diferents escenaris —i esmenes també— al llarg de la seva tramitació.

Al Govern de la Generalitat, però, no se li escapa la vessant política d'aquest document tècnic. És per això que vol provocar, no tan sols el debat, sinó també l'estudi acurat, en aquest Parlament, dels seus continguts. I, així, en el curs de la compareixença que tinc demanada davant la Comissió de Política Territorial i Obres Públiques d'aquest Parlament penso demanar la creació d'una comissió per a l'estudi d'aquest Pla, en la forma que s'estimi més oportuna per part de tots els grups de la Cambra, que ens porti a ratificar, si s'escau, o a rectificar, en allò que s'escaigui, els diferents escenaris que aquest document tècnic contempla.

Dit això, senyor President, senyores i senyors diputats, permetin-me que, per acabar, torni a l'assumpte que ara ens ocupa. Amb l'aprovació del Dictamen de la Comissió pel que fa al Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya —que confio que tot seguit es produirà—, Catalunya disposarà d'un instrument eficaç per a la modernització d'una de les infrastructures d'importància cabdal per al nostre desenvolupament: la infrastructura hidràulica. Amb l'aprovació d'aquesta Llei generarem, a un ritme útil —és a dir, a un ritme de 10.000 milions de pessetes l'any—, els recursos necessaris per a aquesta modernització; modernització que vol dir abastaments, d'ús de boca o industrials, o per al lleure; modernització que vol dir conservació de lleres, prevenció d'avingudes o defensa de l'ecologia, i modernització que vol dir, també, regadius.

Tot això, directament o indirectament, ho farà possible, en terminis raonables, l'aplicació d'aquesta Llei, però també, amb aquesta Llei, farem més raonable la generació de recursos per subvenir a aquesta despesa; ja he dit abans que en els països més avançats és el mateix consum d'aigua qui genera els recursos necessaris per a la inversió, mentre que són els països subdesenvolupats els que continuen carregant indiscriminadament aquesta despesa sobre els pressupostos generals. I té una certa lògica que això sigui així: en els països subdesenvolupats, l'ús

fonamental de l'aigua és l'ús de boca, és a dir, és un bé primari, és la satisfacció d'un bé primari, i és lògic que a la satisfacció d'un bé primari subvinguin els mateixos pressupostos generals. Però en els països desenvolupats, l'ús fonamental de l'aigua ja no és tan sols el de subvenir a un bé primari, sinó també l'ús industrial, és a dir, a través de l'aigua es crea riquesa, i és en aquests països on és el mateix consum de l'aigua el que subvé a la despesa que la mateixa utilització de l'aigua genera.

En tercer lloc, amb aquesta Llei donarem un pas més en la direcció de la racionalitat econòmica, que en una economia de mercat significa acostar el preu d'un bé al cost real de la seva consecució, i, això, a casa nostra, encara està lluny de produir-se pel que fa a l'aigua. Efectivament, es dóna el contrasentit que Catalunya, que és un país mediterrani, la qual cosa vol dir baixa pluviometria, i no tan sols baixa o no particularment baixa, però sí irregular en la seva producció, d'extraordinàriament difícil regulació —els índexs més alts de pluviometria es produeixen en la franja costanera, que, com aquell que diu, als deu minuts és a mar, i pràcticament impossible la seva regulació—, i malgrat aquestes dues realitats, el preu de l'aigua és a Catalunya molt inferior a la mitjana europea, com es pot veure en el contingut de la Memòria que acompanya aquesta Llei. Amb aquest cànon de 18 pessetes el metre cúbic, la mitjana del preu de l'aigua a Catalunya se situarà a l'entorn de 100 pessetes el metre cúbic, inferior; a França, per exemple, la mitjana és de 180 pessetes el metre cúbic; a Suïssa, a Alemanya, està al voltant de les 300 pessetes el metre cúbic.

És per tot això, senyor President, senyores i senyors diputats, que vull agrair a tots els grups que amb el seu vot faran possible —n'estic segur— l'aprovació per una àmplia majoria d'aquesta Llei. Amb el seu suport, amb el vostre suport, senyores i senyors diputats, poseu un instrument d'extraordinària eficàcia en mans del Govern de la Generalitat. Em comprometo, en nom d'aquest Govern, i, en particular, en nom de l'Administració hidràulica, sota la meva responsabilitat avui, a utilitzar-lo amb seny i amb eficàcia, per assolir en el decurs del temps que tots els ciutadans del país puguin gaudir de l'aigua en quantitats suficients i a preus assequibles —avui, com deia, 100 pessetes el metre cúbic—, i, el que és igualment important, amb una qualitat tal que ningú es vegi obligat a pagar-ne unes 40.000 per assegurar aquesta qualitat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. En cas de no haver-hi cap diputat encarregat per la Comissió per presentar el Dictamen, passarem al debat d'aquest Projecte de Llei.

Hi ha reservades tres esmenes a la totalitat, les tres de retorn del Projecte al Govern; la primera és presentada pel Grup parlamentari Popular. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Senyor President, senyores i senyors diputats, s'ha parlat molt estos dies del tema de l'aigua, i no és cert que no estiguéssim d'acord —d'entrada, vull manifestar això—, que no estiguéssim d'acord amb los pactes bilaterals a què qualsevol grup de l'oposició —en est cas lo Grup Socialista— pugui arribar amb lo Govern de la Generalitat o amb lo Grup majoritari, Convergència i Unió. Nosaltres diem que només faltaria això quan esta és una norma habitual i ordinària en tota tasca legislativa; tot al contrari: allà cadascú amb les seves *componendas* polítiques i amb els seus compromisos, sempre que les *componendas* i els compromisos no impliquin partits i grups parlamentaris que, com lo nostre, han estat exclosos d'estos acords el contingut dels quals, abast i finalitat desconeixem de manera formal en la seva totalitat.

Ara resulta, segons es desprèn dels mitjans de comunicació, com a única informació d'est pacte bilateral, ara resultaria que ja podem estar tranquils: ja no tenim la guerra de l'aigua, ara tenim lo pacte de l'aigua; ja no tenim lo transvasament de l'Ebre; ja no apareix cap referència als papers; lo Camp de Tarragona no pagarà el cànon de l'aigua, i, com a conclusió de tot això, les emissores de ràdio també ens informen, lo dia 13 a la tarda, que socialistes i Convergència han acordat constituir una comissió la naturalesa de la qual, treballs i objectius ja estan determinats, i a la qual, ens diuen, s'han d'integrar tots los grups de la resta de l'oposició.

Quin és lo fons del problema, ens preguntem nosaltres, i per què esta falta de vigor i d'energia davant d'una possible resistència collectiva? Sense cap dubte —i aquí no s'ha dit—, la transferència de cabals de l'Ebre a l'àrea metropolitana de Barcelona, i, en la seva conseqüència, neutralitzar opinions i sospites que resulten inevitables. Ja d'entrada, algú d'esta sala pot afirmar que, en virtut d'est pacte bilateral entre socialistes i Convergència, lo transvasament de l'Ebre està descartat per sempre i que mai més es plantejarà l'obra hidràulica en qüestió? O bé només s'ha d'eliminar de moment tota referència —i ho torno a repetir: eliminar de moment tota referència—, o bé encara no se n'ha de parlar fins que no hi hagi un estudi de recursos hidràulics? *Diari de Tarragona* del dia 13 d'est mes. Què vol dir «eliminar, de moment, tota referència» i què vol dir «encara no se n'ha de parlar»? En est cas concret, l'important no són les referències als papers, que ja hem vist com canvien d'un dia per l'altre en Comissió, sinó que el vertaderament important és la consciència i les intencions.

I, en el mateix ordre de comentaris, quan un govern té la voluntat de diàleg, la demostra cara a cara i en el moment oportú. Lo telèfon només serveix per a dues coses: per a salvar distàncies —per exemple, entre Girona i Tortosa, senyor Masó— i, de vegades, serveix també per a tapar la cara roja quan les conductes, pels motius que siguin, han estat faltades de rigor, de serietat i de mètode. I vostè sap, Honorable Conseller, que est Diputat el passat Ple va retirar una pregunta oral precisament per evitar falses interpretacions i falses demagògies en un tema que, per delicat, requeria la collaboració política i la tranquil·litat ciutadana. I, justament, en est Projecte de Llei i en tots los seus antecedents lo Govern de la Generalitat, no només es desentén dels criteris de collaboració efectiva previstos en el marc de les lleis d'ordenació territorial de Catalunya, origen i fonament, estos criteris, de l'aprovació d'aquelles lleis l'any 1987, sinó que ni tan sols respecta o atempta el principi d'autonomia, i tampoc aplica o és negligent en lo principi de tutela.

Es tracta, per consegüent, d'un menyspreu al diàleg i a la discussió que implica persones, el territori, la història i la mateixa naturalesa, que el simple fet de plasmar-lo en papers i en comportaments ha arribat a desmoralitzar, a decebre una part important, que també som Catalunya, independentment de la seva aprovació, independentment de la seva execució: les 5.000 persones que vam acompanyar el President de la Generalitat

quan la inauguració del pont del Mil·lenari sobre l'Ebre a Tortosa, fa dos anys, ara comprovem que els qui van qualificar, o fins i tot van qualificar de sàvies paraules lo discurs del senyor Pujol no eren més que cinc mil ingenus carregats de candidesa davant d'uns fets actuals que donen significat a aquella manifestació premeditada del President de la Generalitat. «Ara us hem fet un pont» —va dir el senyor Pujol— «i ara el que cal és treballar, i no heu de condicionar les vostres aspiracions només en l'aigua, perquè hi ha pobles que s'han desenvolupat molt i molt sense tenir est recurs tan important». I va acabar dient: «L'aigua és important, però no ho és tot». Evidentment, lo moment d'eufòria col·lectiva era oportú perquè, introduint los mals usos de la política, es tractés l'emoció humana, en aquell moment, com si fos contraban de sentiments.

La zona meridional de Catalunya, i, més concretament, la comarca de la Conca, i, ara, les terres de l'Ebre, vivim baix lo signe de la submissió, en est fet que ha passat, de la separació i de la humiliació davant la política que, contra el dret, practica un govern a través de llegir decrets derivats només, estes lleis i estos decrets, de la improvisació i de l'aventura, en lloc de considerar l'estudi, lo treball i la imaginació.

Només cal analitzar lo Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques, les precipitades modificacions de la memòria justificativa; lo Pla Hidrològic de les Conques Internes de Catalunya; la revista *Espais*, que publica el Departament de Política Territorial, i les declaracions contradictòries dels que donen suport a tot est conjunt de despropòsits; només cal analitzar això per a comprovar que la falta de seguretat i de convenciment s'ha imposat com a desafiament i com a provocació a la raó natural, que exigeix, mitjançant esta esmena a la totalitat, la retirada immediata del Projecte de Llei que estem discutint. A nosaltres no ens faran creure, a la gent de les terres de l'Ebre, no ens faran creure que el Projecte de Llei d'Infrastructures Hidràuliques de Catalunya i la memòria justificativa no tenen res a veure amb el transvasament de l'Ebre a l'àrea metropolitana de Barcelona, pel simple fet que no aparegui cap referència als papers, quan lo que importa és allò que limita la conseqüència de l'instint i allò que determina la voluntat en ordre a una finalitat.

Per què ve a Tortosa l'Honorable Conseller de Política Territorial lo dia 29 d'est mes de gener, si est Projecte —com sempre s'ha dit, sempre— no implica un eventual transvasament de setze, vint-i-cinc o trenta metres cúbics per segon del cabal de l'Ebre? Per què es va canviar el títol de l'obra o sistema a l'epígraf 2.5, «conducció de l'Ebre a Barcelona», per «abastament a la zona centre»? Per què s'ha amagat documentació complementària als grups parlamentaris, que tenim lo dret de conèixer per a documentar los nostres criteris tècnics i polítics? Per què en los debats en Comissió tots los grups de l'oposició —menys lo Grup Socialista— no teníem constància a l'hora de les modificacions de la memòria justificativa i es van haver de suspendre o retirar-nos d'aquelles comissions? Per què a la Junta de Portaveus no es va atendre la petició dels grups parlamentaris de l'oposició de desestimar lo tràmit d'urgència i considerar procediment ordinari en est Projecte de Llei? I no cregui, senyor Escudé, que la petició va ser reconeguda —ja sé que no diu res, però em mira *(remor de veus)*—, no cregui que la petició va ser reconeguda en retardar set dies esta sessió plenària amb la finalitat d'arribar a un major consens entre Govern i oposició, perquè vostès, en est Projecte de Llei i en les posteriors actuacions, no tenen la més mínima voluntat, ni tan sols de conèixer les conseqüències de ruïna col·lectiva per a les comarques de l'Ebre, ja no a partir de la seva execució, sinó a partir de la seva aprovació.

I una puntualització, senyor Conseller, en relació amb la seva visita a Tortosa, a la seu del Consell Comarcal, d'un fet que jo personalment vaig presenciar —no va per vostè, perquè en aquell moment tenia faena—: quan los seus acompanyants se vulguin emportar productes criats a la nostra terra, no cal que s'embruten ni les sabates ni la vergonya en carregar taronges als cotxes oficials aprofitant la nocturnitat d'una reunió. Res imputo a vostè, senyor Conseller. *(Remor de veus.)* És una anècdota, ja ho sé. *(Remor de veus.)* No té importància, ja ho sé, però, en tot cas, en tot cas, avui dia n'hi ha molts que van en Mercedes perquè l'autobús se paga al comptat. *(Forta remor de veus i rialles.)* Quan vulguen...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Curto, li prego que faci un esforç per referir-se a aquest Projecte de Llei.

El Sr. CURTO: És un projecte de llei, senyor President —si m'ho permet—, és un projecte de llei que va venir a explicarnos l'Honorable Conseller de Política Territorial a Tortosa.

El Sr. PRESIDENT: Bé, però...

El Sr. CURTO: Estos dies s'ha parlat, amb raó, d'interessants xifres relatives, per part de l'oposició... *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. CURTO: Estos dies s'ha parlat, amb raó, d'interessants xifres relatives a inversions, a consum, a població i a cabals per a demostrar que els estudis que ha elaborat la Direcció General d'Obres Hidràuliques no tenen ni motiu, ni fermesa, ni solidesa, ni severitat. I encara que no siga reiteratiu, sí que afirmo que, en virtut d'un informe tècnic que el Grup parlamentari Popular també hem encarregat, és evident que les previsions quant a consum i població no tenen cap consistència científica i és evident que el càlcul equivalent a inversions previstes i el càlcul mitjà del cabal de l'Ebre no tenen cap fonament tècnic. Les inversions derivades de la Llei, en xifres absolutes, no guarden cap relació —136.000 milions, 17.000 milions, 11.000 milions—, però, en tot cas, acceptem que sempre seria opinable una decisió que, com esta, implica consideracions polítiques. El que sí que resulta irrellevant, per no dir inacceptable, és l'equivalència en pessetes i per habitant, als efectes d'inversions en infrastructures, quan sempre seria més raonable calcular les inversions per hectàrees de regadiu, o calcular-les d'acord amb un desenvolupament industrial que generi llocs de treball en condicions d'estabilitat. Per l'Ebre, senyor Conseller, no baixen 600 metres cúbics per segon; si de cas, i com a molt, 300 metres cúbics. I això significa, primer, que no existeixen cabals sobrants, que abans en parlava un diputat del Grup majoritari, no existeixen cabals sobrants i, en segon terme, que resulta inviable qualsevol tipus de transvasament.

Lo delta de l'Ebre està en perill de desaparèixer a un ritme de quasi cent metres de costa per any, segons es desprèn de les primeres dades obtingudes de l'equip de la Universitat Politècnica de Catalunya, que està investigant científicament est fet que sembla irreversible. Lo més desagradable d'est estudi de la Universitat Politècnica de Catalunya, que està finançat per la Generalitat i pel Ministeri d'Obres Públiques, és l'estat de desinformació a què estan sotmeses les institucions d'aquelles te-

rres i, consegüentment, desinformació dels qui viuen i treballen a la mateixa zona afectada.

Per raons naturals, senyores i senyors diputats, mentre lo mar té una força contra la costa de dotze, lo riu té una força contra el mar de catorze, i esta diferència d'impuls en favor del riu és, precisament, l'equilibri que fa que la mateixa naturalesa mantingui viu lo delta de l'Ebre. La investigació científica assenyala que los últims anys los elements sòlids o sediments fluvials que arrossega el riu queden retinguts als embassaments de Flix, Riba-roja i Mequinensa en un 96%, i el 4% restant tampoc arriba a la desembocadura del riu perquè les rescloses del mateix riu anullen la mateixa capacitat d'arrossegament de les aigües. Per això, la pèrdua de cabal ja ha provocat salinització progressiva dels pous, salinització de la capa freàtica i evident regressió del delta, i ha provocat, també, altres problemes més greus —o els pot provocar— que no es poden determinar en el seu conjunt perquè cap institució s'ha preocupat d'elaborar un estudi relatiu a les conseqüències que es podrien derivar d'una disminució de cabals.

Per la falta de riades, d'avingudes i, sobretot, per la falta de pendent topogràfic del delta l'aigua salada penetra en forma de falca sobre el fons del riu fins a una distància de vint-i-cinc quilòmetres aigües amunt. Se pot comprovar est fet, i es pot comprovar que la salinitat de l'Ebre està provocant efectes negatius als cultius, als pous i a la capa freàtica del delta. I, mirin per on, les avingudes, les riades, que diem nosaltres, també és un element natural important per a la supervivència del delta. I és que, a més d'estes raons clàssiques —salinització dels pous, salinització de la capa freàtica i notable regressió del delta—, existeixen raons de sentit comú i de rigor que neguen tota possibilitat de transferir ni una gota d'aigua, i molt menys 633 hectòmetres cúbics anuals per a l'any 2008. Qualsevol reequilibri i qualsevol organització d'un territori exigeix que la densitat de població i la renda per càpita han de ser uniformes, i és a partir d'estos criteris que est estudi no ha utilitzat, quan s'exercita una vertadera política moderna d'equilibri territorial, que vindria a demostrar inequívocament que qualsevol transvasament de l'Ebre provocaria un desequilibri encara més gran a Catalunya, concretat est desequilibri, i lamentablement, a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Analitzin si no seria més just, d'acord amb la qualitat de vida —amb tot el que aquesta paraula significa—, la desconcentració progressiva d'esta gran àrea, quant a persones, indústria i riquesa, i desplaçar la densitat de població i la renda per càpita a zones que tenen condicions i recursos naturals per a rebre, en mesura d'abundància raonable, los béns, les qualitats i els atributs excellents que resulten d'una política noble i imparcial.

A la passada Comissió de Política Territorial, en què els grups de l'oposició ens vam retirar, un diputat aquí present em va preguntar què passaria si un dia Barcelona necessita aigua per a beure, necessita aigua per a ús domèstic com a primera necessitat. Doncs, miri, senyor Diputat, si un dia Barcelona —o qui siga— necessita aigua i la Generalitat ha complert els criteris de reequilibri territorial, no caldrà que la demanin, perquè, si convé, fins i tot us la portarem. Radicals en la defensa d'allò nostre, sí; cafres insolidaris davant una necessitat humana, no. Així ho hem demostrat a Reus i Tarragona, i ben satisfets que estan del nostre comportament.

Vostè sap, Honorable Conseller, que davant de l'estat d'indignació, de preocupació i d'enfadada collectiva, los càrrecs públics del seu partit han actuat —probablement de bona fe—, però han actuat baix lo signe del que es denomina «inclinació temperamental d'opinió». I dins de la discussió democràtica, jo dic que, quan convé, ens hem d'imposar als òrgans superiors dels nostres partits, i no passa res quan, en rigor, podem demostrar que no sempre són ells los amos de la veritat absoluta, siga el senyor Pujol, o el senyor Aznar, o el senyor González, o el senyor Anguita, o el senyor Suárez. Per això critico els que no se saben obligar, i per això ha passat lo que ha passat. Los uns, «*no meneallo*»; los altres, amb declaracions precipitades que, després, les han de rectificar; los que governen amb majoria als ajuntaments i als consells comarcals, aprovant mocions contra els seus *jefes* de Barcelona, i els més espavilats —que també els tenim fitxats— creant discòrdia i *maraña*, a veure com estimulen la irritació, la confusió i l'enfadada popular en aquelles terres. Los uns i els altres, no obstant això, volent-se fer passar per vius, s'acaben d'acreditar d'insuperablement *torpes*. I vull comentar un fet irresponsable, també, d'estos dies, que està passant en aquella zona, irresponsable i perillós. Prengui nota qui l'interessi. A falta d'altres dots, ningú dubta que el meu partit considera el Partit Socialista com a adversari natural en el context general de l'Estat espanyol, i al qual continuarem criticant i denunciant, ja sigui als ajuntaments, a les comunitats autònomes o a les Corts Generals —Congrés i Senat. Però també en honor als principis d'imparcialitat i als principis de justícia, vull manifestar que es tracta d'una conducta mesquina i miserable la d'aquells que, atemptant contra la veritat i deformant la realitat dels fets, intenten responsabilitzar, intenten culpar, a través dels mitjans de comunicació, el Govern central o el Congrés de Diputats respecte al futur o eventual transvasament de l'Ebre a Barcelona, utilitzant...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Curto, consideri encesa la bombeta vermella, perquè hi ha una falla tècnica i no funciona. S'ha excedit del temps, de manera que consideri que està vermella, eh? O sigui, parli amb la incomoditat de tenir la bombeta vermella. *(Rialles.)*

El Sr. CURTO: Puc acabar, senyor President?

El Sr. PRESIDENT: Acabi, acabi, però ràpidament.

El Sr. CURTO: Utilitzant, deia, utilitzant l'excusa del Plan Hidrológico Nacional. I nosaltres dèiem que provocar enfrontaments que estem sofrint allí entre pobles i persones i, el que és pitjor, estimular l'odi i la discòrdia entre ciutadans que vivim en una mateixa comunitat és vulgaritzar l'harmonia en favor de l'imperi de la rutina per part d'aquells que mai reconeixen els seus propis errors. I estic d'acord amb l'Honorable Conseller senyor Subirà quan fa un mes assenyalava els qui no reconeixen els seus propis errors com uns incompetents i uns prepotents. Continuen alguns per est camí que probablement uns altres podrem afirmar que estem assistint al final d'una època i d'uns polítics que ningú podrà negar, com no sigui per mires interessades.

I acabo, senyor President, dient que la gent de les terres de l'Ebre estem amarats de personalitat fluvial, que d'alguna manera ha condicionat la nostra manera de ser, la nostra manera de parlar i la nostra manera de comportar-nos. I si el riu, com diuen, relaciona i concilia paisatges i assentaments humans tan diferents com la Rioja, Navarra, Aragó i Catalunya, ningú, per molta autoritat que tinga, pot trencar lo perfil i la identitat més

definida com a sinònims de la nostra pròpia personalitat i de la nostra idiosincràsia. I si, com diu l'Exposició de Motius de la Llei, «l'aigua és un recurs natural que influeix decisivament en la vida i en l'activitat de l'home», retirin est Projecte de Llei, retirin les memòries justificatives, retirin lo Pla Hidrològic de les Conques Internes de Catalunya i assimilin la coneguda lliçó de la saviesa popular, que diu que una mà renta l'altra i les dues renten la cara.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. *(L'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques demana per parlar.)* L'Honorable Conseller.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor President, simplement per una afirmació que ha fet l'Il·lustre senyor Diputat des d'aquesta tribuna; en cap cas per rebatre els arguments utilitzats.

El Sr. PRESIDENT: Pot parlar.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Bé. Senyor President, jo sol·licitaria de la Presidència que demanés a l'Il·lustre senyor Diputat que retirés l'al·lusió que ha fet als meus acompanyants a Tarragona, a Tortosa exactament; que la retiri o que la comprovi i que la demostri amb fets concrets, perquè ha fet —si no pot demostrar-ho— una calúmnia. Per tant, faci que actuï en conseqüència, senyor President.

(L'I. Sr. Curto demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Sí. El senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO: Senyor President, no tinc cap inconvenient a retirar esta i totes les manifestacions que puguin ofendre una persona o un Conseller, però, en tot cas, li vull dir que a les nou de la nit, quan jo sortia, vaig cridar l'atenció als qui estaven carregant taronges en unes bosses de plàstic, il·luminats per un cotxe —semioficial, o oficial, no sé el que era— que l'acompanyava a vostè, senyor Conseller. Però, en tot cas...

El Sr. PRESIDENT: No ho esguerri, que havia quedat molt bé en retirar-la. Ho està esguerrant... *(Rialles i remor de veus.)*

El Sr. CURTO: Senyor President, senyor President, quan aquí s'ha parlat d'una calúmnia, no és cap calúmnia, perquè est Diputat mai s'atreviria a fer una manifestació que no s'ajusta a la realitat. I aquells senyors —los coneixia perfectament— eren los acompanyants del senyor Conseller. Però, en tot cas, senyor President, reitero la meva intenció de retirar estes manifestacions pel que han suposat d'ofensa al Conseller. Gràcies.

(Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Suposo... *(L'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques demana per parlar.)* Senyor Conseller?

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES: Senyor President, no és una ofensa al Conseller, sinó als seus acompanyants. Per tant, demano al senyor Diputat que esmenti els noms concrets i que me'ls doni, per procedir i operar en conseqüència.

El Sr. CURTO: D'acord, d'acord, els hi donaré, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. La Presidència presumeix que el torn en contra serà conjunt a les tres esmenes a la totalitat. *(Pausa. Remor de veus.)*

La segona esmena a la totalitat és presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Senyores i senyors diputats, tinc el privilegi de ser l'únic diputat d'aquesta Cambra que no pertany ni a les conques internes de Catalunya ni a la conca de l'Ebre. *(Remor de veus.)* Per tant, com que sóc de l'únic poble que està afectat per la conca del Xúquer, sóc el que, en tot cas, podria parlar d'una manera menys partidista —en dir «partidista» vull dir interessada localment— en la polèmica de les aigües. Tot i això, vull recordar que em sento, per comarca i per la meva proximitat, integrat en el que se n'anomenen les terres de l'Ebre, la futura vegueria de l'Ebre, i, per tant, podria compartir la indignació que el Diputat Curto en aquests moments recents feia palesa. De tota manera, l'esmena de retorn del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya vol estar sustentada, no en la indignació, sinó en la racionalitat. I dic això perquè, quan vam començar a llegir aquesta Llei, ens va agradar el Preàmbul, l'inici del Preàmbul de la Llei, quan deia que «l'aigua és un recurs natural que influeix decisivament en la vida i en l'activitat de l'home fins al punt d'arribar a determinar-ne, en molts casos, l'assentament i el tipus d'activitat, i a constituir un element decisiu en el desenvolupament i el progrés de les col·lectivitats». El fet que estem dintre de les conques mediterrànies ens fa creure que tots som conscients que l'aigua que tenim en aquest territori nostre, la considerem un recurs escàs —així s'ha comentat aquest matí i part d'aquesta tarda en la primera Llei—, i que, per tant, la bona administració de l'aigua i aquest condicionant del Preàmbul eren els objectius que guiaven en la realització i apropament d'aquesta Llei. Tot i això, a partir de l'article primer de la Llei, quan ja entrem en la part dispositiva, ja ens va assaltar el dubte. L'article primer estableix com a objectiu de la Llei fixar el règim general de programació, promoció i finançament de les infrastructures hidràuliques que són necessàries a Catalunya. I bé, quan veiem quines són les obres d'infrastructures hidràuliques que es preveuen segons la llei en aquest annex que ha estat durant quinze dies modificat dues vegades, veiem que les obres són un resum —les obres del Pla d'Obres d'Infrastructura Hidràulica que preveu la Llei—, són el resum de les obres que preveu el Pla Hidrològic de les Conques Internes de Catalunya. I, per tant, jo voldria contradir amb tota cordialitat el Conseller; dir que quan ell ens ha explicat que el Pla Hidrològic tangencialment tocava aquesta Llei, però que no era un punt fonamental en la seva defensa o en la seva crítica, jo dic: si les obres que entren a l'annex avui, excloent el transvasament de l'Ebre a la zona centre, són les obres que surten del Pla Hidrològic, lògicament hem de parlar del Pla Hidrològic de les Conques Internes de Catalunya. I aquí és on tenim la primera crítica a aquesta Llei. Per què? Perquè el Pla —i fins ara encara no he sentit cap argumentació que em demostri el contrari—, tot i ser un estudi d'evolució recent de consums de l'aigua a Catalunya, tant per l'aspecte urbà, com industrial, com agrícola, fa també un estudi dels recursos disponibles, i a partir d'aquí fa una previsió, una previsió de consums, de demandes d'aigua per als anys 1998 i 2008; és a dir, en l'horitzó dels deu i vint anys propers de l'evolució en la previsió d'aquests recursos, existents i millorables, i de les demandes que hi haurà allà en aquestes èpoques.

L'estudi planteja que, a partir de 1998, es generaran uns dèficits d'aigua a Catalunya que només es podran resoldre amb un transvasament d'aigua de l'Ebre a Barcelona i la seva àrea me-

tropolitana; transvasament que es fixa en uns 18 metres cúbics per segon, en una primera etapa, i de 25 a 30 metres cúbics per segon més endavant. I quan tenim en compte que el consum d'aigua potable a l'àrea metropolitana de Barcelona —l'àrea de major consum dins de tot Catalunya— és de 9, 10 metres cúbics per segon, es fa molt difícil de creure, a primera vista, que dintre de divuit anys puguem necessitar-ne de 18 a 25 o 30. I és clar, quan trobem les explicacions, veiem que les explicacions en aquestes demandes —jo agrairia que els diputats aquí presents tinguessin una mica de compte i que fessin una reflexió—, les previsions estan fetes pensant que la població de les conques internes, excloent les terres de ponent i les terres de l'Ebre, creixerà d'aquí a 1998 1,2 milions; diu «passarà a ser de 5,5 milions avui, a 6,7 milions d'aquí a vuit anys». Pensem una mica si d'aquí a allà hi ha aquestes previsions, o algú té previsions d'incrementar la seva natalitat familiar. I, el que és més gros, si d'aquí al 2008 continua aquesta evolució tindrem 2.700.000 persones més a les conques internes de Catalunya. Que vol dir un 50%; haurem pujat en divuit anys un 50% sobre el nivell actual de població. L'altra premissa de què parteix aquest Pla és que el creixement econòmic serà un creixement sostingut, uniforme, cada any, del 3,5% anual, la qual cosa fa un increment del 92% amb vista al 2008; la indústria creixerà un 92% d'aquí a divuit anys. I, lògicament, fruit d'aquestes dues premisses, la conseqüència és que no sols augmentarà l'aigua en aquestes proporcions, la demanda d'aigua, sinó més, perquè diu que la demanda d'aigua creixerà, d'aquí a divuit anys, d'un 92% respecte al consum actual, quan el mateix pla fa l'anàlisi que en el últims quinze anys ni el consum urbà, ni el consum industrial ha variat significativament. És a dir, en quinze anys no ha variat significativament i en els propers divuit anys augmentarem un 92%, que podria ser un 90% la indústria, i un 102% el consum urbà. Nosaltres considerem que aquestes previsions són totalment falses i injustificables, i que, en cas que aquesta fos la previsió real, recollit tal com està recollit al Pla, significaria que estem apostant per un model de creixement fortament concentrat al ja congestionat entorn de Barcelona, i que el Govern de la Generalitat fa una renúncia explícita a impulsar la descentralització i el reequilibri territorial. Descentralització i reequilibri que es considera fonamental per a aquelles zones on hi ha els recursos naturals com serien aquestes zones de la conca de l'Ebre; és a dir, les terres de ponent i les terres de l'Ebre a la circumscripció de Tarragona. Al mateix temps, el fet d'aquest creixement concentrat significaria que s'hipoteca —perquè el creixement significa unes servituds en infrastructures, en serveis, etcètera—..., hipotecaríem, per tant, el possible creixement de la perifèria catalana sense haver considerat, en aquest Pla Hidrològic i en aquesta Llei, cap necessitat de les terres de la conca de l'Ebre, i sense haver discutit i aprovat —també sense tenir en compte una obligació, un mandat parlamentari i del mateix Govern de la Generalitat—, sense haver elaborat i discutit, ho repeteixo, cap pla d'ordenació territorial que, a Catalunya, és el marc que hauria de definir què és el que volem, què és el que desitgem i què és el que intentarem fer del nostre territori. No insisteixo gaire, perquè ja ho ha explicat molt bé el Diputat Curto, en l'efecte que això tindria per al delta quant a la seva destrucció. El que cal, en tot cas, afegir és que aquesta destrucció a què es condemna el delta està feta sense la mínima referència a la importància d'una zona que està reconeguda internacionalment pel seu valor ecològic, i sense fer cap esment a quin és el futur que espera els seus habitants.

Davant d'aquesta crítica, s'ha de dir que en aquests últims quinze dies hi ha hagut dues modificacions; en la primera hi va haver un intent de disfressar el transvasament i se li va canviar el nom; se li va canviar el nom, però, lògicament, no es van canviar ni les partides pressupostàries, i era molt difícil de justificar on anaven aquests 40.000 milions de pessetes, que, en principi, estaven destinades al transvasament. I en el segon intent —el segon intent ha estat fruit d'això que s'anomena el pacte de l'aigua— s'ha acordat retirar qualsevol referència al transvasament, lògicament perquè hi ha els 40.000 milions, crear una comissió d'estudi; una comissió d'estudi que el que ha de fer és tornar a mirar aquest Pla, però que no s'ha dit clarament par part de cap dels grups polítics que hi hagi la voluntat de modificar-la, i tots sabem que una comissió d'estudi, la majoria absoluta, com a qualsevol comissió, la té Convergència, i en tot cas Convergència és la que hauria de dir —perdó, Convergència i Unió— si estan disposats a ser receptius a les crítiques i, per tant, a modificar les previsions de creixement de les conques internes de l'Ebre, i com s'ha vist avui mateix en aquest Parlament aquest matí o a les portes del Parlament, la creació d'aquesta comissió d'estudi no ha servit per calmar els ànims, ni per sostreure els recels de la gent de les terres de l'Ebre. I vull aclarir aquí que aquesta gent no s'ha mogut fruit de cap agitador, ni de cap manipulador, ni de cap agent extern, sinó que és fruit únicament i exclusivament de la seva desconfiança envers unes actuacions polítiques que no han estat gens convincents. I la prova: si féssim un recompte de qui ha vingut aquí, la majoria són votants de Convergència i Unió.

Bé, un altre dels acords que s'ha fet és el d'excloure del pagament del cànon les conques de l'Ebre i del Xúquer fins a la redacció i l'aprovació dels plans hidrològics de l'Ebre i del Xúquer. Jo crec que això els ha traït el subconscient, perquè dir que excloem aquestes zones fins a l'aprovació dels plans o fins a la materialització de les obres dins del marc hidrològic de les seves conques, vol dir que les obres que tenien planificades aquí són dins del marc del Pla Hidrològic de les Conques Internes. Si posem en dubte aquest Pla, si posem en dubte el pla posem en dubte, lògicament, les obres concretes.

Jo voldria fer referència també, breument, a unes paraules del President de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, Eugenio Nadal, que en un debat radiofònic deia respecte a aquest pacte i respecte al transvasament: «el pacto lo han firmado el PSC y CIU esta mañana; han dicho que el Plan Hidrológico era un documento de intenciones. ¿Eso quiere decir que Cataluña renuncia al agua del Ebro para Barcelona? Creo que no. Sería ingenuo pensar lo contrario. Lo que ocurre es que la Generalitat se ha dado cuenta de que no puede planificar así. Me he leído el Plan Hidrológico del Pirineo Oriental y si eso es planificación territorial, apaga y vámonos» —no ho dic jo, ho diu ell—, «eso técnicamente es muy endeble y muy discutible», etcètera. Bé, vull dir que no som únics els que estem criticant d'una manera seriosa el Pla; ningú no l'ha defensat tècnicament; esperem aquesta compareixença per rebatre'l més tècnicament, però dir que no és aquesta l'única objecció al Pla. El Pla preveu un cànon i nosaltres estem en contra d'aquest cànon. En principi, perquè no era progressiu i era indiscriminat: afectava tots els ciutadans de Catalunya. Fruit d'aquest pacte hi ha aquests dos

nivells, el de menys de 6 metres cúbics per mes que paguen un coeficient reductor, i més de 6 metres cúbics paguen un coeficient de progressivitat. Però la proposta que feia Iniciativa per Catalunya era que, basant-nos en els consums actuals, basant-nos en els consums actuals —i tenim les dades del consum mitjà mensual a l'àrea metropolitana de Barcelona, que és aproximadament d'uns 10 metres cúbics per mes—, el que dèiem era: els que no arriben a aquesta mitjana que paguin menys, que tinguin una determinada quota, i, a partir d'aquí, tot el que podríem anomenar consums sumptuaris perquè passen d'aquesta mitjana, serien els que realment pagarien més en aquest cànon.

Però té un altre defecte el pacte, i és que el pacte exclou les indústries; és a dir que és un impost progressiu, però que exclou les indústries. I, per tant, vol dir que si les indústries, tant si consumeixen 10 metres cúbics com 100 metres cúbics, pagaran el mateix preu, pagaran 18 pessetes per metre cúbic. Per tant, la progressivitat en una indústria que pot negociar amb l'aigua —és a dir, de l'aigua en fa un negoci— que continuarà pagant a 18 pessetes el metre cúbic. Això és el que diu la Llei, si no hi ha alguna d'aquestes esmenes que no hem vist. Això és el que diu la Llei, i això és el que diu la memòria justificativa, i les repercussions econòmiques, que ara hi entrarem.

Tampoc no té en compte aquest cànon cap aspecte com podria ser aquest benefici industrial de l'ús de l'aigua, ni tampoc té en compte la càrrega contaminant de moltes indústries que també s'haurien de gravar en el sentit de procurar aquesta..., desincentivar-ne el consum i promoure'n la neteja. Però és que el càlcul de les 18 pessetes per metre cúbic s'ha fet amb un profund estudi econòmic que té tres línies, i que està resumit en una suma, una multiplicació i dues divisions. I en aquest senzill estudi econòmic, a l'abast de qualsevol alumne de bàsica, posem un impost de 18 pessetes per metre cúbic, recaptant 10.360 milions de pessetes anuals. Em sembla molt senzill. A més a més, està carregat de contradiccions, perquè diuen que es facturen 573 metres cúbics, hectòmetres cúbics l'any, quan resulta que la suma dels consums urbans i industrials, avui, és de 818; la qual cosa vol dir que hi ha un 30% d'aquests que no es cobraran ni per tarifa —és a dir, ni per tarifa de comptador—, ni per..., perdó, ni per aforaments.

Bé, dir que regadius... Entenem que no hauria d'haver anat aquí, ja que és simplement un afegit per compensar les zones agràries; estem d'acord amb la planificació, però no són l'objecte d'aquesta Llei perquè estan excloses del cànon i estan excloses de tots els càlculs; serien fruit d'una altra llei, d'una altra regulació. Per tant, no haurien d'anar aquí, i potser a moltes comarques el que fa falta no és més regadius, sinó incrementar les indústries i els serveis.

I acabo, senyor President, dient que tampoc aquesta Llei fa cap previsió de les obres a realitzar de racionalització en la gestió de l'aigua. No diu quines obres s'haurien de fer per evitar pèrdues reconegudes a la Llei, al Projecte del Pla Hidrològic, del 27% de l'aigua que es distribueix. No diu quantes aigües es poden depurar i reutilitzar, encara que sigui per a ús industrial. No parla de la necessitat de descontaminar cabals com el del Llobregat, ni parla de la possibilitat de fer desalinitzacions parcials en zones que tinguin algun dèficit. Per tant, i resumint: Iniciativa per Catalunya diem que el que cal per buscar aquest consens necessari, per buscar la tranquil·litat de tots els ciutadans, i per poder parlar realment de solidaritat cal retirar aquesta Llei, retirar el Pla Hidrològic, comprometre'ns a reformular-lo amb hipòtesis creïbles, i entenem que fóra bo també que, abans d'aprovar aquest Pla Hidrològic, aprovéssim, en aquesta Cambra, el Pla d'Ordenació Territorial de Catalunya, que és el que ens serviria per saber realment si hi hauran dèficits en algunes zones o no.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. La tercera esmena a la totalitat és presentada pel Grup parlamentari Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, l'altre dia vaig estar en un barri i em van preguntar el tema d'aquesta Llei, i per explicar-ho d'una forma molt simple, perquè ho poguessin entendre, ho vaig explicar d'una manera que us vull explicar als diputats. Aquesta Llei és..., el Consell Executiu vol fer una tasca i la primera qüestió que es planteja és qui ha de pagar, no troba qui ha de pagar, i arriba a la conclusió, doncs, que paguin els qui rebran aquest benefici. Això és d'una forma molt sintètica. I aquesta es la primera idea per la qual nosaltres estem en contra d'aquesta Llei, i explicaré per què. Hi estem en contra per això, perquè, miri, el tema de l'aigua és un tema essencial i fonamental per a la vida. I a partir d'aquí es diu: de responsabilitat de l'Estat i del Govern, no n'hi ha cap. La responsabilitat, cap, perquè, qui paga?: vostè.

I ara el senyor Conseller m'ha explicat una cosa que m'ha deixat sorprès, m'ha dit la seva opinió, la seva explicació. Ha dit: «les societats modernes fan que paguin els ciutadans; en les no modernes, paga l'Estat.» *(Remor de veus.)* Jo, amb aquesta dicotomia, no hi estic d'acord. Perquè jo crec que l'Estat és qui ha de tenir la responsabilitat, i responsabilitat és pagar. Jo sé que el senyor Conseller i el Grup de Convergència i Unió poden sortir amb una bateria d'opinions, aquí, dient que no tenen diners, o que no tenen mecanismes de finançament. La nostra opinió és que discutim per trobar-los, però, des del nostre punt de vista, infrastructures hidràuliques són competència de l'Estat i ha de ser l'Estat qui pagui —i dic Estat, en sentit ampli, no estic parlant de la Generalitat o..., estic parlant de l'Estat, que l'Estat és l'Estat i són els ajuntaments, han de pagar ells. I com i de quina manera?, amb una modificació pressupostària i amb una millor utilització dels recursos que la Generalitat en aquest moment té. Però la solució és una altra, la solució és que paguin el ciutadans, és posar un cànon, senzillament és un nou impost. I el problema és que si fos aquest nou impost l'únic, a la millor ho podríem discutir, ara tothom s'inventa impostos per a coses, el de sanejament, un altre; ara el de l'aigua; del transport n'haurem de fer, perquè com que no hi ha finançament... I quin més?, perquè n'haurem de posar més. I a partir d'aquí nosaltres ho diem amb molta claredat, la nostra filosofia és diferent, i partint de la idea que ni governem —i va per llarg— *(remor de veus)*, però la nostra opinió és aquesta, la nostra opinió és aquesta, i estem disposats a continuar-la explicant, i és que les formes de resoldre aquests problemes és a partir de la reponsabilitat de l'Estat, entenent aquest Estat des d'un punt de vista ampli. I aquí segurament entrem en un altre tema de filosofia que molts dels diputats ho hauran escoltat moltes vegades. La idea que no hi ha diners per fer això és una veritat a mitges com tot, perquè hi ha una altra forma de fer-ho si es planteja una modificació de

caràcter impositiu, que pagui més qui més en té, que pagui més qui més en té, però no per la utilització de l'aigua, sinó per la quantia de la seva riquesa, perquè si és a partir de la quantia de la seva riquesa ens trobaríem en una situació molt curiosa, recolliríem molts més diners, molts més diners, i estaríem en condicions de fer això que ens plantegem sense haver de posar un nou impost, i, a més, ens trobaríem en una situació curiosa: la majoria de la població hauria de pagar menys, hauria de pagar menys. Però aquesta filosofia no és, en aquests moments, la que impera ni a Catalunya ni a la resta de l'Estat, i s'estan abordant aquests problemes des d'altres punts de vista, i és fer, quan és necessari, fer qualsevol cosa, posar un nou impost, perquè els que hi ha no són suficients per resoldre-ho.

Però a més hi ha un altre problema juntament amb aquest, i és que aquesta Llei planteja la responsabilitat d'una part de l'aparell de l'Estat, els ajuntaments, que no està en relació amb la capacitat que aquests ajuntaments tenen, perquè el que se li planteja a l'ajuntament és: «no foteu un nou impost». *(Rialles.)* Nosaltres diem que necessàriament s'ha d'anar a la direcció d'una concessió diferent dels pressupostos, 25% per als ajuntaments, 25% per a la Generalitat, 50% per a l'Estat central, i que això possibilitaria, juntament amb els altres temes, una corresponsabilització del conjunt de l'aparell d'Estat per resoldre els problemes que s'estan plantejant.

Hi ha un altre tema de caràcter global —perquè els elements de caràcter concret els podrem discutir en la mateixa Llei—, però que jo també voldria plantejar: de la mateixa manera que no es vol modificar la concessió de com l'Estat té peles per fer i per resoldre problemes, tampoc es vol plantejar, no simplement des del tema de l'aigua, sinó d'altres temes de caràcter polític, resoldre el problema que està patint, en aquests moments, Catalunya. Catalunya té una realitat el 70% de la població i la riquesa a l'entorn de la ciutat de Barcelona: el 70% de la població i de la riquesa. Amb aquesta proposta, el Consell Executiu què diu: «estem d'acord en això i ho consolidem», i si no, que m'ho expliquin, amb això el que diu és això: «hi estem d'acord i ho consolidem». I no el que nosaltres creiem que és necessari i és una política de desconcentració de la ciutat de Barcelona basada, fonamentalment, en una part molt important de l'aparell d'Estat, els ajuntaments a les grans ciutats de Catalunya, que no és únicament Barcelona. I això no es fa, i aquí aquest tema està lligat estretament al tema de l'aigua de l'Ebre. Mireu, jo estic convençut d'una cosa, amb aquesta Llei estarà o no estarà, l'aigua de l'Ebre vindrà aquí, i vindrà amb les condicions que s'estan plantejant, i jo crec que això és negatiu, jo crec que això és negatiu. I tinc la impressió que des del mateix Parlament de Catalunya s'ha de tenir la capacitat de dir que això és el que passarà, i no hem de vendre una moto: la majoria existent farà que això sigui d'aquesta manera i no d'una altra, i això, des del meu punt de vista, és negatiu, això serà negatiu. Per què? Perquè la vinguda de l'aigua de l'Ebre a l'àrea metropolitana de Barcelona acabarà d'arrodonir el model de creixement que en aquests moments tenim, acabarà de consolidar el 70% de la riquesa i de la població aquí. Perquè els moviments industrials i els moviments de població no es fan per obra i gràcia de l'Esperit Sant, es fan a partir d'intervencions concretes en política, en política d'aigua, en política d'habitatge, en política d'assentaments industrials i continuem. I això no és el que es fa, sinó que el que es fa és una proposta de consolidació d'aquest model de creixement. Però aquesta responsabilitat, a mi el que em preocupa és qui la tindrà, i ho dic seriosament: aquesta responsabilitat que nosaltres no compartim, qui la tindrà; si la tindrà el govern de Convergència i Unió, si la tindran més grups parlamentaris, perquè això no és vàlid dir-ho, des del nostre punt de vista, no és vàlid dir-ho. I, això, ho voldria acompanyar amb una altra, amb una última reflexió. Les coses que puguem fer ara, l'aprovació d'aquesta Llei en temes d'aigües, o altres temes, dintre de vint anys ho patirem tots; perquè quan hàgim plantejat el tema del transvasament de l'Ebre i l'aigua estigui aquí a Barcelona, dintre de vint anys, continuarem discutint el tema, però ja no hi haurà tornada enrere, ja no hi haurà possibilitat de tornar a una situació diferent, i aquest és el gran dilema de fer política, i és que quan es fa alguna cosa, moltes vegades —i aquesta és una d'elles— no podrem tornar enrere, i això ho patiran tots: els que han pres la decisió i els que no l'han presa, i, per tant, jo crec que seria bo donar-hi la volta i plantejar-nos amb seriositat un nou model de creixement a Catalunya que pugui resoldre aquest tema.

Res més, moltes gràcies. Estic convençut que segurament aquestes opinions serviran per discutir, per opinar i difícilment per modificar aquesta Llei, que, al final, haurem de patir tots i cadascun de nosaltres.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sánchez. Ara, per al torn en contra d'aquestes tres esmenes a la totalitat, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, senyores i senyors diputats, procuraré explicar amb claredat, fins allà on em sigui possible, els arguments que el nostre Grup té en contra de les intervencions que s'acaben de fer per defensar les tres esmenes de retorn. Sense voler caure en cap tòpic miraré de ser..., de no ser pretensiós, intentaré de ser clar, concís i breu. Procuraré que sigui possible. En primer lloc, he de dir i repetir —quan, de fet, no caldria, perquè ja ho diu l'article primer de la Llei— que aquesta, senyores i senyors diputats, és essencialment una llei per al finançament d'obres hidràuliques, i que val la pena destriar què és el que proposa el Projecte de Llei i, per tant, què és el que se'ns proposa que votem i què és allò que no hem de votar.

Han sortit molts aspectes diferents en les bases d'argumentació de les esmenes defensades pels representants dels tres grups que m'han precedit en l'ús de la paraula. Un d'ells, el Pla Hidrològic... Aquesta Llei, la Llei d'Infrastructures Hidràuliques, no és una llei que, forçosament, s'hagi de vincular a uns plans hidrològics, que qui sap quan seran acabats i aprovats. Els plans hidrològics han de fer i fan un balanç hídric, un balanç de recursos i un inventari de necessitats, amb unes previsions a mitjà i a llarg termini sobre els quals, a la llarga, s'ha d'establir una política hidràulica. Però aquesta Llei, senyores i senyors diputats, que és una llei per al finançament d'obres hidràuliques, no s'ha de vincular als plans hidrològics, perquè hi ha problemes immediats, Catalunya té problemes greus d'abastament en zones seques, de defectes de la xarxa hidrològica, motius d'efectes desastrosos en els moments de les màximes avingudes i també té problemes de falta de regadius, i la solució urgent d'aquests problemes no cal condicionar-la, no s'ha de condicionar a uns futurs i potser llunyans plans hidrològics que, oportunament, hauran de ser tinguts en compte i totalment respectats.

Pel que fa el Pla Hidrològic, doncs, senyores i senyors diputats, em sembla que ens hem d'atenir a la proposta que ha fet l'Honorable Conseller, i que va fer dies enrere en comparèixer davant la Comissió de Política Territorial d'aquest Parlament per informar-ne, i a més a més, el nostre Grup donarà total suport a la creació d'aquesta comissió d'estudi per considerar, per tractar el Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya, i tot allò que estigui al nostre abast, condició que no és obligada a ningú, senyor Curto, si no és en la mesura que les comissions d'estudi d'aquest Parlament estan reglamentades pel Reglament i diu com funcionen. Per tant, nosaltres, el nostre Grup, donarà total suport a la proposta que ha fet l'Honorable Conseller perquè es creï aquesta comissió d'estudi, comissió d'estudi que haurà de recollir i estudiar i fer aquelles aportacions que corresponguin i que sigui possible de fer en el tema del pla hidrològic, però que —ho repeteixo— no té absolutament res a veure amb el que és el sentit estricte d'aquesta Llei que estem debatent.

En el mateix sentit, aquest no és un projecte de llei de cara a cap transvasament. Pot haver-hi inquietuds molt legítimes de ciutadans de Catalunya, que es preocupi cadascú pel seu medi, per la seva economia, pels mitjans i pels recursos que té —és indubtable, no caldria sinó—, però aquest no és un projecte de llei de cara a cap transvasament. És sobrer dir que un transvasament vol dir una concessió i que, aquesta Llei, el que proposa, per tant, no és ni fer un transvasament, ni fer concessions d'aprofitament que no corresponen —i que tampoc podríem fer-ho... i, a més, segons quines, que no són competència del Govern de Catalunya en cap cas—; aquesta Llei preveu, senzillament, establir uns mecanismes financers per resoldre a Catalunya dèficits d'abastament, correccions a la xarxa hidrològica i els problemes en la insuficiència de regadius.

Senyor Curto, vostè ens parlava de la ruïna col·lectiva que podria comportar un transvasament de les aigües de l'Ebre... Escolti'm: té tot el dret... Ha fet, durant una estona, una intervenció que jo l'escoltava com si fos una conferència: ens ha parlat una mica, també, del que diuen, doncs, la Universitat Politècnica, de la salinització de les aigües... Molt interessant, però és que no era del cas: ara estem parlant d'una llei que té un altre objecte —molt interessant, l'he escoltat amb molt de goig, però és que tenia la impressió que estava en una altra sala. Em congratulo, malgrat tot, de la seva manifestació de solidaritat en els casos de màxima emergència, que, si mai fes falta, vostè ha dit que també serien els primers a col·laborar. Perquè és cert que Catalunya té uns desequilibris, que Catalunya té unes grans concentracions —aquell 70% de població concentrada a l'entorn de l'àrea de Barcelona—, i és ben cert que resoldre alguns dels problemes actuals consolida uns assentaments de població amb una distribució territorial poc homogènia —això ho sabem tots. Però també és veritat que l'aplicació d'aquesta Llei pot ajudar enormement a reequilibrar el territori, i a reequilibrar perquè es vagi compensant aquesta diferència del 70% concentrat i el 30% en dispersió.

Perquè..., és o no és equilibri del territori portar abastaments, completar abastaments a la Costa Brava Centre? És o no és equilibri del territori fer abastaments a la zona de Llançà, a Port de la Selva i a Peralada? És o no és fer-ne a la Jonquera, a Sant Climent i a Agullana? O acabar l'abastament de les Garrigues? O fer els de Segarra Urgell, de les valls de Sió i la vall del Corb? O el de la Fatarella, a la Terra Alta, o al Garraf-Penedès... O els 8.000 milions de pessetes que requerirà completar la xarxa bàsica i secundària de Barcelona, d'acord amb la llei que acabem d'aprovar fa uns moments? És o no és, això, treballar per un reequilibri de Catalunya, per un reequilibri territorial de Catalunya? O ho és o no ho és, també, fer una política de regadius, i completar aquells regadius que fa tant i tant de temps que se'n parla i que no acaben de ser mai realitzats? O bé a Camarles, Xerta - riu Sénia —el Conseller els ha citat, en bona part, tots ells—, Algerri-Balaguer, la Segarra - Garrigues, el Baix Ter, el marge dret de la Muga, la Terra Alta i la Ribera d'Ebre, i d'altres més petits, però no per això menys importants. O la millora dels actuals, com el Baix Ebre, l'Urgell, Pinyana o el Francolí. És o no és, això, equilibrar el territori?

Senyores i senyors diputats, aquesta —he dit— és una llei exclusivament de finançament, bàsicament de finançament. Estem d'acord, com diu el senyor Sánchez, el senyor Celestino Sánchez, que seria millor disposar de més recursos. El Conseller, l'Honorable Conseller ens ha fet una petita ressenya de les quantitats de què disposàvem. Si la dotació actual és baixa també és perquè, anys enrere, els recursos destinats als problemes de l'aigua havien estat sempre d'una gran escassedat i, per tant, la repercussió que ha tocat en el moment de les transferències és insuficient per resoldre els problemes que tenim al damunt.

Sí, però, que és cert que aquesta Llei proposa un model de finançament en la mateixa línia —com deia l'Honorable Conseller— seguida per la majoria dels països europeus. Aquí es deia, en una de les intervencions, que, és clar, per pagar, que s'ha de pagar..., que hauria de ser l'Administració, que hauria de pagar aquestes obres: però és que, per pagar, s'ha de cobrar. I els tributs es cobren d'una manera o d'una altra, i aquesta vegada es proposa una solució en la línia dels països europeus. Em sembla que nosaltres no ho podem defugir, i la part proporcional als costos que representarà són ínfims al costat d'altres models d'altres països.

Avui, en una conversa, em comentaven que a l'Estat de Washington, per cada tres dòlars i mig que es paguen per cent peus cúbics d'aigua, només un és un preu de l'aigua, i dos i mig és el cànon de depuració. Allà no cal, no cal posar un cànon d'abastaments, perquè allà ja en tenen amb abundància, però, senzillament, la depuració val dues vegades i mitja més que el preu de l'aigua.

Senyores i senyors diputats, nosaltres, el nostre Grup, donarà suport totalment a aquest Projecte de Llei. Una llei que en el debat en comissió es va dictaminar, concretant, a través de la Disposició Final Primera, que seria d'aplicació temporalment —temporalment només— en un àmbit que no és el total de Catalunya, però que en el Projecte de Llei diu que aquesta sí que és una llei que abasta tot el país; transitòriament, no serà d'aplicació a les terres de Ponent i de l'Ebre fins —com diu aquella Disposició— que el Consell Executiu elabori un programa d'obres hidràuliques per a les actuacions en aquella zona, en el marc dels plans hidrològics de l'Ebre i del Xúquer. Però aquesta és una llei que nosaltres considerem molt important, perquè regula el règim d'aportacions del beneficiari i de l'Administració, de manera que aquelles obres que tenen beneficiaris directes amb més intensitat, també això té a veure amb l'aportació de l'Administració pública: allà on no hi ha un beneficiari directe, es fa càrrec l'Administració pública del 100% del seu fi-

nançament, a les obres d'abastament general són finançaments al 50% i en d'altres obres són del 25-75%, o del 100%, en casos d'obres locals en què tenen, les obres, beneficiaris directes.

Hi ha un aspecte molt important que recull aquesta Llei, que és el règim de regadius, règim de regadius que, en una de les intervencions, s'ha fet referència que no feia falta que fos inclòs en aquest Projecte, règim de regadius que substitueix la Llei de l'any 11, una llei totalment obsoleta, perquè preveia un sistema d'amortització de les inversions a retornar, en bona part, en un termini de vint-i-cinc anys i amb un tipus d'interès del 2%, cosa que avui dia és totalment inviable.

Amb el règim de regadius, l'Administració de la Generalitat es compromet a fer inversions a fons perdut, molt més altes que no pas les que representaven la Llei de l'any 11, de manera que, per a nous regadius, en lloc d'aportar a fons perdut un 40%, ara n'aportarà un 70 i, en millores de regadius, en lloc d'un 30% n'aportarà un 60, i, d'aquesta manera, el finançament per part de l'usuari serà molt més flexible, molt més possible, d'acord amb el sistema creditici actual.

Per altra part, la creació de l'ens que proposa la Llei ho acabarà d'agilitar —com ha dit en l'exposició de la Llei l'Honorable Conseller—, de manera que l'usuari no hagi de pagar fins que gaudeixi del benefici de l'aigua.

Finalment, també, aquesta Llei, que modifica, que regula el règim d'abastaments, substitueix decrets antiquíssims, els decrets *«de abastecimiento y saneamiento de poblaciones»* dels anys 40, que també en aquests moments eren obsolets, i que feia falta que fossin regulats específicament a Catalunya.

Senyor President, senyores i senyors diputats, nosaltres votarem favorablement aquesta Llei, però voldria, en aquesta intervenció, remarcar altra vegada que és una llei prevista per al finançament d'obres hidràuliques de Catalunya, que no és cap llei..., que tot el que s'ha dit en aquest sentit, tot el que aquests dies s'ha anat explicant, en els mitjans i a les poblacions de Catalunya, insistentment... No vull, en aquest cas, acusar, de cap manera, cap persona en concret, però sí que hi ha hagut una desinformació, una mala informació sobre quin era l'objectiu de la Llei. Aquesta no és una llei de transvasaments, aquesta no és una llei que tingui a veure amb el Pla Hidrològic: aquesta és una llei per establir unes mesures per resoldre uns problemes hidràulics d'abastament, de correcció de la xarxa hidrològica i de regadius d'aquest país. Per tant, senyor President, nosaltres la votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. D'acord amb l'article 67.2 del Reglament, ara, els altres grups parlamentaris que no han formulat esmenes a la totalitat poden fixar la seva posició: per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, ara fa quinze mesos el Diputat que us parla presentà una interpel·lació al Consell Executiu de la Generalitat sobre la política d'endegament de les lleres públiques a Catalunya —una vegada més acabava de produir-se al nostre país un dels periòdics aiguats que tant ens fan patir. Com a conseqüència de l'esmentada interpel·lació, vàrem presentar una moció mitjançant la qual s'instà el Govern de la Generalitat a presentar davant aquest Parlament una llei per tal de garantir el finançament de les infrastructures hidràuliques que tant necessita Catalunya. Aquella moció va resultar aprovada mercès als vots del Grup de la majoria d'aquesta Cambra. Efectivament, abans de finalitzar el 1989 el Govern va presentar un projecte de llei, projecte de llei certament sorprenent. Per què dic «sorprenent»? Doncs perquè, en la memòria justificativa del Projecte, primera edició, que ens fou lliurada per la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, figurava —s'ha esmentat diverses vegades al llarg d'aquest debat— una previsió d'inversió de 40.000 milions de pessetes, destinada a la portada d'aigües de l'Ebre a Barcelona. Què havia passat? Simplement, algú s'havia posat nerviós; algú, pressionat per la situació de sequera que patia i pateix ara mateix la comarca metropolitana de Barcelona —que fa preveure possibles restriccions en el subministrament—, havia trobat la solució màgica: portar l'aigua de l'Ebre a Barcelona. Així de fàcil.

Així de fàcil s'ha produït un estat generalitzat de sorpresa i crispació a les nostres terres de l'Ebre i a la resta de les comunitats autònomes que pertanyen a la conca hidrogràfica del riu Ebre —com a mostra de sorpresa i crispació de les altres comunitats, avui tenim la satisfacció de tenir a la llotja d'autoritats dos il·lustres diputats, un de la Comunitat Autònoma del País Basc i un de les Corts d'Aragó.

Així de fàcil, sense més, s'ha llançat un debat inútil i fora de temps. Si hi ha d'haver un debat sobre aquest tema, s'ha de fer sobre qüestions concretes i en el moment escaient. Sobre quines qüestions? Ja s'ha dit. Què sabem del Pla Territorial de Catalunya? Quin model de creixement s'hi preveurà? Cap on aniran els assentaments urbans futurs? I els industrials? Com a derivació, com a primera derivació de l'anterior, què sabem del Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya? Nosaltres res, absolutament res. Quan el Conseller ens ho enviï, tal com li hem demanat, podrem conèixer-ho.

Quins són els consums previstos per als propers anys? I els recursos? Quin serà el balanç hídric resultant? I mancarà aigua? Podria ser! I, si fos així, d'on es podria portar? Doncs, s'haurien d'estudiar les possibilitats, i la que apareix, sembla, com a més factible, és, efectivament, la de l'Ebre. I com es podria aconseguir, si fos necessari, portar l'aigua de l'Ebre a Barcelona? Doncs, després —i només després— de formulat i aprovat el Pla Hidrològic de l'Ebre, tasca que correspon a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, amb participació de totes les nou comunitats autònomes de la conca, entre elles —com una més—, Catalunya.

D'aquest Pla, la redacció del qual està molt i molt retardada, es podrà concloure si hi ha aigua disponible a l'Ebre o si no n'hi ha, que podria ser! Si fos això primer, ningú s'oposaria a derivar, parcialment, l'aigua sobrant cap a Barcelona o cap on fos necessari, i si fos el segon? Doncs, diguem-ho clar: això posaria en qüestió, fins i tot, el model de creixement de la comarca metropolitana de Barcelona, les coses clares.

Per tant, de què serveix llançar una proposta de les característiques esmentades que no té, a hores d'ara, cap fiabilitat? Només per crear confusió, frustració i crispació; alguna cosa s'ha fet malament. Quan un debat sobre una llei de finançament d'infrastructures hidràuliques, que és el que és, ha esdevingut inicialment en llei, un debat sobre el transvasament de l'Ebre, sí; transvasament de l'Ebre, no. Afortunadament, això ha canviat.

M'agradaria creure que el canvi operat en aquest tema pel Consell Executiu de la Generalitat obeeix a una serena reflexió

sobre el tema, del tipus que jo he fet. Dic «m'agradaria» perquè crec que no ha estat així. La pressió del carrer, sens dubte, ha estat la causa determinant.

Bàsicament, el Projecte de Llei que avui debatem preveu l'establiment d'un mecanisme per tal d'obtenir finançament per a la realització d'infrastructures hidràuliques, ja s'ha dit. Es tracta, en definitiva, de l'aplicació d'un nou impost sobre el consum d'aigua —que no ha d'espantar ningú—, a partir del qual es podran obtenir al voltant de 10.000 milions de pessetes anuals amb destinació específica inversora. No és una idea nova, ja s'aplica d'una manera o d'altra en diversos països —França, Àustria, Bèlgica, Noruega, Països Baixos, Itàlia, República Federal d'Alemanya, Suïssa, etcètera—, ni tan sols és una idea nova a Catalunya, país amb escassa tradició hidràulica.

Efectivament, senyores diputades i senyors diputats, el 22 de desembre de 1932 fou presentat el primer Pressupost de la Generalitat de Catalunya, a càrrec del llavors Conseller de Finances Pi i Sunyer; es tractava, òbviament, d'un pressupost provisional, d'un pressupost provisional que en el seu apartat d'ingressos ja es proposava un arbitri sobre aprofitaments hidràulics. Què es pensa fer amb aquests 10.000 milions de pessetes que es recaptaran?

Jo ben desitjo que es faci quelcom diferent d'allò que hem patit durant les darreres setmanes. Efectivament, abans m'he referit a la primera edició de la memòria justificativa del Projecte de Llei que se'ns va lliurar el novembre del 89. El 29 de gener d'enguany se'ns va lliurar a les persones que vàrem assistir a Tortosa, en un debat sobre aquesta Llei —i que ha esmentat l'Il·lustre Diputat senyor Curto—, una nota informativa sobre aquesta, amb dades econòmiques clarament discrepants de la primera edició de la memòria. L'1 de febrer següent —dos dies després— se'ns va trametre la primera modificació de la memòria enviada pel Director General d'Obres Hidràuliques, amb xifres també diferents de les dues anteriors. I, finalment, el 12 de febrer —onze dies després— se'ns va lliurar la segona modificació de la memòria, justament en el moment de començar el debat de la Llei en Comissió. Això va fer que diversos grups de l'oposició —vaja, tots menys el Socialista— varen sol·licitar la suspensió de la Comissió i en no accedir-hi la Presidència ens vàrem veure amb la desagradable obligació d'abandonar les tasques de la Comissió.

Esperem i confiem que les noves formulacions, les successives formulacions del Programa d'Obres Hidràuliques que es preveuen en la Llei, es facin amb més rigor que les quatre —que jo sàpiga fins ara quatre— edicions de la memòria. No és ni ha estat una Llei fàcil; ben temptats vàrem estar al principi de presentar una esmena a la totalitat, de demanar-ne el retorn al Govern. No ens mancaven raons. No ho hem fet per un sentit de responsabilitat, de corresponsabilitat política.

Dèiem al principi de la nostra intervenció que aquesta Llei arribà al Parlament a partir d'una iniciativa del CDS. Ens sentim i ens sentirem corresponsables, si els il·lustres diputats i les il·lustres diputades m'ho permeten, orgullosament corresponsables d'aquesta Llei que contribuirà, sens dubte, a millorar les infrastructures hidràuliques de Catalunya. Ens hauria agradat haver observat el mateix sentit de corresponsabilitat per part del Govern i del Grup de la majoria; no ha estat així al principi, si bé hem de reconèixer que finalment s'ha produït un significatiu canvi d'actitud, tant per part del ponent de la Llei com del mateix Conseller. Canvi d'actitud que ha generat l'aprovació de la pràctica totalitat de les trenta esmenes que la nostra Agrupació parlamentària havia presentat al Projecte.

Senyor President, en virtut de tot això que hem dit, en virtut de tot aquest clima i tarannà d'entesa que avui planeja sobre la Cambra, el CDS votarà en contra de la devolució del Projecte de Llei al Govern.

Gràcies, senyor President; senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors diputats, apuntàvem ja en el debat del Projecte de Llei d'aquest matí la mancança real d'un model de planificació territorial de Catalunya, d'un model que prevegi els emplaçaments urbans i industrials que vindran, que prevegi els eixos bàsics de transport, el seu finançament, etcètera.

El Projecte de Llei actual ve a omplir alguns espais per ordenar, ve a definir uns àmbits fins ara sense definir, però segueix mancant, això no obstant, un plantejament global, és a dir, la definició d'un marc, l'establiment d'una política general que acostuma a mancar en moltes de les lleis de planejament. Una certa ambigüitat que, en alguns casos..., no arriba a definir amb precisió l'àmbit real d'abast i d'actuació de la Llei.

S'ha parlat en alguns moments —i nosaltres ho assumim— de la necessitat de l'elaboració d'un pla hidrològic general, i de plans sectorials que defineixin realment un pla d'abastament hidràulic, les zones de perill, la defensa contra les avingudes, la conservació del patrimoni hidràulic públic, el control sobre l'ús de l'aigua per les indústries.

En aquest Projecte de Llei, els plans sectorials, siguin de quatre o siguin de cinc anys el compliment del seu termini, fóra bo que es complissin i que no existís, no continués existint una certa pràctica d'incompliment de terminis en lleis aprovades per aquest Parlament. És necessari, doncs, que el programa d'obres hidràuliques contingui, forçosament per a cada exercici, una previsió econòmica i cal, doncs, en conseqüència, no deixar la previsió com a possibilitat sinó com a obligació.

La Llei no soluciona, a parer nostre, qüestions de planificació general en el tema de les aigües en alguns aspectes concrets, i potser més enllà de l'organisme per a l'explotació o el finançament fóra també d'interès la creació d'un ens públic amb rang d'institut autònom —quan n'hi ha tants d'altres amb objectius i resultats més aviat modestos i en ocasions innecessaris— que tingués cura d'estudiar i investigar les previsions d'aigua, que fornís dades per a l'elaboració de plans zonals i sectorials, entre altres objectius i finalitats. Tot i que, en lloc d'haver-hi, com abans, un cànon uniforme com al principi, sembla ara que es penalitzarà el consum alt, i se n'exclouran temporalment les conques de l'Ebre i del Xúquer, fins i tot amb un tracte privilegiat per a les indústries. Comença a existir una certa consciència popular sorgida de les comarques rurals més deprimides on comencen a considerar que un dia no llunyà podrà arribar a costar més cara l'aigua que no pas ja el vi.

Aquest Projecte de Llei ajuda, doncs, al nostre entendre, a prefigurar un model de creixement i a establir una tensió institucional que situa les actuals grans àrees urbanes industrials

com a centres quasi exclusius d'anàlisi i de suport al marge d'una veritable voluntat d'equilibri territorial, de desconcentració i de promoció d'altres pols de desenvolupament.

També la qüestió del transvasament de l'aigua de l'Ebre en queda al marge, finalment, però no hi queda la preocupació sobre aquest tema per part dels habitants d'aquelles comarques, pendents sempre d'un autèntic pla de desenvolupament sòcioeconòmic i també d'aprofitament i impulsió de projectes antics ja iniciats però de molts anys ençà aturats. Tot allò que s'hi relacioni haurà de ser, òbviament, discutit probablement amb altres territoris autònoms que hi estiguin afectats, com s'ha apuntat també aquests dies, però també, i de manera particular, amb els municipis i ens locals de les comarques catalanes del sud del país.

Tot i això, el transvasament continua present en el Pla Hidrològic de les conques interiors de Catalunya, remès per la Generalitat al Ministeri per a l'elaboració del Pla Hidrològic dit nacional. La participació sollicitada als altres grups perquè assumim com a propi allò que en aquests moments és l'acord de dos, més enllà dels que configuren aquell bloc que el matí qualificàvem ja d'hidràulic constitucional, no deixa de ser teòrica si es considera que l'oferiment és posterior a la signatura de l'acord ja aconseguit. El malestar, doncs, afecta els grups exclosos d'aquest bloc, però abasta també, amb recel i malfiança, les comarques meridionals de Catalunya durant massa anys ventafocs del país per oblit i omissió, on no s'ha anat en ocasions a resoldre problemes pendents sinó, de vegades, a afegir-n'hi de nous.

La retirada d'aquest Projecte de Llei i la del Pla Hidrològic són conveniències si es vol de veritat un projecte de país realment equilibrat, fet sense exclusions polítiques ni marginacions territorials.

Finalment, i amb permís de la Presidència, atesa la relaxació dels costums en alguns usos lingüístics que hem sentit en aquesta Cambra, comença a ser l'hora, probablement, d'anar per viaranys on maldem per sostreure'ns a l'empremta dels discursaires gallòfols de dicció, dels quals no freturem, ans en balafiem a betzef.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup parlamentari Socialista, per fixar posició, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS: Senyor President, senyores i senyors diputats, bé, em sembla que aquest any sí que serà l'any dels debats de política territorial, dels continguts de política territorial; avui fem aquest de l'aigua, de les dues Lleis, el mes que ve farem el que ja han anunciat, un debat sobre la política territorial i, ben segur, que les diferents matèries que ocupa aquest aspecte tan ampli i tan important per al país serà un dels objectes de debat per a l'any 1990.

Per fixar el posicionament del Grup Socialista, dir que, necessàriament, jo haig de començar aquest torn, en nom del meu Grup parlamentari, fent allusions a la tasca legislativa i de control que el meu Grup parlamentari ha fet en aquesta Cambra al llarg dels vuit, nou, deu anys..., des que tenim competències hem presentat projectes, hem fet textos alternatius, hem fet proposicions no de llei, interpellacions, preguntes, sempre entorn d'un dels principals problemes que, al nostre criteri, té Catalunya, que és el problema de l'aigua.

L'aigua —s'ha dit, s'ha repetit, i jo hi tornaré a insistir— és un bé escàs i necessari que encara manca en moltes poblacions catalanes; un element que, fruit del nostre irregular sistema pluviomètric, ocasiona gairebé cada any catàstrofes amb els corresponents danys personals o econòmics, irreparables en molts casos, o costosíssims de recuperació. Hem reclamat enèsimes vegades la necessitat d'afrontar aquesta situació al Consell Executiu de la Generalitat; hem reclamat amb urgència la construcció d'obres hidràuliques necessàries per a la regulació dels nostres rius, dels nostres torrents, de les nostres rieres; hem reclamat polítiques de control i d'estalvi en matèria d'aigua, i la necessitat de fer possible que tots els ciutadans disposin, a casa seva, d'aquest bé tan preuat. Hem, així mateix, demanat la regulació, la millora, l'increment dels regadius agraris i d'accelerar una política de sanejament a través dels mecanismes que ja tenim establerts que, al nostre criteri, és lenta i no dóna els resultats que esperàvem, com vam aprovar al seu dia, la Llei de Sanejament.

Amb tot això vull dir que, des de la nostra responsabilitat, hem intentat sensibilitzar el Consell Executiu de la Generalitat, el Govern de Catalunya que, d'una vegada per sempre, es resolgui la problemàtica de l'aigua, i de la necessitat d'afrontar, amb les actuacions i amb els recursos que calgui, tot allò que faci falta per resoldre, a mitjà termini i d'una vegada per sempre, un dels temes nacionals pendents més urgents.

Haig de dir —i ho dic clarament, no sense sorpresa per part nostra— que vàrem veure al llarg de tots aquests anys que les nostres posicions, de reflexions i d'iniciatives i d'impuls eren més vistes com una posició d'atac que no pas de reflexió, d'aportació de criteris i d'objectius a resoldre.

I finalment, per agafar dos debats recents, em vull remetre en aquest sentit a les reflexions que vaig fer jo mateix en els debats de la sequera. Recordo que es va tractar aquell debat amb una certa frivolitat, i finalment, quan vàrem tractar de les interpellacions sobre el desplegament de les lleis de política territorial, on novament vam insistir en la necessitat de regular els recursos hidràulics, la resposta, se'ns va dir aleshores, era molt clara segons el Consell Executiu, segons el mateix Conseller: «Escolti, presentarem dues lleis, una d'ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona i l'altra sobre infrastructures hidràuliques, i així mateix complirem amb allò que diu la Llei d'Aigües, amb la redacció, abans d'acabar l'any 1989, del Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya, que és de responsabilitat del Govern de la Generalitat». Però aquesta resposta, que podria tenir elements positius, va ser, des del nostre entendre, molt desafortunada des de l'inici, que va generar i que ha degenerat el desviament del debat hidràulic cap a temes molt importants com ja hem vist al llarg del debat de tot el dia, i que crec que un dels principals responsables d'aquesta situació de desafortunament collectiu..., és ocasionada directament des del mateix Departament de Política Territorial amb publicacions, jo diria, poc encertades com la que contempla la revista *Espais*, del mes de desembre.

Evidentment, què ha creat aquest estat, aquesta desafortunada política d'informació de com resoldre el tema de la política hidràulica a Catalunya, que es planteja el tema sobre el transvasament del riu Ebre a les conques internes amb un cabal d'aigua —que nosaltres considerem desmesurat— de 18 metres cúbics per segon que és pràcticament el que avui dia utilitza la gran

conurbació, o allà on hi ha el 70-80% de la població de Catalunya.

Es va establir sense debat i sense criteris que calia establir un cànon estàndard que no contemplés cap incentiu a l'estalvi de l'aigua, cap incentiu als usos mínims d'aquest consum. I uns projectes que han creat —cal dir-ho— intranquil·litat o que varen crear en el seu dia intranquil·litat en les administracions locals catalanes, en quedar molt confós quin era el marc de cooperació econòmica en l'execució d'obres hidràuliques entre l'Administració de la Generalitat i les administracions locals, i tampoc, els projectes, no contemplaven obres hidràuliques, reclamades des de molts anys, com era el tema dels pluvials. De forma clara: en el contingut i en el finançament. Per tant, es va crear a finals de l'any passat un panorama molt preocupant; nosaltres vàrem avisar: «Aquest no és el panorama que necessita el país per resoldre un problema tan important com és el problema de l'aigua, i que, si això no es reondueix, portarà a allò que no s'hauria d'haver arribat mai, que és a la guerra de l'aigua; és a dir, a la pitjor manera de resoldre aquest problema tan important per al nostre país».

Davant d'aquest panorama, què és el que va fer el Partit Socialista, què és el que ha fet el Grup parlamentari Socialista; també es bo de recordar: vàrem emetre a l'opinió pública catalana un missatge clar i contundent: «La problemàtica de l'aigua no es soluciona enfrontant territoris i comarques, ni es soluciona enfrontant-nos amb les altres comunitats autònomes amb les quals compartim les conques com les de l'Ebre o la del Xúquer; aquest problema només es pot resoldre per la via del respecte i del consens»; un missatge que nosaltres vàrem concretar de forma clara en deu punts, en el que avui ja és bastant conegut, el nostre decàleg de l'aigua, que per cert cal dir que ha tingut forta acceptació en molts territoris, en moltes institucions, municipis, comarques, etcètera, de tot Catalunya. En resum, vàrem proposar una frase que avui s'ha repetit aquí per tots els Grups parlamentaris i que és famosa; una frase que ens enorgullim d'haver generat, que és: el pacte de l'aigua a Catalunya.

Per altra banda, vàrem treballar a fons en els projectes presentats. Un treball que considerem rigorós, en el qual ha participat molta gent, a la qual des d'aquesta tribuna vull agrair íntimament la seva col·laboració, la seva aportació i les hores dedicades a resoldre aquest problema que és el problema de l'aigua. Moltes gràcies a tots ells. Un treball que vàrem concretar en esmenes amb text alternatiu o de retorn, amb esmenes concretes i, al nostre entendre, ben dissenyades. Com a conseqüència d'aquest bon treball, han estat totes, directament o per la via transaccional, assumides en el Dictamen del Projecte que es va elaborar a la Comissió la setmana passada.

Com a mostra, la vull dir, perquè és una mostra representativa de la nostra reflexió: nosaltres dèiem ja des del primer dia, i a les esmenes estan, que en els plans d'obres hidràuliques s'ha de fer allò que contemplin els plans de les tres conques hidrogràfiques que afecten Catalunya: la interna, sota responsabilitat de la Generalitat, i la de l'Ebre i la del Xúquer, sota la responsabilaitat d'altres òrgans de govern, en el qual, evidentment, el Govern de la Generalitat hi participa o hi hauria de participar de forma molt activa i molt clara en benefici de l'àmbit de tota la conca de l'Ebre, no importa quina comunitat autònoma afecti. I estem contents que això s'hagi recollit perquè, una de les nostres premonicions havia estat, vistes les esmenes presentades per algun altre Grup parlamentari..., que per cert ha presentat una esmena de retorn en la qual es feia referència que tot el Pla Hidrològic de Catalunya només es podia concretar en el Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya, és a dir, supeditar tota l'aigua de Catalunya en funció dels interessos només d'una conca, i és una esmena que segurament tindrem el gust de debatre i d'aclarir en el debat de les esmenes, posteriorment.

Per tant, els precedents que he recordat, l'estratègia seguida i la ferma voluntat política de la necessitat d'un pacte de l'aigua a Catalunya han estat les premisses amb les quals el Grup parlamentari Socialista va acollir la proposta del Grup parlamentari de Convergència i Unió i del Govern a qui dóna suport, de dialogar entorn de les lleis i de la problemàtica hidràulica catalana. El resultat és evident. Aquí, cap dels oradors que han sortit han fet una crítica del contingut del que avui ja és la redacció del Projecte de Llei. S'han fet crítiques d'una altra naturalesa, però no del contingut. I és evident que aquest text, que no és el Projecte de Llei que hagués presentat el Grup Socialista, és un text que no té res a veure amb el text que va entrar en aquesta Cambra.

Per tant, un text que creiem bo, un text que creiem convenient, un text que fa avançar en el camí de resoldre la problemàtica, però que a més a més d'aquest text, els acords, el diàleg sostingut amb el Grup de la majoria ha donat també un altre tipus d'acords, de naturalesa vària, tant o més importants que el mateix Projecte de Llei, com són la necessitat que cal formular una política hidràulica regional que no lesioni cap interès territorial, que no perjudiqui cap sector econòmic, que no alteri el nostre ecosistema i que resolgui a mitjà termini aquest gran problema nacional. Acords que jo voldria recordar: per exemple, el contingut de la Disposició Final Primera, quan diu que aquesta Llei no s'aplicarà, no s'aplicarà... *(S'encén el llum que avisa que s'exhaureix el temps d'intervenció.)* Tinc entès que tinc trenta minuts, no?

El Sr. PRESIDENT: Trenta minuts?

El Sr. TOMÀS: Sí, són deu minuts acumulats per cada esmena...

El Sr. PRESIDENT: Fixar posició són deu minuts.

El Sr. TOMÀS: Deu minuts per cada...; però jo he acumulat el torn de fixament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, no; és fixar la posició sobre les esmenes de retorn.

El Sr. TOMÀS: Bé, en tot cas, acabo. És que em molesta, sincerament, tinc problemes a la vista. La Disposició Final Primera...

El Sr. PRESIDENT: La finalitat ja és aquesta, que molesti, perquè, si no... *(Rialles.)* És estimulant...

El Sr. TOMÀS: En qualsevol cas, gràcies per l'atenció, perquè veig que ens hem entès, no?, en un problema elèctric. Molt bé. El que disposa la Disposició Final Primera, que estableix, de forma clara i contundent, que no s'aplicarà aquest Projecte de Llei en les terres de l'Ebre i de ponent fins que es redactin i s'aprovin els plans hidrològics de la conca de l'Ebre i del Xúquer, i en el marc d'aquests plans és quan el Consell Executiu podrà redactar el seu programa d'obres per a aquestes terres, amb la creació d'una comissió d'estudi, presentada pel mateix Conseller, avui en la presentació de la Llei, amb els criteris que estableix el Reglament, en el si d'aquest Parlament de Catalun-

ya i per tractar el Projecte del Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya.

Senyores i senyors diputats, crec que aquest és un fet transcendent, que significa portar el controvertit pla a aquest Parlament, de treballar-hi seriosament, amb rigor, per part de totes les forces polítiques, i que, conjuntament amb experts, amb estudiosos, puguem emetre un dictamen que rectifiqui, que modifiqui, que elimini, que incorpori allò que creiem que ha d'estar en el Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya. És, al nostre entendre, el retorn del Pla Hidròlogic d'aquestes conques al Parlament de Catalunya. I crec que, a més, és una garantia, per als ciutadans de les terres de l'Ebre, quan veuran que els representants polítics, tots els representants polítics de totes les forces polítiques vetllem pels seus interessos i que vetllem, de manera clara i contundent, perquè s'acabi aquesta política de recels i de malfiances que s'han creat, que s'han generat, hagin estat o no estimulades per no sé qui; però que s'han creat i que s'han generat, i aquestes malfiances s'han de resoldre en el Dictamen que la comissió d'estudis elabori en aquest Parlament.

S'ha assolit una fórmula progressiva de cànon, que afavoreix l'estalvi d'aigua i els consums domèstics; però, a més a més, amb un fet molt important: s'estableix que aquest cànon —i que, això, crec que tota l'opinió pública catalana ho ha de saber— és un tribut de la Generalitat; és un tribut que posa el Consell Executiu per fer inversions per resoldre tota la problemàtica de les infrastructures hidràuliques catalanes, de les quals tenim un gran dèficit; que queden incloses dins el programa d'obres hidràuliques les obres de regadius, de millora dels actuals i de nova creació. I estem contents que això estigui en el Projecte, perquè també van haver-hi esmenes que ens van preocupar, que demanaven la supressió de les obres de regadius en aquest Projecte. I això era preocupant perquè això afectava —o podia afectar— els interessos del sector rural, de la nostra pagesia, del sector més castigat del que sempre hem dit la ventafocs de la societat catalana. Per això ara estem contents que es contemplin els regadius, i estem contents que, a més, es contemplin de forma clara: quina serà l'aportació que han de fer els beneficiats dels regadius, del 30 o del 40%, si són regadius ja construïts o si són regadius de nova implantació, i que, a més, s'estableix de forma clara que aquestes aportacions econòmiques també es podran fer per la via d'uns pagaments que segurament facilitaran que els mateixos beneficiaris puguin aportar-hi aquests recursos.

Finalment, en modificar-se la Llei, ha quedat clar que qui fa la proposta del programa d'obres hidràuliques és la Junta d'Aigües, amb el canvi de redacció. Vol dir que la Junta d'Aigües requereix el reforçament d'una administració local que en aquest moment està mal representada, i que en els acords, en les converses i en la paraula —i nosaltres, en aquest debat, confiem totalment en la paraula del Conseller— s'incrementarà per la via reglamentària la dels representants de l'Administració local, de tal manera que faci possible que el programa d'obres hidràuliques rebi sempre, com és la nostra voluntat, l'acord de les entitats locals de l'Administració local catalana, molt important en el nostre sistema d'organització política i social.

Per tant, és un acord que —no s'enganyi ningú— no té res de conjuntural; no és un acord per resoldre el problema perquè estem contents perquè ens han aprovat unes esmenes; no és veritat. Si aquest hagués estat el camí que se'ns hagués plantejat, nosaltres ens hauríem tancat en banda. Al nostre entendre, és un acord que obre les portes a la relació de les forces polítiques; és un acord que ha d'obrir la relació entre Govern i oposició; és un acord que ha d'obrir la relació entre les institucions, avui una relació que creiem, al nostre entendre, escassa i, a més a més, tensionada.

Aquesta ha estat la nostra aportació; creiem que és la via de resoldre aquest problema: per la via de l'acord, del pacte i del consens. Així ho creiem, i voldríem, senyores i senyors diputats, i ho dic a vostès i a tota l'opinió pública catalana, no haver-nos equivocat en els plantejaments d'acceptar tota la matèria d'acords que avui estem debatent. Per això donarem el total suport al text del Dictamen de la Comissió, lleialment. Però és que pel mateix motiu demanarem la posada en marxa de les mesures acordades immediatament. I que ningú s'equivoqui: en la implantació d'aquestes mesures serem exigents, i en el treball en aquesta Comissió serem rigorosíssims.

No fóra just acabar aquest posicionament sense manifestar que els llargs debats sostinguts amb els diputats, portaveus del Grup de Convergència i Unió, senyor Masó i senyor Martí, com el mateix Conseller, com el mateix Director General d'Obres Hidràuliques, han estat difícils, molt difícils, però intensos en els continguts i en els criteris —també intensos en les discrepàncies, però, alhora, gratificants— en un debat que ben segur continuarem amb les altres instàncies al llarg i a l'ample de la nostra nació.

Per acabar, la voluntat que l'esforç del fet serveixi el país, que faciliti el consens i l'acord general, amb la participació del conjunt de la societat catalana, per una política d'equilibri i de justícia, especialment a les àrees més deprimides, a les àrees rurals que veuen —amb raó, amb recel i amb malfiança— que s'estan aplicant o es poden aplicar polítiques d'imposicions i de fets consumats sense la seva intervenció. Per aquestes raons, ho repeteixo, esperem no haver-nos equivocat, i, en qualsevol cas, estem satisfets de l'acord.

Senyor President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Tomàs. Passem a la votació sobre si procedeix el retorn al Consell Executiu del Projecte de Llei.

Els que votin a favor del retorn, es volen posar drets?

Els que hi votin en contra?

Abstencions?

Les esmenes de retorn han estat rebutjades per 15 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció.

Passem, a continuació, al debat de la part dispositiva del Projecte de Llei. A l'article primer hi ha una esmena de l'Agrupació parlamentària del CDS: és una esmena de modificació. Per a la seva defensa, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Senyor President, si vostè m'ho permet, tractaríem les quatre esmenes de l'article primer.

El Sr. PRESIDENT: Li ho permeto.

El Sr. LATORRE: Gràcies, senyor President. Les esmenes 1, 3 i 8 són simplement esmenes de caràcter tècnic, que no defensaré perquè es tracta simplement de concretar aspectes molt concrets. L'esmena número 5 només pretén la supressió de la referència a l'interès particular de les obres que es poden incloure en aquesta Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Hi ha torn en contra? El vol fer conjuntament a totes les de l'article primer?

El Sr. MASÓ: Conjuntament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Conjuntament? Doncs hi ha dues esmenes més a aquest article, que són del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. La nostra esmena és una esmena que proposa, a l'article primer, apartat primer, que quedi clar que el programa d'obres hidràuliques s'ha d'establir en el marc del Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya. Sorprenentment, el Projecte que se'ns presenta fa referència, en la Disposició Addicional Primera, a plans hidrològics que no s'aprovaran, que no són competència, en la seva elaboració, de Catalunya, i, en canvi, no fa referència, en cap moment..., aquesta Llei fa referència al Pla Hidrològic de les conques internes. Però he de dir més: el cànon, les 18 pessetes del cànon es justifiquen en tres línies, com ha dit el Diputat Víctor Gimeno, però es justifiquen a partir d'una relació d'obres del Pla Hidrològic de les conques internes. Per tant, com és possible que, si el cànon surt a partir d'un resum d'obres del Pla Hidrològic i surten 18 pessetes, no es tingui en compte el Pla Hidrològic però sí que es tingui en compte el pla hidrològic del Xúquer i de l'Ebre. Per tant, l'únic que demanem és que quedi clar, en l'article primer, que aquest programa hidràulic s'ha d'establir en el marc del Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, en aquest mateix article encara hi ha dues esmenes...

El Sr. PRESIDENT: Ah!, sí, n'hi ha una del Mixt...

El Sr. MASÓ: I una altra del Grup Popular.

El Sr. PRESIDENT: Que és un nou apartat. Doncs pel Grup Mixt té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, des de l'escó mateix, per informar de la retirada de l'esmena número 4, la número 19, la retirada de l'esmena 116, la 119 i la 150, i l'esmena 33, amb la voluntat que la discussió no sigui de caràcter tècnic sinó de caràcter polític.

El Sr. PRESIDENT: L'última que ha dit és la 33?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: La 33.

El Sr. PRESIDENT: És que no ha seguit ordre numèric, ha tornat enrere.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Sí.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Doncs queden retirades. El Grup Popular? L'esmena número 10.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. Est article primer preveu que l'objecte de la Llei és establir un règim general de programació, promoció i finançament; preveu la regulació de les obres hidràuliques competència de la Generalitat, i també estableix la promoció, l'execució, l'explotació i el finançament de les obres residuals. I el Grup Popular, en previsió de qualsevol malpensament o de qualsevol mal cap —que tots podem tenir— tractem d'incorporar dos apartats, ja no per evitar un eventual maxitransvasament, sinó simplement per respectar lo principi d'autonomia i lo principi d'autoritat d'un ajuntament o de qualsevol consell comarcal. És un procediment, per altra part, legal, perquè podria afectar conques hidrogràfiques diferents, i tampoc no és sobrer comptar amb l'acord unànime de les institucions que representen el poble, en lo marc que determina la Llei 29/1985 i el Reglament de Domini Públic Hidràulic.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Ara sí, el senyor Masó té el seu torn en contra.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Contestaré en l'ordre de les intervencions, també. Pel que fa referència a les esmenes de l'Agrupació parlamentària del CDS, hi ha un tema que és potser el més important dels que ell ha tocat, que és el que podria tenir un cert matís, aquí, dubtós, que és quan parla d'obres d'interès particular. En aquest sentit, voldria aclarir que és important no confondre interès particular amb interès privat, perquè poden ser, per exemple, obres d'interès particular obres que afectin un municipi o una comunitat de regants. En qualsevol cas, en aquest cas s'interpreta «particular» a l'inrevés d'«interès general», com a contraposat a «interès general», que és d'un àmbit més general. Però en cap cas això no ha de voler dir que es refereixi a actuacions a favor de persones físiques concretes o d'empreses privades. En qualsevol cas, també, el programa d'actuacions que regularia el programa d'obres hidràuliques ha de ser aprovat per una junta de govern, que té representació suficient com per controlar que no puguin passar casos com el que es planteja en l'esmena del senyor Latorre.

Pel que fa a les esmenes del Grup d'Iniciativa, em sembla que en el torn en contra de les esmenes de retorn hem parlat suficientment que aquest no és un pla que hagi de fer referència o que estigui condicionat, senyor Saura, als plans hidrològics. El Pla Hidrològic, tant si és el de les conques internes com el de les conques intercomunitàries, és un conjunt d'informacions, és un balanç hídric i unes previsions de necessitats per acomodar una política hidràulica. Però aquesta és una llei de finançament, que estableix unes mesures per poder resoldre uns problemes immediats en el país, que són problemes no solament dins l'àmbit de les conques internes sinó també en tot l'àmbit de Catalunya; problemes d'abastament, per exemple, en zones que hi hagi aigua..., que si no hi ha aigua, se n'ha de portar, o sigui, problemes de regadius que s'hauran de fer. Per tant, no seria lògic comprometre el que és aquest Projecte de Llei exclusivament en l'àmbit i en el context d'un Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya.

I, pel que fa a la intervenció del senyor Curto, senyor Curto, em sembla que també la seva esmena ha estat contestada en la resposta, en el torn en contra a l'esmena de retorn. Aquesta seva proposta, que ha estat admesa a tràmit en aquest Parlament, és una mostra de la gran obertura, en aquest sentit, que hi ha en aquesta Cambra —i jo mateix me'n congratulo—, però que nosaltres, en cap cas, a esmenes d'aquest tipus no podem donar suport, perquè són del tipus d'esmenes que han fet crear un estat confusionari respecte al que era aquest Projecte de Llei que, ho repeteixo una vegada més, no és una llei de transvasament, no és una llei de plans hidrològics, sinó una llei per buscar unes mesures de finançament.

Per tant, senyor President, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. *(L'I. Sr. Latorre demana per parlar.)* Senyor Latorre?

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President, escoltada la intervenció del ponent del Grup de la majoria, nosaltres retiraríem les quatre esmenes a l'article primer, és a dir, les esmenes 1, 3, 5 i 8. Gràcies, senyor President.

(L'I. Sr. Saura demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Saura?

El Sr. SAURA: Senyor President, nosaltres tenim l'esmena 9, també —teníem dues esmenes: l'esmena 5...

El Sr. PRESIDENT: La 5 i la 9.

El Sr. SAURA: Exacte. Jo voldria defensar la 9. És que he entès que el Grup Popular ha defensat la 10, però la que no s'ha defensat ha estat la 9, perquè...

El Sr. PRESIDENT: Jo creia que havia defensat totes les del...

El Sr. SAURA: Són dues esmenes del mateix contingut...

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs defensi la 9.

El Sr. SAURA: Bé. El contingut de l'esmena 9 fa referència a l'apartat segon del mateix article primer, amb el mateix contingut de la primera esmena que he defensat: la necessitat d'establir el programa dins del marc hidrològic, no de supeditar el programa ni de condicionar el programa al Pla Hidrològic —són coses diferents—, però sí dins del marc hidrològic. Perquè, vejam: una llei que, en definitiva, el que planteja és l'establiment d'un cànon de 18 pessetes d'acord amb una proposta d'inversions d'obres hidràuliques que surt del Pla Hidrològic, si el Pla Hidrològic no serveix per fer això, d'on surten les 18 pessetes? I jo crec que, pel que fa referència a la Disposició Addicional Primera, s'ha trobat una bona solució: es diu que aquestes obres es faran, seran producte en funció del pla hidrològic de l'Ebre i del Xúquer i, mentrestant, no estem dient que es pari ni que es faci res, ni tampoc que es condicioni tot el programa a especificar que aquestes obres han d'estar dintre del marc del Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya, sinó de què estan?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Vol fer torn en contra, senyor Masó, a aquesta esmena?

El Sr. MASÓ: Senyor President, em puc remetre al torn en contra fet anteriorment, però en tot cas l'esmena del senyor Saura o del seu Grup, d'Iniciativa, no parla que estiguin en el marc sinó que estiguin incloses en el Pla Hidrològic —és clar que en aquests moments encara no està aprovat— i que, en darrer terme, les obres que cal realitzar d'acord amb aquesta Llei tenen una urgència prou immediata com per no supeditar-les, com ja hem dit anteriorment, a aquest Pla Hidrològic de les conques internes ni a cap altre.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a votar les esmenes a aquest article, que només són tres. Les d'Iniciativa es poden votar conjuntament, la 5 i la 9? Doncs es voten conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 7 vots a favor, 79 en contra i 5 abstencions.

Votem ara l'esmena número 10, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 11 vots a favor, 81 en contra i 1 abstenció.

Votem ara l'article primer, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article primer ha quedat aprovat per 82 vots a favor, 6 en contra i 7 abstencions.

Passem ara al debat de l'article segon. Iniciativa per Catalunya hi té l'esmena número 11. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. L'article 2 estableix les categories o grups d'obres hidràuliques i en fa una llista. La nostra proposta és una proposta de modificació: en un sentit, de substitució i, en un sentit, d'addició.

Creiem —posteriorment ho explicarem amb més detall— que les obres d'infrastructura de regadiu, que no són objecte, en absolut, de cànon, han de ser tractats a part d'aquesta Llei, i, per tant, el que cal fer és un programa urgent d'obres d'infrastructura de regadiu, que, en tot cas, en el capítol d'aquestes obres ho explicarem.

En segon lloc, a partir d'aquesta tipificació, posteriorment, es fa una assignació de com es financen aquestes obres. Nosaltres, el que creiem és que determinades obres d'abastament regional o comarcal han de ser separades de les obres d'abastament en alta a poblacions, perquè posteriorment això tindrà repercussions financeres; és a dir, pensem que determinades obres d'abastament regional han de ser finançades a càrrec total dels Pressupostos de la Generalitat, i que les obres d'abastament en alta a poblacions, les entitats locals hi han de participar.

Per tant, en definitiva, es tracta de fer una proposta de modificació de la tipificació de les obres hidràuliques compreses en el programa d'obres hidràuliques.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. A continuació, el Grup Popular té l'esmena... *(Pausa.)* No, suposo que el senyor representant de la majoria vol fer el torn en contra contra totes les esmenes de l'article.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President, conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Doncs, llavors, el Grup Popular pot defensar l'esmena número 12. El senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO: Senyor President, esta esmena es fonamenta que si, per una part, la Llei parla d'indústries —article 9, apartat segon—, és lògic que, a l'hora de regular les actuacions de la Llei, també tinguéssim en compte los consums industrials. I, per una altra part, encara que algú pugui dir que no, l'esperit de la Llei regula actuacions de tipus privat. Per exemple, els polígons industrials es poden abastar d'aigua pública. I, quant a l'apartat c), com est Diputat observa que ja ha estat acceptada la seva esmena, i incorporada, no hi ha una defensa, encara que aparegui aquí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Oh, és que vostè no tenia cap més esmena viva, eh?, a aquest article.

El Sr. PRESIDENT: No, senyor President, apartat c) i apartat d), però a l'apartat c) ha estat incorporada, ja; per això ho deia.

El Sr. PRESIDENT: Per això no estava com a viva. Pel

Grup del CDS, el senyor Latorre pot defensar les seves esmenes. Ho farà conjuntament, eh?

El Sr. LATORRE: Sí, sí, totes senceres.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. LATORRE: Defensaríem les 12, 14 i 15. No pretenen res més que adaptar la tipologia de les obres que s'hi descriuen als criteris estrictes que figuren en la memòria justificativa d'aquesta Llei; precisament les quatre addicions. L'esmena 16 pretén afegir, com a obres subvencionables, les obres de defensa contra els aiguats; la 17, si no hagués estat acceptada —que crec que sí—, pretén incloure les obres d'evacuació d'aigües pluvials en el context de les obres a finançar, i finalment, la 18 és la constatació d'una tasca que portem els centristes en aquesta Cambra, per tal d'incloure —i crec que ho aconseguirem— les obres de conservació del patrimoni públic hidràulic entre les que s'han de finançar per a l'aplicació dels mecanismes que preveu la Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Gràcies, senyor President. L'esmena d'Iniciativa per Catalunya proposa, realment, una nova ordenació dels conceptes objecte d'actuacions sobre la base de la recaptació feta per aquesta Llei, o bé amb relació als regadius. Hi ha diversos aspectes que fan que nosaltres no puguem subscriure aquesta esmena; entre altres, a la lletra a) modifica les paraules «obres d'infrastructura» per «obres d'interès general», quan la terminologia d'«interès general» és una terminologia molt concreta, utilitzada en la Llei d'Aigües, que són aquelles obres que van a càrrec del Govern de l'Estat. Però no és només això, sinó que l'esperit és que la definició d'aquest article 2 sigui una descripció molt més simple, que llavors es detalla i s'especifica en l'article 5.2.

Altrament, coses, aspectes, conceptes que estan recollits en les lletres de l'esmena d'Iniciativa, com el tema de defensa d'avingudes i el patrimoni hidràulic, en certa manera, està recollit, també, en les esmenes que van ser incorporades al Dictamen de la Comissió. Per tant, aquesta esmena, nosaltres, el nostre Grup la votarà desfavorablement.

Pel que fa a l'esmena del senyor Curto, del Grup Popular, realment es va admetre en bona part —en una transacció— en Comissió, i es va deixar exclosa la referència a les indústries, perquè les indústries no són objecte d'aquesta Llei. O sigui, les inversions són per fer abastaments en alta; a les indústries, se les subministra a partir dels abastaments en baixa, que són competència local. Per tant, a nosaltres ens va semblar que era improcedent incloure aquesta referència a la indústria.

Pel que fa a les esmenes del senyor Latorre, de l'Agrupació parlamentària del CDS, el nostre Grup voldria presentar a la Mesa una esmena transaccional que faria referència, en concret, a l'esmena número 18, i que ara mateix faig arribar a aquesta Mesa.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. *(Pausa.)* El senyor Secretari vol llegir el text de l'esmena transaccional?

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'esmena 18, de l'Agrupació parlamentària del CDS: «Es proposa addicionar a l'article 2.1.a) la següent frase: «inclosa la correcció, *conservació* i endegament»; amb aquesta paraula «conservació».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Hi ha algun grup que s'oposi a la tramitació d'aquesta esmena? *(Pausa.)* Doncs, es tramita.

Passem a les votacions. *(L'I. Sr. Latorre demana per parlar.)* Senyor Latorre, té la seva acceptació? *(Pausa.)* Retirar, retirar la seva, la 18.

El Sr. LATORRE: Evidentment, senyor President. Retirem no només la 18, sinó la resta d'esmenes que tenim presentades a aquest article. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ah! Moltes gràcies.

Votem l'esmena número 11, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 80 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació l'esmena número 12, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 80 en contra i 8 abstencions.

A continuació votem l'esmena transaccional a la número 18, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A continuació votem la resta de l'article 2, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Passem a continuació a l'article tercer. Hi ha, en primer lloc, l'esmena número 20, del Grup Mixt, que em sembla recordar que no l'ha retirada, el senyor...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: No l'he retirada, senyor President. Vull informar que defensaria conjuntament l'esmena número 20, la 26, la 42...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, perdó, m'està donant els números de l'Informe, no del Dictamen.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. 20, 26?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: 42, 44, 63, 65, 91, 109, 111, 112, 135, 139, 143 i 149. I, a més, senyor President, amb molta brevetat, perquè l'esmena a la totalitat defensada pel nostre Grup explicitava amb molta claredat l'opinió que el nostre Grup tindria respecte al tema del cànon. Nosaltres partim de la idea que la possibilitat i la realitat d'un nou impost per a la realització d'aquestes obres no és la solució als problemes que tenim plantejats. En funció d'això, nosaltres donem per defensades totes aquestes esmenes, que estan estretament lligades a aquesta opinió política que nosaltres tenim.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor... *(L'I. Sr. Masó demana per parlar.)* El senyor Masó demana la paraula?

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President, ja que aquest torn agrupa tantes esmenes, prefereixo fer un torn en contra que, a més, servirà per a totes les esmenes que han estat defensades.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MASÓ: És evident que el pensament, en les esmenes del Grup Mixt, no coincideix amb el Projecte, perquè, si bé també en el torn en contra de l'esmena de retorn deia, en nom del nostre Grup, que nosaltres veuríem molt bé que poguéssim disposar de molts més mitjans pel motiu que fos, doncs, perquè els pressupostos fossin més abundosos, o perquè les transferències haguessin estat més quantioses, perquè les inversions fetes anys enrere haguessin estat més importants...; però el cas és que la realitat important és que els mitjans que hi ha per fer-ho són molt escassos, que els problemes que hi ha per resoldre són molt importants, i que la via que s'adopta en aquesta Llei, a la qual nosaltres donem tot el suport, és una via admesa, aplicada a Europa, que no és quantitativament molt gravosa per als ciutadans i, per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes del Grup Mixt. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. El Grup del CDS també té diverses esmenes a aquest article tercer. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President, igualment intentaríem —si vostè m'ho permet— defensar totes les esmenes d'aquest article tercer.

El Sr. PRESIDENT: Li ho permeto.

El Sr. LATORRE: L'esmena número 21 pretén, simplement, formular o intentar fer-ho, la definició del que és el Programa d'obres hidràuliques, que apareix en el text de la Llei sobtadament, sense més.

L'esmena número 25 és una nova formulació que modifica la lletra a) d'aquest punt 2, quan diu que el programa ha d'incloure, necessàriament, l'expressió dels objectius a assolir en cada exercici durant la vigència del programa.

Després tenim l'esmena número 30, en la qual intentem dir que les determinacions del programa es referiran, pel que fa a les actuacions previstes, a un període màxim de cinc anys, i intentem que el programa sigui revisat obligatòriament al final de cada exercici, amb la finalitat d'adequar-lo als imports reals o previsibles de les actuacions programades, incorporant en cada revisió les estimacions corresponents a una anualitat més, de manera que sempre tinguem cinc anualitats vives.

I, finalment, en l'esmena número 31, a l'apartat 4, la Llei ens diu que el programa podrà contenir, per a cada exercici, una previsió econòmica formulada genèricament i adreçada al finançament d'actuacions d'infrastructura general i abastament que hi siguin incorporades. El que volem és limitar aquesta capacitat de previsions genèriques en el sentit que mai ultrapassin el 20% del total de les inversions previstes en cada exercici; no fos el cas, senyor President, que arribéssim —Déu no ho vulgui— a formular un programa que fos com deia el meu avi —que era un modest contractista d'obres públiques—, quan li varen presentar una factura que posava «Palas, picos y azadones, 40 millones».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre.

El Grup d'Iniciativa per Catalunya té diverses esmenes. *(L'I. Sr. Masó demana per parlar.)* Vol fer el torn en contra, el senyor Masó?

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. També, em sembla, per simplificar, ja que s'agrupen quatre esmenes alhora, faria un torn en contra que, de fet, respecte a les tres primeres no és tal torn en contra, sinó que, acceptant-les parcialment, presentaríem unes esmenes transaccionals a la Mesa, una d'elles pel que fa a l'esmena número 21, el que és la millor definició del que ha de ser el programa d'obres hidràuliques; l'esmena número 24 —de l'ordenació de Ponència, s'entén—, amb la inclusió de l'explicació de «periòdiques» pel que fa al tema de les revisions, i, pel que fa a l'esmena 28, també una redacció que redefineix una mica la proposta del senyor Latorre.

Pel que fa a la darrera esmena —l'esmena número 29 de l'ordenació de Dictamen i del *Butlletí,* i 31 de la de Ponència—, el nostre Grup hi votarà en contra, perquè és insuficient..., podria ser insuficient, el 20% de límit que proposa el Grup del CDS, l'Agrupació parlamentària del CDS, perquè això podria arribar a limitar, en alguns casos, que, en casos d'emergència, per exemple, o sense casos d'emergència, problemes..., la suma de petits problemes d'abastaments, que és difícil de programar, però que surten, doncs, al llarg de l'any, en molts indrets de Catalunya, podrien arribar a superar o arribar a aquest 20% i que, per raons legals, no fos possible, llavors, atendre-ho. Per tant, doncs, val més confiar que els òrgans rectors que hauran d'adjudicar aquest programa d'obres siguin prou assenyats per no arriscar-se en les seves funcions i extralimitar-se a fer inversions que no podrien. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquest límit del 20%.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó.

El Grup d'Iniciativa per Catalunya té cinc esmenes. Les vol defensar conjuntament?

El Sr. SAURA: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'Il·lustre senyor Saura.

El Sr. SAURA: L'esmena 22, en definitiva, la donem per defensada, perquè són els mateixos arguments, per tipificar de manera diferent les diferents obres contemplades ja en l'article segon.

L'esmena 23, la retiraríem. I anunciem que també retirem la 41, la 46 i la 48.

El Sr. PRESIDENT: Que no són a aquest article.

El Sr. SAURA: No, però..., no, no, senyor President.

L'esmena 26 fa referència a l'apartat 2 d'aquest article, apartat que determina quines determinacions ha d'incloure, necessàriament, el programa d'obres hidràuliques. Concretament en diu quatre: inversions, previsió de despeses... I nosaltres fem una esmena d'addició que ens sembla important, que és que també, a aquestes determinacions que ha d'incloure el programa hidràulic, s'hi afegeixin els criteris de prioritat d'usos. Ens sembla un tema importantíssim, que dintre del programa —sobretot quan tothom hem coincidit en un bé escàs—, el criteri de prioritats d'usos sigui un tema a considerar en la confecció del programa.

L'esmena 27, a l'apartat 3, fa referència que en aquest apartat el text del Projecte diu que «les determinacions del programa, pel que fa referència a les actuacions previstes, s'han de fer en un període màxim de cinc anys», però és possible que només se'n faci un, i creiem que, com a mínim, una programació d'aquestes característiques, si no cinc anys, sí que hauria de contemplar quatre anys, i, per tant, la nostra proposta és de

substituir el màxim de cinc anys per un mínim de quatre anys.

I l'última esmena d'aquest article és l'esmena 30, que fa referència a l'apartat últim i quart d'aquest article tercer, que el Projecte de Llei diu: «El programa podrà contenir, per a cada exercici, una previsió econòmica formulada genèricament, i adreçada al finançament d'actuacions d'infrastructura». La nostra és una esmena de modificació en el sentit de modificar el «podrà» per «haurà». No és que el programa «podrà contenir», sinó que el programa «haurà de contenir» aquestes previsions financeres per tal d'afrontar les obres d'infrastructura hidràulica previstes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, pel que fa a l'esmena 22, jo crec que aquesta esmena decau, perquè, com que fa referència a unes lletres que s'incorporaven a una esmena d'Iniciativa a l'article número 2, però que no ha estat admesa, per tant, aquesta referència a les lletres no correspon.

El Sr. PRESIDENT: Hi està d'acord, senyor Saura? *(Pausa.)*

El Sr. MASÓ: Per tant, jo crec que més aviat, més que un torn en contra, és que aquesta esmena haurà decaigut.

L'esmena següent ha estat retirada.

La 26... Els criteris de prioritat d'usos, senyor Saura, són un grau, ja, de definició molt concret pel que fa a un programa d'obres, perquè, a partir... Sobretot, suposo que es deu referir a usos en els casos d'abastament —no deu ser en els casos de correcció de la xarxa hidrològica—, en els casos d'abastament o en els casos de regadius. Nosaltres entenem que les programacions han de ser d'un abast més ampli, i els usos són conseqüència d'haver dotat de subministrament per a abastament una zona, o per a regadius, però és molt difícil poder preveure quin grau d'ús se'n farà; en qualsevol cas, quan es fa un abastament és perquè hi ha un dèficit. Nosaltres entenem que això no ha de ser objecte..., sinó que és un criteri lògic, sempre, de no fer una inversió allà on no faci falta.

Pel que fa a l'esmena 29 del dictamen de Ponència —27 de l'ordenació del *Butlletí*—, el mínim de quatre anys ja l'hem considerat, però és que el que és important, ens sembla, és definir un màxim, perquè no es poden fer, en programes d'obres, programacions a llarg termini: es poden fer unes previsions genèriques, de grans magnituds, però un programa d'obres ha de tenir un termini màxim. Llavors, un mínim de quatre anys voldria dir o bé moure's en un termini entre el màxim i el mínim molt curt o bé anar-nos-en a un màxim ja molt enllà; per tant, nosaltres, en principi, creiem més vàlid el mínim de cinc anys que té el projecte, i votarem en contra d'aquesta esmena.

I, per l'última esmena, la que substitueix «podrà» amb «haurà», miri..., aquesta sí que, de fet, seria igual una expressió que l'altra, però ens sembla que, obligar, no cal. De fet, per al Govern, és molt còmode que se li digués que haurà de tenir aquesta partida, però, en qualsevol cas, si la pot tenir, si la pot tenir, una partida —no de lliure disposició, però una partida perquè es puguin fer previsions sense determinar en concret—, mentre la pugui fer, ens sembla que, com diu el text del Projecte, ja és suficient.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó.

Passem a les votacions de les esmenes a l'article tercer. Abans, per això, hi ha unes transaccionals. El senyor Latorre accepta les tres transaccionals proposades pel...?

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President, acceptem les tres transaccionals i retirem l'esmena última que teníem a aquest article.

El Sr. PRESIDENT: La 29?

El Sr. LATORRE: Doncs, jo crec que és la 31, però és del text...

El Sr. PRESIDENT: No, és la 31 de l'Informe...

El Sr. LATORRE: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: ...que és la 29 del daixò.

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara procedirem a la lectura i, així, amb coneixement de causa, es podrà manifestar sobre l'oposició o no a la seva tramitació. Senyor Secretari, prego que procedeixi a la lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'esmena número 21, de l'Agrupació parlamentària del CDS: «Article 3.1. Dins el règim econòmic financer d'aquesta Llei, es preveu la formulació d'un programa d'obres hidràuliques, en els temes especificats en l'article 4. L'esmentat programa ha de contenir la relació de les actuacions...», i continua igual com està en el grup primer del Dictamen de la Comissió.

Esmena transaccional a l'esmena 24, de l'Agrupació parlamentària del CDS: addició, al final de l'article 3.2, lletra a), de la paraula «periòdiques»; és a dir que quedaria redactat: «l'expressió dels objectius a assolir durant la seva vigència i les seves revisions periòdiques».

I esmena transaccional a l'esmena 28, de l'Agrupació parlamentària del CDS, que proposa substituir l'article 3.3 pel següent text: «3. Les determinacions del programa es referiran, pel que fa a les actuacions previstes, a un període màxim de cinc anys. El programa serà revisat al final de cada exercici, incorporant en cada revisió les estimacions corresponents a una anualitat més.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Hi ha algun grup que s'oposi a la seva tramitació? *(Pausa.)* Doncs, es tramitarà. Passem a les votacions.

Votem en primer lloc les esmenes del Grup Mixt. Es poden agrupar, senyor Sánchez? *(Pausa.)* Doncs, votem les esmenes números 20 i 25, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 6 vots a favor, 80 en contra i 4 abstencions.

A continuació, procedim a la votació de les tres esmenes transaccionals a les de l'Agrupació del CDS. *(L'I. Sr. Saura demana per parlar.)* Sí. Conjuntament, es poden votar?

El Sr. SAURA: Demanaria votació separada de la 29, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La 29, precisament, ha estat retirada... Ah, vol dir la 27: la 29 de l'Informe.

El Sr. SAURA: Exacte, exacte.

El Sr. PRESIDENT: Vol dir la 27... No, la 27, no: vol dir la 28, en tot cas. La 28!

El Sr. SAURA: Exacte, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, aquesta, la deixem. Transaccionals a la 21 i a la 24.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedats aprovades per 81 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

A continuació, votem la transaccional a l'esmena 28, de l'Agrupació del CDS, que és la 30. És la que ha demanat separada, eh?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 81 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

A continuació votarem les esmenes del Grup d'Iniciativa. Es poden votar conjuntament? Conjuntament? Doncs, es voten conjuntament.

Silenci! Votem les esmenes números 26 i 27, que són les úniques que queden vives; 26 i 27, que són 28 i 29... *(Remor de veus.)* No, no, la 30 és del CDS. *(Pausa.)* Ah, la 30, que és a l'apartat quart. D'acord, doncs, votem aquestes tres, eh?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 82 en contra i 1 abstenció.

Votem a continuació el text del Dictamen d'aquest article 3, el qual no està modificat per les transaccionals acceptades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Passem, acte seguit, al debat de l'article 4. El Grup d'Iniciativa té tres esmenes. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. La primera esmena regula qui elabora i qui aprova el programa d'obres hidràuliques. El Projecte de Llei ens diu que aquest programa serà un programa que formularà la Junta d'Aigües, que l'aprovarà el Consell Executiu i que, seguidament, en donarà compte al Parlament.

La nostra proposta va en el sentit que un tema d'aquestes característiques, és a dir, la discussió i l'aprovació del programa d'obres hidràuliques és suficientment important perquè, prèviament a l'aprovació del Consell Executiu, se'n donés compte a la Comissió de Política Territorial del Parlament de Catalunya.

L'esmena 34 és una esmena de modificació de l'apartat 2 d'aquest article en el sentit que en aquest apartat 2 es determina que les entitats locals participaran en l'elaboració del programa i de les seves revisions. La modificació que s'hi introdueix és la necessitat de remetre la documentació corresponent a les entitats locals, i que aquestes, en el termini màxim de dos mesos, han d'emetre el corresponent informe.

I la tercera i última esmena a aquest article és una esmena que, com les dues anteriors, el que formula és la necessitat d'una major participació i transparència i, en concret, aquesta el que determina és que, en el procediment d'elaboració i d'aprovació del programa, i també la seva revisió total o parcial, serà preceptiu el tràmit d'informació pública que es determini reglamentàriament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Vol fer el torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Masó té la paraula.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Senyor President, referent a la primera esmena, a la número 32, en el Dictamen de la Comissió s'hi va incorporar la referència que se'n donés compte al Parlament, però no és necessari especificar per quina via, ens sembla a nosaltres, com és com ho diu a l'esmena d'Iniciativa, concretament, a la Comissió de Política Territorial. És obvi que la informació que es rebi al Parlament, la Mesa i els serveis hi donaran curs de la manera que correspongui. Per tant, ens sembla que no és una llei que hagi de fixar per quins mecanismes en donarà coneixement el Parlament.

Pel que fa a les altres dues esmenes, la 34 i la 37, el programa d'obres està previst, d'acord amb el text del Projecte, que se sotmeti a allò que preveu la Llei de Règim Local, la Llei 8/87, i, per tant, no és un..., els projectes no són objecte d'informació pública en aquest cas. Aquí s'ha estat molt respectuós amb el que estableix la legislació vigent, i nosaltres entenem que és suficient i prou clar, més que més quan en el punt primer de la Llei ja es diu que d'aquest programa se'n donarà coneixement al Parlament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. El Grup Popular té l'esmena número 33. Per a la seva defensa, si el senyor Conseller deixa lliure..., té la paraula l'Il·lustre senyor Curto.

El Sr. CURTO: Senyor President, disculpi'm. Em sembla que esta esmena ha decaigut, perquè, com que feia referència a una addició a l'article primer i esta addició no ha estat admesa, esta esmena em sembla que decau.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Si a vostè li ho sembla, no hi posarem cap inconvenient.

El CDS té les esmenes 35 i 36. Per a la seva defensa, el senyor Latorre té la paraula.

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President. Jo, en el text que tinc aquí, tinc la 37 —que sembla que ha estat acceptada—; la 39, la retiraríem, i la 40...

El Sr. PRESIDENT: Bé, vostè està parlant de l'Informe, no?

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: 39, la retira.

El Sr. LATORRE: Retirada, sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. La 40 també.

El Sr. LATORRE: No, no, senyor...

El Sr. PRESIDENT: Ah, estava embalat, jo.

El Sr. LATORRE: No, senyor President, no, no s'embali que acabarem aviat, senyor President.

La 40 pretén impulsar la constitució de juntes d'obres, que són uns ens de collaboració entre les administracions locals i, en aquest cas, l'Administració hidràulica per tal de fer un seguiment de les obres esmentades. Les juntes d'obres són uns mecanismes de participació ja recollits en la legislació hidràulica vigent que hem cregut oportú incloure en aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. El sen-

yor Masó per fer el torn en contra.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Més que un torn en contra, per dir que, en principi, admetem l'esmena del senyor Latorre, si bé suggerim una transaccional que faig arribar a la Mesa incloent l'expressió «si s'escau», perquè no sempre ha de ser necessària la constitució de les juntes d'obres. Per tant, val més posar-hi aquesta expressió preventiva del «si s'escau».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Es donarà lectura a l'esmena transaccional presentada a la 36, del Grup del CDS.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Es proposa una addició d'un nou apartat quart, a l'article sisè, que diria: «4. A petició de les entitats locals interessades, la Comissió de Govern de la Junta d'Aigües constituirà, si s'escau, les juntes d'obres corresponents a les incloses dins el programa d'obres hidràuliques, en les quals participaran representants de les esmentades entitats locals, a fi i efecte que puguin estar directament informats del desenvolupament i de les incidències de cadascuna de les obres incloses en el programa.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Secretari. Retira l'esmena número 36?

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Algun grup s'oposa a la tramitació d'aquesta transaccional? *(Pausa.)* Doncs, s'admet a tràmit i procedim a les votacions. En primer lloc..., es poden votar conjuntament les del Grup d'Iniciativa? Les tres?

Doncs, procedim a la votació de les esmenes 32, 34 i 37.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 7 vots a favor, 64 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació l'esmena transaccional a la 36, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Votem a continuació l'article 4, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Passem ara al debat de l'article 5. La Presidència fa notar que hi ha unes esmenes de tipus tècnic en la redacció, en l'article 5.3, on diu: «en les lletres b) i d) de l'apartat 2» hauria de dir o ha de dir: «en les lletres b), c), d) i e) de l'apartat 2». Queda clar?

Passem ara a les esmenes del Grup..., de l'Agrupació del CDS, que té presentades a aquest article 5, que són les esmenes 39, 44 i 45.

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President. L'esmena primera, que suposo que és la 43 del text que jo estic utilitzant, tracta, simplement, que els costos d'inversió i el finançament de les obres d'actuacions contingudes en el programa d'obres hidràuliques es distribuirà entre la Junta d'Aigües i les entitats afectades segons la redacció proposada. I nosaltres volem afegir, també: «organismes afectats», perquè podria ser, per exemple, un projecte de collaboració entre la Junta d'Aigües i el nou ens que acabem de crear en la Llei que hem debatut abans que aquesta.

I la resta d'esmenes d'aquest article, senyor President, jo les dono per defensades en funció de les argumentacions que he expressat quan he defensat les esmenes a l'article 2 d'aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Latorre. Vol fer torn en contra, el senyor Masó? *(Pausa.)* El farà conjuntament a tot l'article.

Llavors queden les esmenes d'Iniciativa, que són la 43 i la 46. O sigui, 52 i 55 de l'Informe.

El Sr. SAURA: La 46, la 55 de l'Informe, la retirem perquè aquest punt ha estat ja recollit en el Projecte. Per tant, la 46, 55 de l'Informe, retirada.

Per tant, la que queda, simplement, és la 43, que fa referència a l'apartat d) de l'article cinquè, on el Projecte de Llei diu que «Les obres d'endegament de lleres públiques i defensa dels seus marges s'executaran amb una aportació econòmica del 25% de l'entitat local afectada». Nosaltres proposem una modificació en el sentit que, a més de fixar-hi un 25%, a l'article digui: «no superior al 25%»; per tant, seria una esmena de modificació a la lletra d) d'aquest article cinquè.

El Sr. PRESIDENT: Llavors li'n queda una altra, eh?, que és la 55 de l'Informe, que és la 46 del Dictamen.

El Sr. SAURA: Aquesta queda retirada..., decau, perquè ha estat recollida en el Projecte.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, torn en contra, senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Respecte a les esmenes de l'Agrupació parlamentària del CDS, nosaltres podríem donar suport a l'esmena número 39. I, pel que fa a l'esmena 49, presentaríem un text transaccional, que fa referència a la conservació d'infrastructures hidràuliques, a les obres de conservació del que es va dient, fora del llenguatge jurídic, el patrimoni hidràulic, i que això es recolliria en el punt 5.2.a), de l'article 5, és clar, d'aquest article.

I pel que fa a les esmenes d'Iniciativa, la limitació que establia el Projecte de Llei, del 25% com a cota inferior, i que el Grup d'Iniciativa posa com a cota superior, en el debat en Comissió es va fixar que ni superior ni inferior, sinó establert d'una manera fixa en un 25%, i després d'una llarga discussió sobre aquest tema va semblar que l'opinió general era favorable a aquesta solució, que nosaltres mantenim.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Prego al senyor Secretari que llegeixi aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'esmena número 49, de l'Agrupació parlamentària del CDS: es proposa addicionar una frase a l'article 5.2.a), que quedaria redactat de la següent manera: «Les obres d'infrastructura general que afecten una conca hidrogràfica o un àmbit territorial d'aquesta, amb resultat d'un benefici general i que tenen un interès global per a l'àrea afectada, i les de conservació d'infrastructures hidràuliques s'han de projectar i s'han d'executar íntegrament a càrrec del pressupost d'inversions de la Junta d'Aigües. Resten compreses expressament en aquest apartat les obres de millora de recursos superficials o subterranis i les actuacions de correcció hidrològica d'interès de la conca».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Latorre retira la seva esmena?

El Sr. LATORRE: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Hi ha algun grup que s'oposi a la tramitació d'aquesta transaccional? *(Pausa.)* Doncs es tramita.

Passem a les votacions d'aquest article número 5. En primer lloc, l'esmena del Grup Mixt, que ha estat defensada ja i, per tant, es pot votar: esmena 38.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 39, de l'Agrupació del CDS. S'ha de votar separadament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 77 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació hi ha l'esmena 40, del Grup Mixt, que no l'hem votada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 6 vots a favor, 70 en contra i 8 abstencions.

A continuació votem l'única esmena que queda, d'Iniciativa per Catalunya, la 43 —52 de l'Informe.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 8 vots a favor, 70 en contra i 6 abstencions.

Votem a continuació les esmenes 44 i 45, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 6 vots a favor, 68 en contra i 10 abstencions. Eren dues esmenes, eh?

Queda pendent la 47, oi, senyor Latorre, per votar?

El Sr. LATORRE: La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La retira. Moltes gràcies.

Llavors, votem la transaccional a la 49.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

L'esmena 50, senyor Latorre, queda viva?

El Sr. LATORRE: No, no, senyor President. Retirada.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Molt bé. I la 51, del Grup d'Iniciativa? És la 62, eh?, del...

El Sr. SAURA: Sí, queda viva, aquesta.

El Sr. PRESIDENT: Queda viva. Doncs se sotmet ara a votació aquesta esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 11 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions.

A continuació votem el text de l'article 5, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Passem al debat de l'article sisè. Aquí també hi ha..., la Presidència fa notar que hi ha unes esmenes tècniques al text, a l'article 6.1. On diu: «els apartats b), incís primer, i d) de l'article 5.2», ha de dir: «els apartats b) i f) de l'article 5.2».

A l'article sisè ja s'han defensat les esmenes que estan vives, que són del Grup Mixt. Per consegüent, només les hem de sotmetre a votació. Són les esmenes 52 i 53.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han quedat rebutjades per 8 vots a favor, 68 en contra i 6 abstencions.

Votem a continuació l'article sisè, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem a l'article setè. Prego una mica de silenci. El Grup d'Iniciativa té dues esmenes, la 54 i la 56 —que són la 70 i la 73 de l'Informe. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. L'article setè és l'article que crea, com a ingrés específic, el cànon. Les nostres dues esmenes van en la següent direcció: la primera esmena, a l'apartat primer, és una esmena de modificació, que allà on el text de la Llei diu que «el cànon serà aplicable en tot el territori de Catalunya», la nostra proposta és: «podrà ser d'aplicació en tot el territori de Catalunya»; i la segona esmena és una esmena d'addició d'un nou apartat 4, en el sentit que ja en el text que avui se'ns presenta està recollit per les terres dependents o dins dels plans hidrològics de les conques de l'Ebre i del Xúquer. És a dir, la nostra esmena diu que «l'exigibilitat del cànon estarà condicionada a l'aprovació prèvia del programa d'obres hidràuliques»; en aquest Projecte de Llei que avui se'ns presenta, això, aquesta mateixa idea, es fa servir per a una determinada part del territori, però no es fa servir per a una altra part del territori, i podria passar que poséssim en aplicació el cobrament del cànon i que passés molt de temps mentre el programa d'obres hidràuliques entrés en funcionament.

Per tant, en aquest sentit, en aquest apartat 4 sí que demanem i condicionem l'aprovació del cànon a l'aprovació del programa d'obres hidràuliques. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Vol fer torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Masó té la paraula.

El Sr. MASÓ: Senyor President, pel que a la primera esmena —bé, que de fet va lligada amb la segona—, nosaltres conside-

rem que el cànon ha de ser d'aplicació, perquè s'instaura com un tribut i, per tant, els tributs es desvinculen de qualsevol pla, de qualsevol programa d'obres hidràuliques, que és el motiu de la seva esmena segona en aquest article. O sia, el mateix article, en el punt següent, ho diu ben clar: «el cànon és un tribut» i, alehores, aquest tribut no està supeditat al fet que es facin uns programes, que s'aprovin pel Govern uns projectes d'actuació; és un tribut que s'aplica i els destinataris..., la recaptació va destinada exclusivament a un tipus d'obra que llavors s'ha d'especificar en el programa. Ara, no es pot condicionar, en cada moment, el tribut que fixa aquesta Llei en els programes que seran variables en el curs dels anys.

Per tant, doncs, votarem en contra d'aquestes esmenes, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Per a la defensa de l'esmena número 55, del Grup Popular, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Gràcies senyor President. Esta esmena que tractem d'incorporar vol ampliar lo concepte del cànon com a tribut de la Generalitat. Nosaltres diem: no només un metre de formigó val tant, i s'ha acabat, sinó que el cànon té l'obligació, com diem nosaltres en la nostra esmena, té l'obligació d'avaluar i de compensar los possibles perjudicis als afectats per les obres projectades. En definitiva ve a ser una cosa com el famós cànon energètic. I si durant est debat, sobretot a les esmenes a la totalitat, tantes comparacions s'han fet amb Europa, no seria de menys que també ens comparéssim amb Europa a l'hora d'aplicar est concepte modern de planificació territorial, no només a Europa sinó també als Estats Units.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto.

Torn en contra. El senyor Masó té la paraula.

El Sr. MASÓ: Senyor President, pels mateixos arguments donats en el torn en contra de les esmenes del Grup d'Iniciativa. El cànon no pot preveure eventualitats en la seva aplicació després. El cànon és un cànon, es fixa en una quantia, es fixa amb uns criteris, definits en aquesta Llei i suficientment debatuts en el curs de la votació del Dictamen, que han xifrat al final unes quantitats a pagar amb motiu d'uns consums i estableixen tot un mecanisme. Però no té sentit, senyor Curto, de condicionar-lo ni a uns plans ni a uns programes, ni tampoc, naturalment, a unes característiques de detall que serien impossibles d'avaluar i que farien molt complicada la redacció del cànon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó.

Passem a la votació d'aquest article setè. Votem les esmenes del Grup d'Iniciativa, la 54 i la 56. Es poden votar conjuntament? Es voten conjuntament.

Els que hi estiguin a favor, es poden aixecar.

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació l'esmena 55, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 68 en contra i 2 abstencions.

Votem a continuació el text del Dictamen d'aquest article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 69 vots a favor, 4 en contra i 8 abstencions.

Passem al debat de l'article vuitè.

El Grup d'Iniciativa té l'esmena 57 del Dictamen, número 75 de l'Informe. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

EL Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Un cop vist que amb aquest cànon l'únic que es pot fer és cobrar-lo, en l'article vuitè es parla de com es gestionarà i de com es recaptarà aquest cànon, i si bé l'article 8 diu que: «aquest cànon serà gestionat i recaptat en nom de la Generalitat per la Junta d'Aigües», s'obre la possibilitat que aquest cànon també pugui ser recaptat per la Junta de Sanejament. L'esmena que nosaltres proposem és una esmena de supressió, en el sentit que les operacions de gestió recaptatòria del cànon no puguin ser encomanades a la Junta de Sanejament. Pensem que en tot el tema de recaptació del mateix cànon de sanejament no ha estat satisfactòria la gestió, i en aquest sentit ens semblaria molt més perillós, que, a més a més, la Junta de Sanejament recaptés el cànon hidràulic.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura.

El Grup Mixt té l'esmena 58. La manté viva, senyor Sánchez?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: L'he retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, no n'havia pres nota, però, moltes gràcies. Per consegüent hi ha torn en contra per part del senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Admetre l'esmena d'Iniciativa per Catalunya voldria dir no utilitzar uns mecanismes que existeixen de recaptació, dels quals el senyor Saura sembla que n'està descontent, però que nosaltres entenem que practiquen una bona gestió. En qualsevol cas, no fer-ho, o sigui no preveure aquesta possibilitat, generaria el perill de poder duplicar els costos de les despeses de gestió, altrament, el mateix article 8, el punt tercer, ja fixa la intervenció de la Generalitat per fiscalitzar aquesta gestió de cobrament. Doncs, em sembla que amb la transparència que està redactat aquest article és suficientment, i, a més a més, permet una economia, en el cas que el Govern ho consideri oportú —el Consell Executiu— amb les mesures que expressa la Llei, d'encomanar-ho a la Junta de Sanejament.

Gràcies, senyor President

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó.

Passem a la votació, primer, de l'esmena 57 del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 8 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació el text del Dictamen de l'article vuitè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem al debat de l'article 9. Hi ha una esmena del Grup

Mixt, la 59. La vol defensar, el senyor Sánchez?

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Sí, senyor President, defensaré la 59 i la 61, que estan estretament lligades. La idea és que els habitatges que solament utilitzen aigua per beure, però que tenen pou propi i no utilitzen les clavegueres, estiguessin absents d'aquest cànon. Pensem que és una mesura de caràcter reequilibrador i que podria intervenir d'una forma positiva en aquests mecanismes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. El Grup Popular té l'esmena número 60: el senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. A l'hora de parlar, segons l'article 9, apartat 4, a l'hora de parlar que: «no estan subjectes al cànon los aprofitaments d'aigua per a reg», és molt probable que est «reg» afecti explotacions mixtes, és a dir, agrícola i ramadera. Nosaltres diem que no només s'ha de regar, sinó que el bestiar ha de beure. Jo ja sé que a l'hora d'avaluar un percentatge de caràcter general un 90% seria agrícola i un 10% ramader, però, en tot cas, me sembla que val la pena contemplar esta possibilitat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Per al torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President, amb l'esmena del Grup Mixt fer això representaria excloure unes persones d'uns consums que són els que al seu moment necessiten abastament, perquè vol dir que no fan servir un abastament reglat, un abastament controlat i, moltes vegades, d'aigües depurades i que, a la llarga, són els que generen necessitats de futurs abastaments. Per tant no tindria sentit excloure una part de la població, amb el benentès que aquesta gent, doncs, fan uns consums reduïts i també la taxa, el cànon a pagar, d'acord amb la redacció de la Llei final, els quedarà bastant reduïda si són la gent d'aquests consums també reduïts. Per tant, nosaltres entenem que no tindria sentit la proposta del Grup Mixt.

I pel que fa a l'esmena del senyor Curto, bé, té part de raó, però a nosaltres ens sembla que seria més convenient no excloure-ho del tot perquè hi ha aplicacions agràries que són explotacions comercials, amb un rendiment comercial elevat, per exemple, segons quines explotacions ramaderes, segons quines. Llavors això és més lògic incloure-ho dintre d'aquella previsió d'aquell article 11.4, en què es preveu fer un sistema gradual també d'aplicacions segons el tipus d'indústries, segons l'ús consumptiu que se'n faci, i en aquest cas quedaria molt més resolt que no pas si incloguessin segons quines empreses ramaderes, per exemple, o segons quines cooperatives que no són tals cooperatives, sinó que són autèntiques empreses industrials amb un règim d'un benefici especial equiparats a les obres de regadius, senzillament. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes dues esmenes, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó.

Passem a les votacions de l'article novè. Esmena 59, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 66 en contra i 6 abstencions.

Votem ara l'esmena 60, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions.

Es vota ara el Dictamen de la Comissió, amb la redacció de l'article novè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Votem ara l'article 10, on hi ha una sola esmena, que ja ha quedat defensada. Votem l'esmena 61, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 71 en contra i 11 abstencions.

Es vota el text de l'article 10, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text d'aquest article ha quedat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Fins demà, a les deu del matí, se suspèn la sessió.

(Són les nou de la nit i un minut.)

2.ª EDICIÓ

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Jaume Sobrequés
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en símil pell, estampada a 4 colors, protegida amb sobrecoberta d'acetat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

La institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequés i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament polític
Progressiva decadència de les Corts els segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió
L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
El parlament de la Generalitat restaurada (1932-1939)
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de govern
La publicitat i el coneixement del Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom .....

carrer ..... núm. .....

telèfon ..... població ..... codi postal .....

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia ..... de ..... de ..... fins al dia 31 de desembre de 198...

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de 198 ..... envia

per ..... núm. ..... la quantitat de ..... pessetes

(giri/xec al portador)

....., ... de ..... de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
Edició i subscripcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300 62 63.
Subscripció anual : 5.200 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 10.700 pessetes. Número solt : 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).
Dip. Leg. B-27.966-80 ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)
Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona